

[1970 மார்ச் 10]

என்று சொன்னார்கள். நீங்கள் போகிற போக்கிலேதான் போக வேண்டுமென்று சொன்னால், சட்டமன்றம் நன்றாக நடக்காது, உறுப்பினர் யாராவது குற்றச்சாட்டு சொல்லவேண்டுமென்றால் அந்தக் குற்றச்சாட்டு ஆதாரத்தோடுதான் இருக்கவேண்டும். நிதியமைச்சர் அவர் “எதிர்த் கட்சித்தலைவர் அவர்கள் பொறுப்பேற்றிருக்கிற அடிப்படையில் பூரையில் செயலாற்றி தவறுகளைச் சுட்டிக்காட்டவேதான் குற்றச்சாட்டுகள் இருந்தால், அந்த மாதிரிக் குற்றச்சாட்டு கூறும் உறுப்பினர்களுக்கு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்பதற்கு சட்டமன்ற விதிமுறைகள் இடம் கொடுத்திருக்கிறது. அந்தக் கட்டாய சூழ்நிலை எனக்கு வந்துவிடும் என்பதை உறுப்பினர்களுக்கு மீண்டும் ஒரு வாய்ப்பு வந்துவிடும் என்பதை உறுப்பினர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விருப்புகளேன். எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் அவர்களுக்கு மீண்டும் ஒரு வாய்ப்பு அளித்து, இதை இந்த அளவோடு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

(4) 1970-71-ம் ஆண்டுக்கான நிதிக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு தொடர்ச்சி

(அ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 7—தேர்தல்கள்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன் :

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 7—தேர்தல்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 8,48,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்”.

THIRU K. VINAYAKAM : Sir, to discuss about the desirability of conducting fair and impartial elections and to dissuade the State Ministers in participating in the election propaganda, I move—

‘That the allotment of Rs. 8,48,000 under Demand No. 7 --Elections be reduced by Rs. 100.’

திரு. எம். பூபதி : தலைவர் அவர்களே, நடமாடும் தேர்தல் முறையை கையாள வேண்டும் என்பதைப்பற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 7—தேர்தல்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 8,48,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

DR. H. V. HANDE : Sir, to discuss the need to include Engineering Diploma holders of three year standing in the electoral rolls of the Graduates Constituencies, I move—

That the allotment of Rs. 8,48,000 under Demand No. 7—Elections be reduced by Rs. 100.’

1970 மார்ச் 10]

(ஆ) நிதித் கோரிக்கை எண் 8—மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்—

“நிதித் கோரிக்கை எண் 8—மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 4,54,51,100-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர்களில் பலர் தலைமைச் செயலகத்திற்கு வராமல் இருப்பதால் பாதிக்கப்படுவதைப் பற்றி எடுத்துக் கூற—

‘நிதித் கோரிக்கை எண் 8—மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 4,54,51,100-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. டி. மார்டின் : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர்கள் வகைக்கு செலவாகும் தொகை பற்றி விவாதிக்க—

“நிதித் கோரிக்கை எண் 8—மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 4,54,51,100-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : தலைவர் அவர்களே, பொதுமக்கள் அனுப்பும் மனுக்களுக்கு ஒரு மாதத்திற்குள்ளாக பதில் அனுப்ப ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று விவாதிக்க—

“நிதித் கோரிக்கை எண் 8—மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 4,54,51,100-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர்கள் உபயோகிக்கும் வாகனங்கள் வெளிநாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்டவைகளைத் தவிர்த்து நமது நாட்டிலேயே தயாரிக்கப்பட்டவைகளை உபயோகப்படுத்துவது குறித்து விவாதிக்க—

“நிதிக்கோரிக்கை எண் 8—மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 4,54,51,100-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

[1970 மார்ச் 10]

DR H. V. HANDE : Sir, to discuss the necessity to offer a better deal to the Non-Gazetted Officers in the State including those in the Hill Stations, I move—

“That the allotment of Rs. 4,54,51,100 under Demand No. 8—Head of State, Ministers and Headquarters staff be reduced by Rs. 100.”

திரு. ரா. கனகசபை : தலைவர் அவர்களே, ஒரே நிகழ்ச்சிக்கு எல்லா அமைச்சர்களும் சென்று கலந்துகொள்ள வேண்டுமென்று இப்போது கடைப்பிடித்து வருகின்ற முறையை தவிர்க்கவேண்டும் என்று விவாதிக்க—

“நிதிக்கோரிக்கை எண் 8—மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 4,54,51,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

(இ) நிதிக்கோரிக்கை எண் 33—பல்வகை

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்—

“நிதிக்கோரிக்கை எண் 33—பல்வகை என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 8,32,85,400-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : தலைவர் அவர்களே, இலங்கை, பர்மா, மலேயா முதலிய பிரதேசங்களிலிருந்து தாயகம் திரும்பி வரும் மக்களுக்கு மேலும் உதவி புரியும் விஷயத்தைப்பற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக்கோரிக்கை எண் 33—பல்வகை என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற ரூ. 8,32,85,400-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

THIRU K. RAMAMOORTHY : Sir, to discuss policy I move the cut-motion standing in my name—

“That the allotment of Rs. 8,32,85,400 under Demand No. XXXIII—Miscellaneous—be reduced by Rs. 100.”

DR. H. V. HANDE : To discuss the need to recognise the “Venthirai Thunai Nadigar Sangam” for the purpose of the issue of “Censor Certificate to avoid exploitation by the producers”, I move the cut-motion standing in my name :—

“That the allotment of Rs. 8,32,85,400 under Demand XXXIII—Miscellaneous be reduced by Rs. 100.”

1970 மார்ச் 10]

திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா : தலைவர் அவர்களே, அரசியல் கைதி களுக்கு செலவழிக்கப்படும் தற்போதைய நிதி போதுமானதாக இல்லாதது குறித்து விவாதிக்க—

“நிதிக்கோரிக்கை எண் 33-பல்வகை என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 8,32,85,400-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : என் வெட்டுத் தீர்மானம் என்ன ஆயிற்று?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வெட்டுத் தீர்மானங்கள் கொடுத்திருக்கிற உறுப்பினர்கள் தங்கள் தங்கள் கட்சியின் சார்பாக எந்த வெட்டுத் தீர்மானம், யாரால் பிரேரேபிக்கப்படுகிறது என்பதை முன்கூட்டியே எனக்கு தெரிவித்துவிடுவது நன்றாக இருக்கும்.

இப்போது மானியங்களும், வெட்டுத் தீர்மானங்களும் விவாதத் திற்கு வருகின்றன.

* **திரு. டி. மார்டின் :** பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று அரசுத் தரப்பில் கோரப்பட்டிருக்கிற இந்த மானியக் கோரிக்கை களுக்கு என்னுடைய கட்சியின் சார்பாகவும், என் சார்பாகவும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற வெட்டுத் தீர்மானங்களை ஒட்டி என் னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றை இந்த அவையில் வைக்க விரும்பு கிறேன்.

குறிப்பாக திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில்—ஆட்சி பீடம் ஏறியதும் அமைச்சர்கள் தங்களுடைய சம்பளத்தைப் பாதி யாகக் குறைத்துக்கொண்டு 500 ரூபாய்தான் சம்பளம் வாங்கு கிறார்கள் என்கிற நிலைமை மக்கள் மத்தியில் நிலவி வருகிறது.

1966-67-இல் காங்கிரஸ் ஆட்சி நடந்தபோது படாடோபமான பக்தவத்சலம் அவர்களுடைய ஆட்சியில் அமைச்சர் வகைக்கான செலவு ஐந்து லட்சத்து பதினொன்றாக ஐதாறு ரூபாய்தான். உண்மையிலேயே அந்த படாடோப ஆட்சியில் 5 லட்சம் ஆயிற்று என்றால்—அந்த அமைச்சர் முழுச் சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டிருந்த நேரத்தில் 5 லட்சம் ஆயிற்று என்றால், லைக்கன் பாதிச் சம்பளம் 500 வாங்குகிற நேரத்தில் அந்த 5 லட்சத்தில் பாதியாகிய இரண்டு லட்சத்து ஐம்பத்தேழாயிரம்தான் செலவாக வேண்டும்.

ஆனால் இந்த 1970-71-க்கு நாம் அந்த செலவினத்தைப் பார்க்கிற போது பத்து லட்சத்து ஐம்பதாயிரம் ரூபாய் மானியமாகக் கேட்டிருக்கிறார்கள். பாதியாகக் குறைக்கப்படவேண்டியது 5 மடங்காகப் பெருகியிருப்பதை பார்க்கிறபோது உண்மையில் அதற்குக் காரணம் என்ன என்பதை அறிய ஆசைப்படுகிறோம்.

[திரு. டி. மார்டின்]

[1970-மார்ச் 10]

அதுமட்டுமல்ல. காருக்காக மட்டும் 1967-68-இல் 3 லட்சம் ரூபாயும், 1968-69-ல் 2 லட்சத்து 53 ஆயிரம் ரூபாயும், 1969-70-இல் 2 லட்சத்து 35 ஆயிரம் ரூபாயும் ஆக மொத்தம் 7 லட்சத்து 95 ஆயிரத்து 643 ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவற்றைத் தவிர இப்போது 1970-71-க்கு 2 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கிடு செய்திருக்கிறார்கள். ஆக மொத்தத்தில் பார்த்தால் காருக்காக மட்டும் 9 லட்சத்து 95 ஆயிரம் ரூபாய் செலவினமாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. உண்மையில் இப்படி ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதற்கான காரணத்தை இந்தமாமன்றம் அறிந்தாகவேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : ஒரு சின்ன விளக்கம். காரர்களைப்பற்றிக் கூறினார்கள். அமைச்சர்களுக்காக மட்டும் வாங்கப்பட்ட கார்கள் அல்ல. பொதுவாக தலைமைச் செயலகம் முழுமைக்குமாக வாங்கப்பட்ட கார்களின் செலவு அவை.

திரு. டி. மார்டின் : தலைமைச் செயலகம் முழுமைக்குமாக வாங்கப்பட்ட கார்களின் செலவு, இவை என்றால் அப்படி வாங்க வேண்டிய அவசியம் பற்றி விரிவாக விளக்கம் சொல்லவேண்டும். அமைச்சர்களுக்காக மட்டும் காருக்காக ஆன் செலவு என்ன என்பதை மொத்தத்தில் இருந்து பிரித்துச் சொல்லியாக வேண்டும். அப்படிப் பிரித்துக் கொடுப்பார்களேயானால் படாடோப ஆட்சிக்கும் ஏழைகளின் ஆட்சிக்கும் எவ்வளவு வித்தியாசம் இருக்கிறது என்பதை மக்கள் அறிந்துகொள்ள முடியும். இனிமேல் வருகிற நிதிநிலை அறிக்கையில் அமைச்சர்வதை கார்ச் செலவு என்ன, தலைமைச் செயலக கார்ச் செலவு என்ன என்பதைத் தனித்தனியே பிரித்துக் கொடுக்கவேண்டும் என்றும் விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக சிக்கனம் என்பது இன்றைக்கும் பெயர் அளவில் தான் இருக்கிறது, செயல்முறையில் இல்லை என்பதை எல்லோரும் அறிவார்கள்.

குறிப்பாக, ஆட்சியில் உள்ளவர்கள் ஒரு சில அதிகாரிகளுக்கு வேண்டுமென்ற முறையில் தனிச்சலுகை காட்டுவது, பாரபட்சமாக நடந்துகொள்வது என்கிற நிலை இருக்கிறது என்பதை இந்த மாமன்றத்தில் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். குறிப்பாக முதல் அமைச்சரிடம் இருக்கக்கூடிய பி.ஏ. வைத்தியலிங்கம் அவர்கள் டெபுடி கலெக்டராக நேர்முகமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர். பின்பு சர்வீஸ் டென்யூர் ஆகிப்போய் ஆர்.டி.ஓ-ஆகப் பணியாற்றி வந்தார்கள். தேர்தல் முடிந்தவுடன் பொதுப்பணித்துறையை அமைச்சர் எடுத்துக்கொண்டபோது அவருக்குப் பி.ஏ. ஆகச் சென்றார். அப்படி பி.ஏ. ஆக இருந்த நேரத்தில் அதுவும் மறைந்த முதல் அமைச்சர் அண்ணாதுரை அவர்கள் அமெரிக்காவில் மருத்துவமனையில் சிகிச்சை பெற்றுவந்த நேரத்தில்—இவருக்கு பேப்பர் ப்ரமோஷன்—டெபுடி கமிஷனராகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுவும் அப்போது இருந்த திரு. கெய்லார் அவர்கள் கடுமையான எதிர்ப்புத் தெரிவித்தும், புல் ரெவினியூ போர்டு

1970 மார்ச் 10]

[திரு. டி. மார்டின்]

எதிர்ப்புத் தெரிவித்ததும்—மேலே வேலை செய்துகொண்டிருந்த பலரைக் கீழே தள்ளிவிட்டு இவருக்குப் பேப்பர் ப்ரமோஷன் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை ஏன் கூறுகிறேன் என்றால் அவருக்காக எல்லா விதிகளையும் தளர்த்திச் செய்திருக்கிறார்கள். தனிப்பட்ட முறையில் அவருக்குச் சலுகை ஏன் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை இந்த மாமன்றம் அறியக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது.

இன்று முதல் அமைச்சருக்கு பி.எஸ். ஆக இருக்கிறார்கள். மற்ற அமைச்சர்களுக்கும் பி.ஏ. இருக்கிறார்கள். சட்ட அமைச்சரிடத்தில் கெஜேடெட் பி.ஏ. ஆக டெபுடி செக்ரடரி கிரேடிஸ் ஒருவர் இருக்கிறார். இருந்தும் முதல் அமைச்சரிடம் இருக்கக்கூடிய வருக்கு மட்டும் ஸ்பெஷல் பே என்பதாக 250 ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது. அவர் டி.ஆர்.ஓ. கிரேடிஸ் இருக்கிறவர். பே ஸ்கேலை அடிப்படையாக வைத்துப் பார்த்தால் 195 வாங்கலாம். 200 வாங்கட்டும். ஏன் 250 கொடுக்கப்படுகிறது? அதுமட்டுமல்ல. சென்னையில் டி.ஆர்.ஓ. கிரேடிஸ் ஆறு, ஏழு பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் 150 தான் வாங்குகிறார்கள். அவர்களுக்கு இல்லாத வகையில் தனிச் சலுகையாக இவருக்கு ஏன் 250 கொடுக்கப்படுகிறது? இவர் என்ன அதிகமாக வேலை செய்கிறார் என்று அர்த்தமா? முதல் அமைச்சர் அவர்களிடம்—அப்போது எதற்காக இன்னொரு கெஜேடெட் பி.ஏ. கருப்பண்ணன் என்பவர் இருக்கிறார். உண்மையிலேயே இதைப்பற்றியெல்லாம் இந்த மாமன்றம் விளக்கம் பெற ஆசிக்கிறது.

மத்தியிலேயிருந்து யூனியன் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் சென்னை மாநிலத்திற்கு அக்டோபர் 1969-ல் வந்தது இங்கே வந்து விருந்து சாப்பிட்டுவிட்டுச் செல்வதற்காக வரவில்லை. ஐ.பி.எஸ்., ஐ.ஏ.எஸ். கோட்டாவை இந்த மாநிலத்திற்கு நிர்ணயம் செய்வதற்கு வந்தார்கள். வந்தவர்கள் ஐ.பி.எஸ். கோட்டாவை நிர்ணயம் செய்துவிட்டு டெல்லி மாநகருக்குச் சென்றுவிட்டார்கள். ஐ.ஏ.எஸ். கோட்டாவை நிர்ணயம் செய்யவில்லை. காரணம் என்ன? பி.ஏ. அவர்களுக்கு என்ன என்ன சலுகைகள் காட்டி டெபுடி கமிஷனர் போஸ்டிலே போடுவதற்கு எப்படிப்பட்ட முறையிலே விதிகள் மாற்றப்பட்டுச் சலுகைகள் காட்டப்பட்டதோ அதே முறையிலே ஐ.ஏ.எஸ்.ஸிலும் 41-வது பேராக இருந்தவரை 15-வது பேராகக் கொண்டு வந்து 26 பேர்களுக்கு முன்னாலே மேலே கொண்டுவரக் கூடிய அளவுக்கு விதிகளை மாற்றி சீனியாரிடையை மாற்றி ஒரு லிஸ்டைத் தயார் செய்து கொடுத்தார்கள். அதனால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் குமுறிய எரிமலையாக இருக்கிறார்கள். அதேபோன்று 130-வது பேராக இருந்த நாகராஜன் என்பவர் 130 இடங்களை முந்திக்கொண்டு வந்திருக்கிறாரே. இவையெல்லாம் அரசு ஊழியர்களிடம் இந்த அமைச்சரவை காட்டும் பாரபட்சம் இல்லையா? இது பாரபட்சம் ஆகாதா? ஐ.பி.எஸ்.க்கு என்ன முறையைக் கையாள் கிறார்களோ அதே முறையைத்தான் இதற்கும் கையாளவேண்டும்? ஐ.பி.எஸ்.க்கு ஒரு முறை ரெவினியூ எக்ஸ்கியூடிவ் ஒரு

[திரு. டி. மார்டின்]

[1970 மார்ச் 10]

முறைபா? இதற்கான காரணங்களை அமைச்சர் அவர்கள் நிச்சயம் விளக்கவேண்டும். இந்தப் பாசப் பிணைப்பின் அர்த்தம் என்ன என்பதை இந்த அவைக்குச் சொல்லவேண்டும்.

சேலத்தில் தாண்டவராயக் கவுண்டர் மொத்த வியாபாரம் செய்வதற்கு ஹோல்சேல் புட்கிரயன்ஸ் லைசென்ஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர் எந்தவிதமான வியாபாரமும் செய்தவர் அல்ல, சேல்ஸ்டாக்ஸ் கட்டியவரும் அல்ல, அப்படியிருந்தும் எந்த குவாலிபிகேஷன் அடிப்படையில் அந்த லைசென்ஸ் கொடுக்கப்பட்டது, என்று சேலம் மாவட்டத்தில் மக்கள் கேட்கிறார்கள். விசாரித்துப் பார்க்கிறபோது அவர் சிப் மினிஸ்ட்ரடைய பி.ஏ.வின் சகோதரியை மணந்தவர் என்ற குவாலிபிகேஷனைத் தவிர வேறு குவாலிபிகேஷன் இல்லாதவர் என்று கூறுகிறார்கள். இதை விளக்க வேண்டும்.

ராமலிங்கக் கவுண்டர் என்பவர் ஈரோட்டில் வீட் புராடக்ஸ் லைசென்ஸ் பெற்றிருக்கிறார். அவரும் பி.ஏ. அவர்களுக்கு உறவினர் என்கிறார்கள். இவற்றையெல்லாம் அமைச்சரவை தெளிவுபடுத்தவேண்டும். பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தெளிவுபடுத்துவதற்கு அவர்கள் கடமைப்பட்டு இருக்கிறார்கள்.

இன்னொன்று விந்தையிலும் விந்தையாக இருக்கிறது. நான் முன்பே குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். கோவையில் ஜான் சிம்ஸன் என்பவர் அஸிஸ்டெண்ட் மோட்டார் வெகிக்கிள்ஸ் இன்ஸ்பெக்டராக இருந்து லஞ்சக் குற்றத்திற்காக செக்ஷன் 5(1) (டி) 5 (2) பிரிவன்ஷன் ஆப் கரப்ஷன் ஆக்டின்படி ஒரு வருடக் கடுங்காவல் தண்டனை ஸ்பெஷல் ஜட்ஜினால் விதிக்கப்பட்டு, சென்னை உயர்நீதி மன்றத்தில் சி.ஏ. 234/65 படி உயர்நீதிமன்ற நீதிபதி கிருஷ்ணசாமி ரெட்டியார் அவர்கள் மூன்று மாத கடுங்காவல் தண்டனை அளித்து தீர்ப்பளித்ததற்குப் பிறகு செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் அஸிஸ்டெண்ட் மோட்டார் வெகிக்கிள்ஸ் இன்ஸ்பெக்டராக வேலை பார்க்கிறார் என்றால் இந்த அமைச்சரவை நியாயப்படி இருப்பதற்கு தகுதி பெற்றிருக்கிறதா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இந்த நபரை வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ள உத்தரவு போட்டவர் யாராக இருந்தாலும், இதற்குத் தண்டியவர் யாராக இருந்தாலும் உடனடியாக சஸ்பென்ட் செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் இந்த ஆட்சி பழைய முதலமைச்சர் விட்டுச் சென்ற கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாட்டை செயல்முறைக்குக் கொண்டு வருகிறது என்று கூறமுடியும். உண்மையிலேயே இந்தவிதமான லஞ்சகுற்றத்திற்காக தண்டிக்கப்பட்டவர்கள், அவர்கள் கூறினார்களே பழைய ஆட்சியை பாணிகள் ஆட்சி என்று, அந்தப் பாணிகள் ஆட்சியிலே, பக்தவத்சலத்தின் ஆட்சியிலே இந்த விதமாகத் தண்டிக்கப்பட்டவர்கள் யாராவது உத்தியோகத்திற்கு வந்தார் என்றால் இதை நான் அப்படியே விட்டு விடுகிறேன். நான் அறிந்துகொண்டவரையில் தண்டிக்கப்பட்ட

1970 மார்ச் 10] [திரு. டி. மாபுஜன்]

வர்கள் இந்தவிதமாக வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை யென்று அநேகர் சொல்கிறார்கள். இதை விளக்குவதற்கு இந்த அமைச்சரவை கடமைப்பட்டிருக்கிறது.

அவர்கள் தேர்தல் அறிக்கையில் என்ன கூறியிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். பேரவைத் தலைவர் அவர்களே இவற் றிற்கு நீதி விசாரணை வைத்தால் அதற்கு நான் தயாராக இருக்கி றேன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தேர்தல் அறிக்கை யிலே அவர்கள், எதிர்க்கட்சியாக இருந்தபொழுது கொடுக்க தேர்தல் அறிக்கையிலே, 8-ம் பக்கத்திலே பாரா 47 இல் ஊழல்கள் நீக்கப்பட வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆட்சிப் பொறுப் பிலே ஊழல் குற்றச்சாட்டுகள் வரும்பொழுது நீதி விசாரணைக்கு அவற்றை உட்படுத்தவேண்டுமென்று கழகம் கடும் முயற்சிகளை எடுத்துக் கொள்ளும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அவர்கள் போன்று பெரு முயற்சி எடுக்கா விட்டாலும் நான் பேசுவதன்மூலமாகச் சாதாரண முயற்சியை எடுத்துக்கொள்கிறேன். இந்தக் குற்றச்சாட்டுகளுக்கு நீதி விசாரணை வைக்கவேண்டும். தாங்கள் அந்த பைல்களை கால்பார் பண்ண வேண்டும். அதற்குப்பிறகு நீதி விசாரணை வைக்கவேண்டு மென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன் (மணியடிக்கப்பட்டது).

T:IRU T. MARTIN : I shall take ten minutes of my Deputy Leader's time.

பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சர்க்கார் ஊழியர்கள் சம்பந்தப் பட்டவரையில் விதிமுறைகள் எவ்விதம் மீறப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். சேலம் மாவட்டத்தில் செல்லப்பன் என்பவர் டிஸ்ட்ரிக்ட் எஜுகேஷனல் ஆபீஸருக்கு பி.ஏ. வாக பணியாற்றி வந்தார். அவரை உலகத் தமிழ் மாநாட்டு சாவ்னியர் வெளியிடுவதற்காகத் திடீரென்று கெஜடெட் போஸ்டு கொடுத்து 375-25-800 என்ற அளவிலே கொடுத்து, பின்பு தற்காலிக மாக ரிவர்ட் செய்து பிறகு சீரணி எட்டிடர் ஆகப் போட்டு 375-25-800 என்ற அளவிலே போட்டு தற்சமயம் பேரவைத் தலைவர் அவர் களே, பப்ளிக் ரிலேஷன்ஸ் ஆபீஸராகத் திடீரென்று 550 கிரேடினே போய்விட்டாரே. மற்ற ஊழியர்கள் எல்லாம் இதைப்பார்த்து என்ன நினைப்பார்கள்? ஒரு சில ஊழியர்களுக்காகத்தான் இந்த அமைச்சரவையும் சர்க்காரும் நடக்கிறதா? ஒரு சில அமைச்சர் களுக்கும் ஒரு சில ஆபீசர்களுக்கும் உள்ள பாசப்பிணைப்புத்தான் என்ன? எந்த அளவுக்கு அவர்களுக்குள் உறவு இருக்கிறது? இதை இந்த மாமன்றம் அறியக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. மக்களும் அறியக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

பரமசாமி என்பவர் பிளாக் டெவலப்மெண்ட் ஆபீஸில் இருந்தார். சாதாரண நான்-கெஜடெட் ஆக இருந்தவர் திடீரென்று மாநில சீரணி ஆபீஸராகப் போடப்பட்டு 500 கிரேடினே கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவருக்கும் மேலே வேலை செய்தவர்களின் கடிதி

[திரு. டி. மார்டின்]

[1970 மார்ச் 10]

என்ன? அவர்கள் எந்தவிதமான இரக்கத்தோடு ஆட்சியைப் பார்ப்பார்கள்? ஆகா, நமக்குக் கைதூக்கிவிட ஆள் இல்லையே, நியாயமான உத்தியோக உயர்வு வாங்கிக் கொடுப்பதற்கு இந்த ஆட்சியிலே யாரும் இல்லையே, செல்லப்பனுக்கு ஆள் இருக்கிறார்கள், பாமசாமிக்கு ஆள் இருக்கிறார்கள், சீலப் மினிஸ்டர் பி.ஏ. வைத்தியலிங்கத்திற்கு ஆள் இருக்கிறார்கள், ஆனால் மற்ற பி.ஏ. க்களுக்கு ஆள் இல்லையா என்று குமுறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் கேட்பது எல்லாம் அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு வேலை உயர்வு கொடுப்பதற்கு ரூல்கள் இருக்கின்றன அதன்பிரகாரம் ஜனநாயக ஆட்சியில் நடக்க வேண்டும் என்பதே கிராமங்களிலே சொல்வார்கள், மேனேஜர் விருப்பப் படி புரோகிராம் மாற்றப்படும் என்று சொல்வார்கள். அதைப் போன்று ரூல்களை கிராமங்களிலே நாடக மேடைகளிலே மாற்றுவதைப்போன்று ஆட்சியிலே மாற்றினால் இது ஒரு சர்வாதிகார ஆட்சியாக இருக்கிறதே என்று மக்கள் கருதமாட்டார்களா?

ரத்தினவேலு டெபுடி தாசில்தாராக நான்-கெஜடெட் போர்டில் இருந்தவர் இப்பொழுது ஸ்டேட் கெஸ்ட் ஹவுஸுக்கு கெஜடெட் போர்டிலே போடப்பட்டிருக்கிறார். அவருக்கு மேலே இருக்கிறவர்களின் நிலைமை என்ன?

டிஸ்ட்ரிக்ட் ஜட்ஜ் போஸ்ட்கள் 24 போஸ்ட்கள் இருந்தன. Department : Direct selection 18 : 6 என்ற முறை முன்பு கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வந்தது. முதலமைச்சர் அவர்கள் ஆண்டாண்டுதோறும் கையாண்ட முறைதான் இருக்கும் என்று சொன்னார்கள். 18 : 6 என்ற முறை கடைப்பிடிக்கப்படவில்லை என்று ஜூடிஷியல் ஆபீஸர்ஸ், சப்-ஜட்ஜ், டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சீப்ஸ் சொல்கிறார்களே,

Once a mortgage always a mortgage; Once a Sub judge, always a Sub-judge.

என்று வேடிக்கையாகச் சொல்வார்கள். அவர்கள் அந்தப் பாட்டுப்பாட ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். இப்படியிருந்தால் உண்மையிலேயே நீதி நிர்வாகம் கெட்டுப்போய்விடும். அந்த அளவுக்கு விடக்கூடாது என்று கூறிக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது)

THIRU T. MARTIN : I have already told that I may be given ten minutes' of my Deputy Leader's time.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 12 பேர்கள் பெயர் கொடுத்து இருக்கிறார்கள் இன்னும் இரண்டரை மணி நேரம்தான் இருக்கிறது. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பேசவேண்டும், பிறகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பதிலளிக்கவேண்டும். பிறகு வோட்டுக்கு விடவேண்டும்.

THIRU T. MARTIN : Please give me two more minutes. I shall finish.

பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சொத்துக் கணக்கு பற்றி எல்லோரும் பேசினோம். இப்போது கொஞ்ச நேரத்திற்கு முன்னால் கூட இந்த அவையில் விவாதம் நடந்தது. சட்ட

1970 மார்ச் 10] [திரு. டி. மார்ட்டின்]

மன்றத்தில் நாம் ஒரு தீர்மானம் போட்டோம். அந்தத் தீர்மானத் தின்படி 30—9—1969-க்குள் இந்த மாமன்றத்தின் கணக்குகளை அமைச்சர்களும், உறுப்பினர்களும் வைக்க வேண்டும். அப்படிப் பட்ட ஒரு 'ஸாலம் ரெசல்யூஷன்' போட்டோம். இந்தவிதமாக ரெசல்யூஷனைப் போட்டுவிட்டு அந்த ரெசல்யூஷன்படி நடக்காத அமைச்சர்கள் யாராக இருந்தாலும் சரி, பழைய முதலமைச்சர் அவர்கள் காட்டிய 'கடமை' என்பதை நிறைவேற்றத் தவறி விட்டதன் காரணமாக இந்த அவையில் அந்தப் படத்திற்கு முன்பாக மன்னிப்புக் கேட்டிருக்க வேண்டும். 30—9—1969-க்குள் கணக்குகளை வைக்காமல் கடமையில் இருந்து தவறி விட்டோம் என்று இந்த அவையிடம் மன்னிப்புக் கேட்கச் சொல்லவில்லை; மறைந்த முதலமைச்சர் அவர்கள் படத்தின் முன்பு மன்னிப்புக் கேட்க வேண்டுமென்றுதான் சொல்லுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: குற்றச்சாட்டு சொல்லலாமே தவிர, ஜட்ஜ்மெண்ட் சொல்லக்கூடாது. திரு. நாகசுந்தரம் அவர்கள் இப்போது பேசுவார்கள். உறுப்பினர்கள் ஐந்து நிமிஷத்திற்குமேல் எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது.

* திரு. ஆர். நாகசுந்தரம்: தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய தலைமைச் செயலகத்தில் ஒருசில சீர்திருத்தங்கள் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஒரு அமைச்சருடைய செயலாளர், துணைச் செயலாளர், அவரது அலுவலகங்கள் அனைத்தும் ஒரே இடத்தில் இருந்தால் மிகவும் வசதியாக இருக்கும். நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் வந்த பிறகு காலதாமதத்தை எந்த அளவுக்குத் தவிர்க்க வேண்டுமோ அந்த அளவுக்குத் தவிர்த்திருக்கிறார்கள். அதற்காகத்தான் பி. எ.க்களையும்- பி.எஸ். சையும் வைத்திருக்கிறார். இவர்களோடு என்ன உறவு என்று முன்னால் பேசிய நண்பர் கேட்டார். முதல்வர்—செயலாளர் உறவுதான். உள்ளபடியே கால நேரம் இல்லாமல் இரவு 11½ மணி வரை அலுவல் பார்த்து முதல்வர் அவர்களுக்குத் துணையாக பி.எஸ். இருப்பதிலே அவருக்குச் சட்டப்படி பதவி உயர்வு கொடுத்ததிலோ தவறு இல்லை. நம்முடைய அமைச்சர்கள் முழு நேர ஊழியர்கள் போன்றவர்கள். அவர்களுக்கு இப்போது தரப்படும் ஊதியம் நிச்சயமாகப் போதாது. முதல்வர் அவர்களுக்கும் 1,500 ரூபாயும் மற்ற அமைச்சர்களுக்கும் 1,000 ரூபாயும் தர வேண்டும். அமைச்சர்கள் பதவியில் இருக்கும்போது எதிர்பாராது காலமாகிவிட்டால் அவர்களது குடும்பத்தினருக்கு பென்ஷன் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அமைச்சர்கள் அதிகமாக வெளியில் சுற்றி வருகிறார்கள் என்று இங்கே பலர் கூறினார்கள். உள்ளபடியே தமிழ்நாடு என்பது தலைமைச் செயலகத்தில் மட்டும் இல்லை. தமிழ்நாடு முழுவதும் மக்கள் இருக்கிறார்கள். அமைச்சர்கள் இப்போது சுற்றுப் பயணம் செய்வது போதாது. மாதத்தில் 20 நாட்களுக்காவது பொதுமக்க

[திரு. ஆர். நாகசுந்தரம்] [1970 மார்ச் 10]

ளுடன் தொடர்பு கொள்ளும் முறையில் சுற்றுப் பயணம் செய்ய வேண்டும். பொதுமக்கள் அதைத்தான் எதிர்பார்க்கிறார்கள். நாட்டின் கடைக் கோடியில் உள்ளவர்கள் அமைச்சர்களை இங்கு வந்து பார்ப்பது இயலாது. அமைச்சர்கள் மாவட்டங்களுக்கு வரும்போதுதான் பார்க்க வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆகவே, அதிகமான நாட்களை வெளி மாவட்டங்களில் சுற்றுப் பயணம் செய்ய ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அமைச்சர்கள் சுற்றுப் பயணம் எங்கிருந்தாலும் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு சுற்றுப் பயண விவரத்தை அனுப்ப வேண்டும். இப்போது அவரவர்களுடைய மாவட்டங்களில் சுற்றுப் பயணம் செய்கின்றபோது மட்டுந்தான் அனுப்பப்படுகிறது. தமிழ்நாட்டில் எங்கே சுற்றுப்பயணம் செய்தாலும் மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு அனுப்பப்பட வேண்டும்.

நம்முடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் அவர்களை அரசாங்க நிகழ்ச்சியில் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்றும், அவர்களுக்கு சரியான அந்தஸ்து தரவேண்டுமென்றும், அதிகாரிகள் அவர்களை அரசுணைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்றும் இந்த அரசுதான் உத்தரவிட்டிருக்கிறதே தவிர, இதற்கு முன்னால் இருந்தவர்கள் அத்தகைய உத்தரவைப் போடவில்லை.

நம்முடைய சட்டமன்றத்தின் முன்னால் உள்ள லாபியில் சர். பி. ராஜகோபாலாச்சாரி, பிரிசிடென்ட் லெஜிஸ்லேட்டிவ் கவுன்சில், எல். டி. சுவாமிக்கண்ணு, பிரிசிடென்ட் லெஜிஸ்லேட்டிவ் கவுன்சில் ஆகிய இருவர் சிலைகள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பெஞ்சமின் டிஸ்ரேலி, வைகவுன்ட் பால்மாஸ்டர், மார்க்விஸ் அப் சாலிஸ்பரி, வில்லியம் எட்வர்ட் என்ற விக்டோரியா முதலமைச்சர் ஆகியோரது படங்களும் இருக்கின்றன. இவை 40 ஆண்டுக்கு மேற்பட்டவையாக இருக்கின்றன. இவற்றைப் பக்கத்தில் உள்ள அரசாங்க மியூசியத்தில் வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

செகரடேரியட் சர்வீசில் உதவிச் செயலாளர் பதவி கிடைத்து விட்ட சூப்பிரண்டண்டுகளுக்கு தாங்கள் ஏற்கனவே வாங்கி வந்த சம்பளத்தைவிட, சலுகைகளை விட குறையக் கூடிய நிலை இருக்கிறது. பஞ்சபடி ஐதாறுக்கு மேற்பட்டால் 120, ஐதாற்றுக்குக் கீழே 164. ஆகவே, இந்தப் பதவிக்குச் சம்பளத்தைக் கூட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு எனக்குப் பேச சந்தர்ப்பம் கொடுத்ததற்கு நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. மு. முத்தையா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி தேர்தல் காலத்திற்கு மூன்று மாதத்திற்கு முன்னால் அமைச்சர்கள் பதவியை ராஜினாமாச் செய்துவிட்டு தேர்தலில் நின்றால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய சிறிய விண்ணப்பம். காங்கிரஸ் ஆட்சியின் போது இதை நாமே சொல்லியிருக்கிறோம். பதவியில்

1970 மார்ச் 10] [திரு. மு. முத்தையா]

இருந்தால் அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி, அதிகாரிகளைப் பயன்படுத்தி வாக்குகளைப் பெறக்கூடிய நிலை ஏற்படும். தமிழக அரசு மிகவும் முற்போக்கான அரசு என்ற முறையில் தேர்தல் காலத்தில் மூன்று மாதம் முன்பாக பதவியை அமைச்சர்கள் ராஜினாமா செய்து விட்டு நின்றால் நன்றாக இருக்கும். அதனால் அரசாங்கச் செலவு இல்லாமல் தங்களுடைய சொந்தச் செலவில் நிற்க வாய்ப்பாக இருக்கும். அப்படியிருந்தால் ஏனைய கட்சிகளுக்குள் பூசல்களோ, குழப்பங்களோ நடக்காது. அந்தந்த வட்டாரத்தில் உள்ள மக்கள் ஆர்வத்தோடு உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுக்க வாய்ப்பு ஏற்படும்.

சட்டமன்றம் நடக்கும் காலங்களில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அமைச்சர்களைச் சந்தித்துப் பேசுவதற்குத் தனியாக நேரம் ஒதுக் குவது நல்லது. சில நேரங்களில் உறுப்பினர்கள் அமைச்சர்களிடத் தில் முக்கியமான விஷயங்களைக் கூற வேண்டுமென்றாலும் அமைச்சர்களைச் சந்தித்துச் சொல்ல சந்தர்ப்பம் கிடைப்பதில்லை. என்னுடைய தொகுதியைச் சேர்ந்த ஒட்டப் பிடாரத்தில் உள்ள ஒரு கிராமத்தில் அரிசனங்களுக்கும் காமாட்சி அம்மன் கோயில் பூசாரி என்று சொல்லப்பட்ட சர்க்கரை நாடார் என்பவருக்கும் இடையே பொதுக் கிணற்றிலே தண்ணீர் எடுப்பதிலே தகராறு நடந்து அதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் சொன்னதன் பேரில் நடவடிக்கை எடுத்திருப்பதாகத் தெரியவருகிறது. அதைப் பற்றிய கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் கூட கடந்த 4-ம் தேதி அன்று பேரவைத் தலைவர் அவர்களிடம் கொடுத்துள்ளேன். அங்கு மிகவும் கேடுபிடியாக, பரபரப்பாக, கலவரத்தைத் தூண்டிவிடக் கூடிய சந்தர்ப்பமாக இருக்கிறது. இதைப் பற்றி ஒன்றும் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. இதைப் பற்றி அமைச்சர் அவர்களிடத் தில் எடுத்துச் சொல்ல சந்தர்ப்பம் கிடைக்கவில்லை. ஆகவே, உறுப் பினர்கள் அமைச்சர்களைச் சந்திப்பதற்கு என்று தனியாக நேரம் ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அரசாங்க அலுவலகங்களில் வேலை செய்பவர்கள் ரிடையர் ஆகக் கூடிய சந்தர்ப்பத்தில்கூட தங்களுக்கு மேலும் வேலை வாய்ப்பு நீடிப்பு வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். இப்போதுள்ள சந்தர்ப் பத்தில், வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகரித்து வரும் நிலையில் மீண்டும் அவர்களுடைய பதவிக் காலத்தை நீடிக்க வேண்டுமென்று கோருவதை இந்த அரசு ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடாது. ஒய்வு பெறும் வயதை ஐந்து ஆண்டுகள் குறைத்தால் கூட நன்றாக இருக் கும். அதனால் வேலை வாய்ப்பு இல்லாமல் இருக்கும் ஆபிரக் கணக் கான படித்த இளைஞர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

கிராமங்களிலிருந்து பொது மக்கள் மகஜர்கள் அனுப்பினால் ஒரு மாதத்திற்குள்ளாக அந்த மகஜர்களுக்குப் பதில் கிடைக்க வேண்டும். எவ்வளவோ மகஜர்கள் கொடுக்கப்பட்டு வருடக்கணக் காத ஆகியும்கூட பதில் கிடைப்பதில்லை அங்குள்ள வட்டார மக்க்

[திரு. மு. முத்தையா] [1970 மார்ச் 10]

ளுக்கு. ஆகவே இதற்காக ஒரு கமிட்டி அல்லது ஸ்பெஷல் அதிகாரி யாவது நியமித்து அந்தந்த வட்டாரங்களிலிருந்து வரும் மகஜர் களுக்கு ஒரு மாத காலத்திற்குள்ளாக பதில் தெரிவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு என் நன்றியைக் கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. கோதண்டராமன்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : ஐந்து நிமிடங்களுக்குள் இந்த முக்கியமான டிமாண்டுகளின் மீது பேசுவதை விட பேசாமல் இருந்துவிடுவது ரொம்ப நல்லது. இதில் மூன்று டிமாண்டுகள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொன்றிலும் ஏழுபேர் பிரச்சனைகள் அடங்கி உள்ளன. இவற்றில் பேசுவது என்றால், மணிக்கணக்கில் பேச வேண்டியிருக்கும்போது, அமைச்சர்கள் பற்றியும் சேர்த்துப் பேசுவதற்கு ஐந்து நிமிடங்கள்தான் தரப்படுகிறது, அதற்குள் முடித்து விடவேண்டுமென்று சொன்னால் அப்படிப் பேசுவதை விட பேசாமல் இருப்பதே நல்லது என்று உங்களுக்கு என் நன்றியைக்கூறிக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : ஒவ்வொரு மானியக் கோரிக்கையைப் பற்றியும் விவாதிப்பதற்கு இத்தனை நாட்கள் என்றும், எவ்வளவு நாட்கள் இந்தச் சட்டமன்றக் கூட்டுத் தொடரை நடத்துவது என்றும் அன்றையதினம் நடைபெற்ற அலுவல் ஆய்வுக் குழுவில், பிசினஸ் அட்வைஸரிக் கமிட்டியில் முடிவு செய்யப்பட்டு அப்போது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட அந்தத் தீர்மானத்தின் அடிப்படை மீல்தான் இந்த விவாதங்களுக்கான நாட்கள் தங்களால் குறிக்கப்பட்டு அது இந்த அவையிலும் அறிவிக்கப்பட்டது. ஒரு வேளை திரு. கோதண்டராமன் அவர்கள் அந்த பிசினஸ் அட்வைஸரிக் கூட்டத்திற்கு வராதிருந்தாலும் அவருடைய கட்சித் தலைவர் திரு. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் வந்திருந்து ஏற்றுக் கொண்டது இது. ஆகவே உறுப்பினர் அவர்கள் பேசாமல் உட்காருவதால் யாரை யாவது அவமானப்படுத்தியிருப்பார்களானால் அது அவரது கட்சித் தலைவரைத்தான் அவமானப்படுத்துகிறது என்று பொருள் கொள்ளக்கூடும்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : அன் எ பாயிண்ட் அஃப் பெர்ஸனல் எக்ஸ்ப்ளனேஷன். எங்கள் கட்சித் தலைவர் அவர்களை நான் அவமானப்படுத்தவில்லை அல்லது அமைச்சரவையையும் நான் அவமானப்படுத்தவில்லை. பிசினஸ் அட்வைஸரிக் கமிட்டி முடிவு எடுத்திருக்கலாம் எந்தெந்தத் தேதிகளில் என்னவென்ன எடுப்பது என்பது பற்றி. ஆனால் 2 அல்லது 3 அல்லது 5 நிமிடங்கள்தான் பேச வேண்டும் என்று முடிவு எடுக்கவில்லை. பத்து பேர்கள் உள்ள ஒரு கட்சிக்கு அதன் சார்பில் பேச ஒருவருக்குதான் அனுமதி கொடுக்கிறீர்கள். ரெண்டு மூன்று பேர்களுக்கு அல்ல. ஆகவே ஐந்து நிமிடங்களுக்கள் பேச வேண்டுமென்று சொன்னால் அது முடியுமா என்பதை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சிந்திப்பதற்குப்

1970 மார்ச் 10] [திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்]

பதிலாக திசை திருப்பி விட்டு இது எங்கள் கட்சித் தலைவரை அவ மதிப்பதுபோலாகும் என்று சொல்கிறார்கள். பிஸினஸ் அட்வைஸரிக் கூட்டத்தில் நடந்தது அவர்களுக்குத் தெரியவில்லை போலும், அவர் தப்பிக்க முயற்சி செய்கிறார் என்றுதான் அர்த்தம்...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவர்கள் பத்து பேர்கள் என்றால் இங்கு 234 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். எல்லோரும் பேச வேண்டுமென்றால் முடியுமா? கொடுத்திருப்பது இரண்டரை மணி நேரம். மணி 1.30 க்குள் விவாதம் முடிய வேண்டும். எதிர் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேச வேண்டும், பேசியவற்றிற்கு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் விடை அளித்த பிறகு வோட்டு எடுக்க வேண்டும். பெயர் கொடுத்திருக்கக் கூடிய உறுப்பினர்கள் எண்ணிக்கை 12. கொடுக்கப்பட்டிருக்கக் கூடிய நேரத்தைப் பங்கு போட்டால் ஐந்து நிமிடங்கள் தான் வருகிறது. ஆகவே, இருக்கிற நேரத்தை யொட்டி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற பெயர்ப் பட்டியலையொட்டி நேரம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நிலைமையை யொட்டி நான் முடிவை எடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. பேச விருப்பம் இல்லை யென்றால், பேரவைத் தலைவர் மீது கோபித்துக் கொள்வதில் பயன் இல்லை.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : உங்கள் பேரில் எனக்குக் கோபம் ஒன்றுமில்லை.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : திரு. கோதண்டராமன் அவர்கள் எவ்வளவு நேரம் பேசலாம் என்பதுபற்றித் தீர்ப்பு வழங்குவது தாங்கள். ஆனால் அமைச்சரவைத் தப்பித்துக் கொண்டு போக இதைச் செய்கிறார்கள் என்று அமைச்சரவை மீது குற்றஞ்சாட்டு கிறார். தங்கள் தீர்ப்புக்கும் அமைச்சரவைக்கும் எந்தவிதமான சம்பந்தமும் கிடையாது. ஆகவே, இப்படி அமைச்சரவை மீது குற்றம் சுமத்தலாமா என்பதுபற்றி தங்கள் தீர்ப்பை எதிர்பார்க்க கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நேரம் கொடுப்பதற்கும் அமைச்சரவைக்கும் எந்தவிதமான சம்பந்தமும் இல்லை. இது பிஸினஸ் அட்வைஸரிக் கமிட்டியில் முடிவு செய்யப்பட்டது. அதை முதலமைச்சர் அவர்கள் நன்றாகச் சுட்டிக் காட்டினார்கள். தலைவர், நேரம் ஒதுக்குவது அல்ல. அலுவல் ஆய்வுக் குழுவில் முடிவு செய் யப்பட்டதை தலைவர் நடைமுறையில் செயல்படுத்துகிறார். கொடுத் திருக்கிற நேரம், கொடுத்துள்ள பெயர் பட்டியல் இவற்றை வைத் துக் கொண்டு நேரத்தை பங்கிட்டுக் கொடுக்க வேண்டும். அதில் எந்தவிதமான பாரபட்சமும் கிடையாது. திரு. கோதண்டராமன் அவர்கள் கட்சியில் பத்து பேர்கள் இருக்கிறார்கள், ஐந்து நிமிடங் கள்தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். இந்தப் பக்கத்தில் 138 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். மூன்று பேர்கள்தான் பேசு கிறார்கள். மொத்தம் பதினைந்து நிமிடங்கள்தான் பேசப் போகிறார் கள். ஆகவே, யாருக்கும் எந்தவிதமான வேறுபாடும் காட்டவில்லை. இருக்கிற நேரத்தை பங்கு போட்டுக் கொடுக்கிற நிலைதான். உறுப்

[பேரவைத் தலைவர்]

[1970 மார்ச் 10]

பினர் அவர்கள் நீண்டகாலமாக இந்த அவையில் இருப்பவர்கள். எதை எதை எப்படி எப்படிப் பேச வேண்டும் என்பது அவர்களுக்குத் தெரியும். இருந்தாலும் சில நேரங்களில் உணர்ச்சி வசப்பட்டு சில கருத்துக்களைச் சொல்லிவிடுகிறார்கள்.

திரு. சு. துரைசாமி : தலைவர் அவர்களே, முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கலாம் என்று கருதுகிறேன். இங்கு எனக்கு முன்னால் பேசிய காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர் அவர்கள் இந்த அமைச்சரவையில் உள்ள அமைச்சர்களின் நேர்முக உதவி யாளர்களுக்கும் அந்தரங்கச் செயலாளர்களுக்கும் சட்டத்திற்குப் புறம்பான வகையில், சட்டத்திற்கு மாறுபட்ட நிலையில் அவர்களுக்குத் தனிப்பட்ட முறையில் வேண்டுமென்கிற உணர்வோடு பதவி உயர்வுகள் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாக ஒரு குற்றச்சாட்டை அழுத்தத்திருத்தமாகச் சொன்னார்கள். தங்கள் மூலம் அவர்களுக்கும் பின்னால் பேச இருக்கிற எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும் பணிவன்போடு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அமைச்சர்களின் அந்தரங்கச் செயலாளர்களாக அல்லது அமைச்சர்களின் நேர்முக உதவியாளர்களாக வருகிற ஒரே காரணத்திற்காக அவர்களுக்கு பதவி உயர்வுகள் கொடுக்கக்கூடாது என்று விதி ஏதாவது இருக்கிறதா? இருப்பின் அதை தயவுசெய்து விளக்குங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அமைச்சர்களின் நேர்முக உதவியாளர்களாக வருகிறவர்களுக்கும், அந்தரங்கச் செயலாளர்களுக்கும் பதவி உயர்வு உண்டு. அவர்களும் அரசாங்க ஊழியர்கள்தான் என்ற அந்த அடிப்படையில்தான் இந்தப் பதவி உயர்வுகள் எல்லாம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இங்கு பேசிய காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர் ஏதோ தனிப்பட்ட சிலருக்கு மட்டும் பதவி உயர்வு கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். நான் அவர்களை பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்ள விரும்புவது,, எந்த விதிகளை மீறி அவர்களுக்குப் பதவி உயர்வு கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன? தனிப்பட்ட சலுகைகளைக் காட்டி அமைச்சர்களின் நேர்முக உதவியாளர்களுக்கு நேர்முக உதவியாளர்கள் என்ற தகுதிக்காகப் பதவி உயர்வு கொடுக்கப்பட்டிருந்தால் அவற்றைப் பற்றி இங்கு தாராளமாக குறிப்பிட்டுச் சொல்லட்டும், விதிகள் மீறப்பட்டிருந்தால். ஆனால் இன்றுகூட அரசாங்கத்துறையில் உள்ள வேறு பல பதவிகளுக்கு அவர்களுக்கு பதவி உயர்வு கொடுக்கப்பட்டதற்குப் பின்னால் அங்கிருக்கிறவர்கள் கூட நீதிமன்றத்திற்குப் போவதற்கு வாய்ப்பிருக்கிறது. அப்படி யாராவது சிலருக்கு பதவி உயர்வு கொடுக்கப்பட்டு அதனால் சிலர் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற நிலைமை இருக்குமானால் தாராளமாக நீதி மன்றத்திற்குப் போய் அதைப் பெறுவதற்கான வாய்ப்பிருக்கிறது. ஆனால் இங்கு பேசிய காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர் ஏதோ மாலைப் பத்திரிகைகளில் செய்தி வரவேண்டும் என்ற தோரணையோடு இந்த அமைச்சரவை மீது குற்றச்சாட்டு சுமத்தினாரே தவிர எந்த ஆதாரத்தோடு, எந்த விதியைச் சுட்டிக் காட்டி

(1970 மார்ச் 10]

[திரு. சு. துரைசாமி]

இங்கு குற்றச்சாட்டு சுமத்தியிருக்கிறார் என்று பார்த்தால் எந்த மாகத்தான் அவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையில் அரசின் சகல ஊழியர்களுக்கும் அரசைப் பொறுத்த வரையில் அரசின் சகல ஊழியர்களுக்கும் அரசாங்க விதிமுறைகளுக்கு ஏற்பத்தான் பதவி உயர்வு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர தனிப்பட்ட முறையில் யாருக்கும் சலுகைகள் காட்டப்படவில்லை என்பதை இங்கு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்னொரு கருத்தும் எடுத்துரைக்கப்பட்டது. 1966-67-ல் ஐந்து லட்சம் ரூபாய் என்றிருந்த செலவு இப்போது பத்து லட்சம் ரூபாய் என்றளவிற்கு உயர்ந்துவிட்டதாகச் சொன்னார்கள். அரசாங்கப் பணியாளர்களுக்குள்ள செலவையும் சேர்த்துத்தான் இந்தச் செலவே தவிர தனிப்பட்ட முறையில் உள்ள செலவல்ல.

இன்னொன்றும் கூறப்பட்டது. அமைச்சர்கள் அடிக்கடி கிராமப் பகுதிகளுக்குச் சென்று அங்குள்ள கிராம மக்களைச் சந்திப்பதற்கும் அவர்கள் சொல்கிற குறைகளைக் கேட்பதன்மூலம் அவர்களுடைய குறைகளைத் தீர்க்கும் பொறுப்பு அமைச்சர்களைச் சார்ந்தது. அதன் காரணமாக தொடர்ந்து அமைச்சர்கள் தங்கள் சுற்றுப்பயணத்தை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்ற ஒரு கருத்தும் இருக்கிறது, அதை அமல்படுத்த வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இதைத் தெரிவிக்கிற நேரத்தில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களுக்குள்ள சில சிரமங்களை இங்கு எடுத்துக் காட்ட வேண்டியது என் கடமை என்று கருதுகிறேன். சட்டமன்ற உறுப்பினர் பொறுப்பேற்றிருக்கிற நாங்கள் மாவட்ட தலைநகருக்குச் செல்கிறோம். அங்கு சென்றால் தங்குவதற்கு என்று தனியான இடம் கிடையாது. மாவட்ட தலைநகரில் இருந்து கொண்டு நாங்கள் பல்வேறு அதிகாரிகளோடு தொடர்புகொண்டு பல்வேறு ஆக்கப் பணிகளைச் செய்யவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. ஆகவே ஒவ்வொரு மாவட்ட தலைநகரிலும் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தங்குவதற்கு என்று ஒரு விடுதி ஏற்படுத்தி அதற்குத் தேவையான குமாஸ்தாக்களை நியமித்து தொகுதி மக்களின் பல்வேறு காரியங்களை நிறைவேற்றிக் கொடுக்கும் வகையில் இந்த அரசு தக்க நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவேண்டியென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஊராட்சி ஒன்றியப் பெருந்தலைவரை எடுத்துக் கொண்டால் அவர்களுக்கு என் தனியாக ஒரு குமாஸ்தா இருக்கிறார். ஆகவே, அந்த தலைவர் ஊராட்சிய ஒன்றிய வேலைகளை, தன் தொகுதி வேலைகளை, அந்த குமாஸ்தா மூலம் செய்துகொள்ள ஒரு வாய்ப்பிருக்கிறது. அந்த வாய்ப்பு சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு இல்லை. ஆகவே சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் அல்லது நகரசபைகளில் தனி இடம் ஒதுக்கிக் கொடுக்கப்படவும் வேண்டும். ஊராட்சி ஒன்றிய வேலைகளைக் கவனிக்க ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்குச் சென்றால் அங்கு மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு என்று தனி இடம் இருக்க வேண்டும். சட்டமன்ற உறுப்

[திரு. துரைசாமி]

[1970 மார்ச் 10]

பினர்களுக்கு தங்கள் தொகுதி மக்களின் குறைகளைக் கவனிப்பதற்காக அவர்களுக்கு ஒரு குமாஸ்தா இருக்கக்கூடிய நிலைமையிருந்தால் வசதியாக இருக்கும். ஆகவே முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இவற்றைக் கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்டு இவற்றைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. ஆர். என். அரங்கநாதன் தலைமை]

இதைத் தெரிவிக்கும் அதேநேரத்தில், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாகிய நாங்கள் இன்று ரயிலில் வர வேண்டியிருக்கிறது, கோவையிலிருந்தும், மற்ற இடங்களிலிருந்தும் வரவேண்டியிருக்கிறது. இப்படி வந்து போவதற்காக, பாஸ் கிடைக்கும் முறையில் ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த வாய்ப்பைக் கொடுத்தமைக்காக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

* திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை : தலைவரவர்களே, இன்றைய தினம் நடைபெறுகின்ற இந்த மானியக் கோரிக்கையின் மீது பேசுவதற்குச் சந்தர்ப்பம் அளித்தமைக்காக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பீடத்தில் அமர்ந்ததற்குப் பிறகு, அமைச்சர்களாக இருக்கின்றவர்கள், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர்களாயிருந்தாலும்கூட, அமைச்சர்பதவியை ஏற்றதற்குப் பிறகு, அவர்கள் பொதுவாக இந்தத் தமிழகத்தின் அமைச்சர்கள், எல்லோருக்கும் பாகுபாடு இன்றி, அவர்கள் நடந்துகொள்ள வேண்டும். அதுதான் முறை. அதே நேரத்தில், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த அமைச்சர்கள் இருக்கின்ற தொகுதிகளுக்கு, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்கள் இருக்கின்ற பகுதிகளுக்கும் நல்ல சலுகைகளைச் செய்துவிட்டு, மற்றப் பகுதிகளை யெல்லாம் ஒதுக்கிவிடுகின்றார்கள். உதாரணமாக மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களுடைய தொகுதியிலே ரோட்டுக்காக வேண்டி 40 லட்சம் ரூபாய், கார்ப்பொரேஷனுக்குள் இருந்த ரோடுகளுக்கு அரசாங்கமே ஏற்று 40 லட்சம் ரூபாய் தனியாக ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அதேபோல், அறந்தாங்கி தொகுதியிலே சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருக்கின்றவர் என்னுடைய உறவினர்தான், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர், பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர், அந்த மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த துணைமாவட்டச் செயலாளர், அந்தப் பகுதிக்கு 18 லட்சம் ரூபாய் வறட்சி நிவாரணத் திற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒதுக்குவதைப் பற்றிக் கவலையில்லை. ஆனால் அந்த லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் நல்ல முறையிலே அங்கு செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால்,

1970 மார்ச் 10] [திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை]

அங்குள்ளவர்கள் குறை சொல்லுகிறார்கள். அம்மாதிரி இடங்களில் நீதி விசாரணை முறையில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அமைச்சர்கள் 13 பேர் இருக்கிறார்கள். கிட்டத்தட்ட அவ்வளவு பேர்களுக்கும் சில காரியங்கள் பேச வேண்டுமென்று வைத்திருக்கிறது. அவ்வளவு பேர்களைப் பற்றியும் சொல்வது என்றால் 5 நிமிஷங்கள் போதாது. மெடிகல் காலேஜ் சம்பந்தமாக, முன்பே ஒரு சப்ளிமென்ட்ரி கொஸ்டின் போட்டுச் சொல்லியிருக்கிறேன். அந்தக் கேள்வியிலே, ஊழல் நடந்திருக்கிறது என்றும் சொன்னேன். இப்பொழுது முதலமைச்சரவர்களுக்கும், சென்ட்ரல் கவர்ன்மென்ட் மினிஸ்டர் அவர்களுக்கும் மற்றும் இங்குள்ள பொறுப்புள்ள அமைச்சர்களுக்கும் ஒரு கடிதம் வந்திருக்கிறது. ஒரு பெட்டிஷன் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஒரு அமைச்சர் இந்த மெடிகல் காலேஜ் சம்பந்தமாக ரூபாய் பதினாயிரம் வாங்கிக் கொண்டு மெடிகல் காலேஜிலும் சீட்டும் வாங்கிக் கொடுக்காமல், ஐந்தாயிரம் ரூபாயைத் திருப்பிக் கொடுத்துவிட்டு, ஐயாயிரம் ரூபாய் இன்னும் பாக்கியிருப்பதாக முதலமைச்சரவர்களுக்கும், கல்வியமைச்சரவர்களுக்கும், சென்ட்ரல் கவர்ன்மென்ட் மினிஸ்டருக்கும், பிளிட்ஸ் பத்திரிகை ஆபீசிற்கும் கொடுத்திருப்பதாகத் தகவல் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: அப்படிப்பட்ட கடிதம் எனக்கு வரவில்லை, கல்வியமைச்சரவர்களைக் கேட்டேன், அவர்களுக்கும் வரவில்லை என்று சொல்கிறார்கள்.

திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை: இப்பொழுது என்னிடத்திலே அந்தக் கடிதம், யாரிடத்திலே பணம் வாங்கினார்களோ அதே ஆள் அந்தப் பெட்டிஷன் காப்பியைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதை உங்கள் மத்தியிலே கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். ஒரு ஜூடிஷியல் என்கொயரி வைத்து

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, யார் வேண்டுமானாலும், யாரைப்பற்றி வேண்டுமானாலும் எழுதியதாகக் கடிதத்தை வாங்கிக்கொண்டு, அதற்கு நீதி விசாரணை என்று சொல்வதா? நீதி விசாரணை நீதி விசாரணை என்பது ரொம்பப் புளித்துப் போய்விட்டது.

திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை: வேறு எப்படி நிரூபிப்பது? பணம் கொடுத்துப் பெற்றுக்கொண்டதைப் பற்றிக் கடிதம் எழுதினார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: கொடுத்தவர்கள் வேண்டுமானால் நீதி மன்றத்திலே வழக்கு போடலாம்.

திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை: நீதி மன்றத்திலும் வழக்கு போடலாம், சட்டமன்றத்திலும் எடுத்துப் பேசலாம்.

[1970 மார்ச் 10]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள், இப்படிப் பணம் பெற்றுக்கொண்டதாக ஒரு ஆணைத் தயார் செய்து அவரிடம் ராமச்சந்திர துரை அவர்கள் இன்னாரிடம் பணம் பெற்றுக்கொண்டார் என்று ஒரு கடிதம் எழுதி அதன்கீழ் ராமன், கிருஷ்ணன் என்று கையெழுத்துப் போட்டு, அதை வைத்துக்கொண்டு, நீதி விசாரணை நடத்தத் தயாரா என்று சொல்லலாமா?

திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை: ராமனோ, கிருஷ்ணனோ அந்த ஆணை விசாரணைக்குத் தயார் என்று சொல்கிறார், இராமன், கிருஷ்ணனைக் கேட்டால் அவர்கள் வந்து எப்படிச் சொல்ல முடியும். பூதிப் பிரச்சினை அல்ல இது, பூதிமனு அல்ல இது. உண்மையில் நடைபெற்றதைச் சொல்லுகிறார்கள். நீதி விசாரணை வைத்தால் சொல்லுகிறேன் என்று சொல்லுகிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, லஞ்சம் வாங்கிக் கொள்வதும் கூடாது, லஞ்சம் கொடுப்பதும் கூடாது: சட்டவிதிகளின்படி நடவடிக்கைகள் இருக்கின்றன. வழக்குமன்றத்தில் வழக்கு தொடுத்துக்கொண்டு அவர் ஆதார்ங்களை எடுத்துச் சொல்லலாம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறுகின்ற அப்படிப்பட்ட குற்றச்சாட்டைப்பற்றி நீதி மன்றத்திற்கு எடுத்துச் சொல்லலாம், விஜிலன்ஸ் கமிஷன் எல்லாம் இருக்கிறது. அந்த முறையில் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை: தலைவரவர்களே, கேள்விப் பட்டவைகளைச் சட்டசபையிலே பேசுகிறேன். மறைந்த முதலமைச்சரவர்கள், காங்கிரஸ்காரர் தீ வைத்தார் என்று குழாயடியிலே பேசி பதைப் பேசுகின்ற நேரத்தில், உறுப்பினரொருவர், ஆதாரமாக ஒரு கடிதத்தை அவர் கொண்டு வந்து பேசத் கூடாதா? அவர்கள் விசாரணைக்குத் தயாராக இருக்கிறார்கள் என்று . . .

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. ஆர். என். அரங்கநாதன்): அவையின் முன் இல்லாத ஒரு மனுவைப்பற்றி, மனுவில் இருக்கிற சங்கதிகளைப் பற்றிக் கூறுவது சரியல்ல. எற்கனவே அவைத் தலைவரின் கவனத்திற்குக்கொண்டு வந்திருக்க வேண்டும்.

திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை: தலைவரவர்களே, இதோ இருக்கின்றது.

(ஒரு கடிதத்தை மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரிடம் கொடுக்கிறார்.)

தலைவரவர்களே, சபாநாயகர் மூலமாக இதைக் கொடுத்திருக்கிறேன். சந்தர்ப்பம் இருக்கும்பொழுது அதைத் திருப்பிக் கொடுத்துவிடும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். ஏனென்றால் கையெழுத்துப் போட்டுக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். திடீரென்று நிரூபிக்க வேண்டுமென்றால் கொடுக்க வேண்டும் அல்லவா, அதற்காகச் சொல்லுகின்றேன்.

1970 மார்ச் 10]

அதற்கடுத்தபடியாக, இந்தத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பதவி ஏற்றதற்குப் பிறகு, இன்று ஒரு முக்கியப் பதவியில் இருக்கின்ற ஒருவர், அடிஷனல் கவர்ன்மெண்ட் ப்ளீடர், அவர்மீது 12 பாட்டில்கள் பிராந்தி வைத்திருப்பதாகப் போலீசில் அரஸ்ட் செய்து ஜாமீனில் விடப்பட்டு, அதற்குப் பிறகு பல அமைச்சர்கள் சிபார்சு செய்ததற்குப் பிறகு அந்த வழக்கை வித்தீரா செய்து கொண்டதாகத் தெரிய வருகிறது.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. ஆர். என். அரங்கநாதன்): நேரமாகிவிட்டது, உங்களுக்கு ஒரு நிமிடம் கூடவே கொடுத்திருக்கிறேன்.

திரு. சா. ராமச்சந்திர துரை: இந்தப் பாயிண்டை மாதிரம் சொல்லி முடித்துவிடுகிறேன். சிபார்சு செய்த பிறகு வழக்கை வித்தீரா செய்திருக்கிறார்கள். இம்மாதிரியான குற்றம் செய்தவர்களையெல்லாம் முக்கியப் பொறுப்பில் இருக்கின்ற அமைச்சர்கள் தலையிட்டு வித்தீரா செய்ய சிபார்சு செய்வது என்றால் இது எப்படி இருக்கிறது என்பதை இந்த அரசினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். இதற்கு ஒரு ஜுடிஷியல் விசாரணை வைத்தால் இதையும் நிரூபிக்கத் தயாராக இருக்கிறேன் என்று கூறிக் கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. எம். சுரேந்திரன்: சபாநாயகரவர்களே, சபைக்கு முன்னாலே வைத்திருக்கின்ற தேர்தல்கள், மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள், பல்வகை என்ற தலைப்பின்கீழ் இருக்கின்ற மாணியம் சம்பந்தமாக ஓரிரு வார்த்தைகளைக் கூற விரும்புகிறேன். நம்முடைய தலைமையிடப் பணியாளர்கள் என்ற அமைப்பு மிகவும் பளுவானதாக இருக்கின்றது, மிகவும் பாடோபமானதாக இருக்கின்றது, பிரச்சினையைக் குழப்ப அனுசரணையாக அமைந்திருக்கின்றது. இது ஒன்றைய நிலைக்குப் பொருத்தமான மாதிரி இல்லை என்று முதலிலே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த அமைப்புகளை உண்டாக்கிய காலத்திலே அன்னியர்கள் ஆண்டுகொண்டு இருந்தார்கள். அவர்களுடைய அட்சியைப் பாதுகாப்பதற்காக, இதுபோன்ற ஒரு அமைப்பை ஏற்படுத்தினார்கள். அன்றைக்கு அவர்களுக்கு உறவினர்களோ, வேண்டியவர்களோ, நண்பர்களோ, ஒட்டு வேண்டுமென்ற எண்ணமோ எதுவுமே இருக்கவில்லை. ஒன்றைக்கிருக்கின்ற அமைச்சர்களுக்கும், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் உறவினர்கள் இருக்கின்றார்கள். நண்பர்கள் இருக்கின்றார்கள். வேறு பல துறையிலே ஒட்டுகள் சேகரிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் இருக்கிறது. இவ்வளவெல்லாம் சேர்த்துப் பார்த்து, இன்றைய நிலைக்குப் பொருந்திய அமைப்பாக மாற்றுவது அவசியம் என்று கூற விரும்புகிறேன்.

அதோடு, ஒன்றைய நிலைமையிலே, சோஷலிசத்தைப்பற்றி எல்லோரும் பேசிக்கொண்டிருக்கின்ற காலகட்டம். இந்த அமைச்சரவைகூட சோஷலிசத்திற்கான ஆரம்ப வேலைகளைச் செய்வதற்

[திரு. எம். சுரேந்திரன்] [1970 மார்ச் 10]

கான முயற்சியிலே ஈடுபட்டிருக்கிறது கடந்தகால அமைப்பிலே சோஷலிச சித்தாந்தத்தை எண்ணி நம்புகின்றவர்களாக இந்த அமைப்பு உருவாக்கப்படவில்லை. முதலாவதாக, ஏழைகளாக சமூகத்திலே இருப்பவர்களுக்கு, படித்தவர்களும், பண வசதி உள்ளவர்களும் காட்டுகின்ற பரிவுகளை இந்த அதிகார வர்க்கம் காட்டுவதில்லை. படித்தவர்கள், ஏழை எளியவர்கள், அவர்களின் பக்கத்திலே பரிவுகாட்ட வேண்டிய ஒரு நிலைதான் சோஷலிச அமைப்புக்கான ஆரம்ப வேலையாகும். அதற்கு அனுசரணையாக அவர்களுடைய அலுவலக அமைப்புக்களையும் மாற்றி அமைக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியமானது. அம்மாதிரி படாடோபம் என்று சொல்கிறபொழுது ஒரு விஷயத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மாநிலத்தின் தலைவராக இருப்பவருக்கு சம்பளமும், படியும் சேர்ந்து கிடைக்கின்ற ரூபாய் 53,000 என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், அவர்களுடைய பணியாளர்களுக்கான செலவு தொகை என்பதிலே ரூ. 3,76,000 ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு வருடைய வருமானத்தைக்கொண்டு அவர்களுடைய சிப்பந்திகளின் செலவு நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டுமே தவிர, அவருடைய வருமானத்திற்கு மேலாக மிகவும் அதிகமாக அவருடைய சிப்பந்திகளுக்கும், இதர செலவினங்களுக்கும் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது இன்றைய சோஷலிஸ முறைக்குப் பொருந்துவதாக எனக்குத் தோன்றவில்லை. சிவில் சப்ளை இலாக்காவிற்கு கடந்த வருடம் ரூ. 2,88,12,000 என்று இருக்கிறது. இந்த வருஷம் ரூ. 2,90,59,000 என்று இருக்கிறது. இன்றைக்கு கொள்முதல் அல்லது ரேஷன் முறை எல்லாம் எடுத்துவிட்டதற்குப் பின்னால், இவ்வளவு பணம் அதிகமாக ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது ஏன் என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. ஏற்கெனவே இந்தச் சபையில் மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் வருவாய்த் துறை வாரியத்தை எடுத்து விடுவது என்று முடிவு செய்திருக்கிறோம் என்று கூறியிருந்தார்கள். ஆனால் வருவாய் துறை வாரியத்தை எடுப்பதற்கான எந்த நடவடிக்கையும் இங்கே காணவில்லை. வருவாய்த் துறை வாரியத்திற்கு அதிகமாக பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் இங்கே பார்க்கிறோம். இன்றைக்கு பளுவாக இருக்கிற அமைப்புகளை மாற்றி, எளிமையான அமைப்புகளாகச் செய்து, ஏழைகள், படிக்காதவர்கள் வருகிறபோதெல்லாம் அவர்களுக்குப் பரிவு காட்டி, அவர்களுடைய பக்கத்தில் தங்களுடைய நீதியை வழங்குகின்ற முறையிலே இந்த அமைப்புகளிலே இருக்கிற சிப்பந்திகளை மாற்றி அமைக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம் என்று நான் கருதுகிறேன்.

தேர்தல் என்று குறிப்பிடப்பட்ட ஒரு விஷயத்தைப்பற்றி ஒன்றை மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். தேர்தல் முறையானது மிகவும் பளுவானதாக இருக்கிறது. மிக அதிகமாகப் பணம் படைத்தவர்கள்தான் இன்றைக்குத் தேர்தலிலே நிற்க முடியும் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. அந்த நிலைமையை மாற்றாத வகையில் அதிலே இருக்கிற ஊழல்கள், குற்றச்சாட்டுகள், பொருந்தாத பல

1970 மார்ச் 10] [திரு. எம். சுரேந்திரன்]

காரியங்கள் நடந்துகொண்டே இருக்கவேண்டிய நிலைமையான ஏற்படும். தேர்தல் முறை எளிதாக வேண்டும், யார் வேண்டுமானாலும் நிற்கலாம், கட்டாயமாக எல்லோரும் வோட்டுப் போடுவார்கள் என்ற நிலை இல்லாத வரையில், வோட்டர்களைச் சேகரித்து, வோட்டர்களை தாஜா செய்து, வோட்டர்களை கவர்ச்சி செய்து கொண்டு வரவேண்டிய நிலையான இருக்கும் அந்த நிலையில் நிறைய பணம் செலவு செய்ய வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. தேர்தல் காலத்தில் கட்டாயமாக வோட்டுப் போடுவார்கள் என்று நிச்சயம் இருந்தால், அப்படி அதிகமாகப் பணம் செலவு செய்கின்ற நிலை ஏற்படாது. சாதாரணமாக சேவை செய்கின்ற அவ்வளவு பேர்களும் தேர்தலில் பங்கு எடுத்துக்கொள்வார்கள், வெற்றி பெறுவதற்கு, ஈடுபடுவதற்கு வாய்ப்பு கிடைக்கும். ஆகவே, சோஷலிஸம் என்று சொல்கிற பொழுது ஏற்கனவே இருக்கின்ற முறைகளில் ஒரு சில முறைகளை வைத்துக் கொண்டு பாக்கி இருக்கிற காரியங்களில் மட்டும் சோஷலிச காரியங்களாகச் செய்ய முடியாது.

அடுத்து, காரியங்கள் செய்வதற்கான எல்லாவிதமான சுற்று சார்புடைய அமைப்புகளையும் மாற்றி அமைக்க வேண்டும். இன்றைய தேவைக்கு அனுசரணையாக அமைப்புகளை உருவாக்கி, எளிதாக்கி, சிக்கல் இல்லாமல் செய்து, சட்டத்தின்படி மக்களுடைய பக்கத்தில் அவ்வளவு பேர்களுடைய கவனத்தையும் ஒருமுகமாக காண்பெட்டிரேட் செய்கின்ற ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டால்தான், நாம் இன்றைக்கு எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற முயற்சிகள் வெற்றி பெறும். அந்த வகையிலே இந்த அரசாங்கம் செயல்படவேண்டும் என்று கூறி, என்னுடைய வார்க்கைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. கோ. பூவராகன் : தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் இந்த மன்றத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கிற மானியக் கோரிக்கையின் மீது என்னுடைய கட்சி சார்பாகத் கொடுத்திருக்கிற வெட்டுப் பிரேரணையை ஒட்டி சில கருத்துக்களைக் கூற விழைகின்றேன். தேர்தல்களை காலம் கடத்தாது எவ்வெப்பொழுது எந்தெந்தத் தேர்தல்களை நடத்தவேண்டுமோ அவ்வெப்பொழுது அந்தந்தத் தேர்தல்களை நடத்துவதற்கு அரசாங்கம் முற்பட வேண்டும். தேர்தல்கள் இந்த ஆண்டு நடக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், இரண்டு ஆண்டுகள் தள்ளிப்போட்டு, எப்பொழுது ஆளும் கட்சிக்கு அனுசரணையான சூழ்நிலை வருகிறதோ அப்பொழுது அந்தத் தேர்தலை நடத்தலாம் என்று வைத்துக்கொள்வது அவ்வளவு பொருத்தமாக இருக்காது என்றுதான் நான் இந்தச் சமயத்திலே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பஞ்சாயத்துத் தேர்தல்களை காலம் கடந்து நடத்த இருப்பதாகத் தெரிய வருகிறது. பஞ்சாயத்துத் தேர்தல்களை உரிய காலத்தில் நடத்தவேண்டும். அதற்கு காலம் தள்ளிப் போடக் கூடாது என்று இந்தச் சமயத்தில் சொல்வதோடு, பஞ்சாயத்து யூனியன் தேர்தலைப் பொறுத்த அளவில் இப்பொழுது இருக்கிற முறையை மாற்றி,

[திரு. கோ. பூவராகன்] [1970 மார்ச் 10]

எல்லோரையும் மக்கள் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும் என்பது பரவலாக எல்லாச் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும், எல்லாக் கட்சியினர்களும் ஒத்துக்கொள்கின்ற ஒன்றாக இருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். அவ்வாறு அதை நடத்துவதற்கு முயற்சி எடுக்க வேண்டும்.

சில நகர பஞ்சாயத்துக்கள் நகர மன்றங்களாக மாற்றி அமைக்கப்பட்ட நகரமன்றங்கள் இப்பொழுது அதிகாரிகளுடைய பொறுப்பிலே இருந்து வருகின்றன. அதே நிலைமை இரண்டு ஆண்டு, மூன்று ஆண்டு என்று நீடித்துக்கொண்டு போகிற நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். விரைவாக அவைகளுக்கான தேர்தல்களை நடத்தி, அந்த அமைப்புகளின் மூலம்தான் நகரமன்றங்கள் நடைபெறவேண்டும் என்று இருப்பதால், இந்தத் தேர்தல்களைக் கொஞ்சம் விரைவுபடுத்த வேண்டும்.

நம்முடைய தலைமைச் செயலகத்தில் ஆண்டுதோறும் பார்க்கிறோம், கொஞ்சமும் சிக்கன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஆண்டுதோறும் செலவினங்கள் வளர்ந்து வருகிற நிலையைத்தான் பார்க்கிறோம். ஏற்கனவே இந்த அமைப்பை மாற்றி அமைக்க வேண்டும். சிக்கனத்தை கையாள் வேண்டும். விரைவிலே காரியங்களை ஆற்றுவதற்கு இலகுவான முறையிலே இந்த அமைப்புகள் இருக்கவேண்டும் என்று நாம் சொல்லியிருக்கிறோம். ஆனால், சில காரியதரிசிகள் அதிகரித்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது சென்றமுறை இருந்ததைவிட இந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் பல இலாகாக்கள் பிரிக்கப்பட்டு, காரியதரிசிகள் அதிகமாக ஆகியிருக்கிறார்கள். இன்னும் இதுபோன்ற அதிகார நிலையிலே உள்ள அதிகச் செலவினங்களை தவிர்ப்பதற்குக் கொஞ்சம் முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களா, ஏதாவது அம்மாதிரி முயற்சிகளில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால் இல்லை.

பிரயாணச் செலவு கூடிக்கொண்டு போகிறது. அதிகாரிகள் பிரயாணச் செலவும், அமைச்சர்களுடைய பிரயாணச் செலவும், மற்ற நிர்வாகச் செலவினங்களும் கூடுகிறபொழுது, நாம் எதற்காக திட்டமிட்டு ஒரு குறிப்பிட்ட சில நல்ல காரியங்கள் நடக்க வேண்டும் என்று பணத்தைத் திரட்டுகிறோமோ அந்தப் பணம் இவ்வாறு வேறு வழியில் செலவு ஆகின்றபொழுது, நடக்க வேண்டிய நல்ல காரியங்கள் நடைபெறா. அந்தச் செலவைத் தவிர்ப்பதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

சிக்கன சீரமைப்பு பற்றி நடவடிக்கை எடுப்பதற்காக ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டது. மத்திய அரசாங்கத்திலும் அம்மாதிரி ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் குழுவினுடைய சிபார்சுகள் ஏதாவது பின்பற்றப் பட்டிருக்கின்றனவா என்றால், பின்பற்றப் பட்டிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. எனக்கு முன்னால் பேசிய உறுப்பினர் திரு. சரேந்திரன் அவர்கள் சொன்னதுபோல, ரெவின்யூ போர்டைக் கலைத்துவிடவேண்டும் என்று அறிக்கை விடப்பட்டது சட்டமன்றத்தில். கலைத்துவிடாவிட்டாலும் பரவாயில்லை.

1970 மார்ச் 10]

[திரு. கோ. பூவராகன்]

இன்னும் அதிகமாக உறுப்பினர்களைப் போட்டிருக்கிறார்கள். நாம் கொள்கை அளவிலே ஒன்றை ஏற்றுக்கொண்டபிறகு, சட்டமன்றத்தில் அறிவித்துவிட்ட பிறகு, கூடிய சீக்கிரம் அதைக் கலைத்து, வேறு முறையில் அதை மாற்றி அமைப்பதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமே தவிர, இப்பொழுது இருக்கிற சிக்கல்களை தவிர்ப்பதற்காக மேலும், ஒன்றிரண்டு மெம்பர்களை அதிகப்படுத்துவது என்பது நாம் ஏற்றுக்கொண்ட அந்தக் கொள்கைக்கு உகந்ததாக இருக்காது என்பதை இந்த சமயத்தில் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

மேலும், அமைச்சர்கள் வெளியூர்களுக்குப் போகவேண்டியது தான், நிகழ்ச்சிகளில் கலந்துகொள்ள வேண்டியதுதான், ஜனநாயக முறை, ஜனநாயக அமைப்பு இருக்கும்பொழுது. தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில், மக்கள் எதிர்பார்ப்பது எல்லாம், எல்லா மக்களும் வந்து அமைச்சர்களிடத்திலே குறைகளைச் சொல்லி, உடனே அவைகளை நிவர்த்தி செய்துகொள்ளவேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கின்ற மனோநிலை நம்முடைய ராஜ்யத்தில் உண்டு. அவர்கள் அமைச்சர்களோடு தொடர்பு வைத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று நினைக்கிறார்கள். அந்தக் காரியங்கள் உடனுக்குடன் நடக்க வேண்டும் என்று நினைக்கிறார்கள். வேட்டுப் பிரேரணைகளைக் கொடுத்தித்திற பல உறுப்பினர்கள், சில அமைச்சர்கள் தலைமைச் செயலகத்தில் இருப்பதில்லை, 30 நாட்களும் வெளியிடங்களுக்குச் சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள், செயலக வேலைகள் அதனால் சரியாக நடைபெறவில்லை என்றெல்லாம் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இதற்கு ஒரு முறை வைக்க வேண்டும். மாதத்தில் இந்த இந்த நாட்களில் செயலகத்தில் இருப்பார்கள் என்று, மற்ற அறிவிப்புகள் போல், தந்தால் அது நலமாக இருக்கும்.

கொஞ்ச நாளாக ஒவ்வொரு மந்திரியும் அறிக்கைகள் விடுவது குறைந்துவிட்டது. அதற்காக முதல் அமைச்சரைப் பாராட்ட வேண்டும். ஆரம்பத்தில் இரண்டு ஆண்டுகள் மாற்றி மாற்றி அமைச்சர்கள் அறிக்கை விடுவார்கள். அதெல்லாம் இப்பொழுது குறைந்துவிட்டது. அதேபோல் இதிலும் ஒரு முறையை வகுத்துக் கொள்ள வேண்டும். சட்டமன்றம் நடைபெறும் போது மட்டுமல்லாமல், சட்டமன்றம் நடைபெறாத சமயங்களிலும் அமைச்சர்கள் கட்டாயம் இன்னின்ன நாட்களில் செயலகத்தில் இருப்பார்கள் என்று அறிவித்துவிடவேண்டும். கலெக்டர்கள் இந்த இந்த தினங்களில் கோரிக்கை, மனுக்கள் பெறுவார்கள் என்பதுபோல், அமைச்சர்களும், இந்த இந்த நாட்களில் செயலகத்தில் இருப்பார்கள் என்று செய்துவிட்டால், நல்லதாக இருக்கும். அதற்கு வழி வகை செய்ய வேண்டும்.

அதோடு கல்யாண நிகழ்ச்சிகளுக்கு, எல்லா அமைச்சர்களுடைய பெயர்களையும் போட்டுவிடுகிறார்கள். அமைச்சர்கள் கல்யாண நிகழ்ச்சிகளுக்குப் போக வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் ஒரு நிகழ்ச்சிக்கு அத்தனை பேரும் போவது என்

[திரு. கோ. பூவராகன்]

[1970 மார்ச் 10]

ரூல், தங்குவதற்கு சங்கடம், அதிகாரிகளுக்கு சங்கடம், போக்கு வரத்து வசதி, பந்தோபஸ்து வசதி இவற்றிலெல்லாம் சங்கடங்கள் ஏற்படும். ஓரிரு அமைச்சர்கள் போவாததனால் சரி. ஆனால் எல்லோருமே போவது என்றால், சட்டமன்ற அங்கத்தினர்கள் அத்தனை பேரும் கூட வரவேண்டும் என்றுதான் விரும்புவார்கள். இன்றைக்கு இருக்கும் சூழ்நிலையில் இப்படிப்பட்டவற்றை தவிர்த்தே தீர வேண்டும். பொது நிகழ்ச்சியென்றால் பாதகமில்லை. ஒரு திட்டம் 100 கோடி ரூபாய் செலவில் ஏற்பாடு செய்கிறார்கள் என்றால், அப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சியில் எல்லா அமைச்சர்களும், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள்கூட, கலந்து கொள்ளலாம். பல்லாயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். அதற்குப் பெரிய விளம்பரம் வேண்டும். ஆனால், கல்யாணம் அப்படியில்லை. கல்யாணத்தையே சிக்கனமாக நடத்தவேண்டும் என்று சொல்லும்போது, 13 அமைச்சர்களும் போவது என்றால் எப்படி

திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி : உங்கள் கல்யாணத்தின்போது எவ்வளவு அமைச்சர்கள் வந்தார்கள் ?

திரு. கோ. பூவராகன் : என் கல்யாணம் நான் மந்திரியாக இருந்தபோது சென்னையிலேயே நடந்தது. யாருக்கும் செலவில்லை. எல்லோரும் வந்திருந்தார்கள். ஆனால் பத்திரிகையில் போடவில்லை. இன்னார் இன்னார் கலந்து கொள்வார்கள் என்று பத்திரிகையில் போடவில்லை. அண்டை மாநிலத்திலிருந்து கூட வந்திருந்தார்கள். ஆனால் இவர்களெல்லாம் கலந்து கொள்வார்கள் என்று போடவில்லை. அழைப்பு அனுப்புகிறோம். அழைப்பதால் கட்டாயம் போய்த்தான் ஆக வேண்டும் என்ற கட்டாயம் இல்லை. ஆனால் இவர்கள் இவர்கள் தலைமையிலே, முன்னிலையிலே வாழ்த்துரை வழங்கப்படும் என்று போட்டுவிட்டால், போய்த் தீரவேண்டிய நிர் பந்தம் ஏற்படுகிறது. அதைத் தவிர்க்க வேண்டும். போவதை வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை என்று சொல்லி முடிக்கிறேன்.

* திரு. செஞ்சி வெ. முனுசாமி : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் கொண்டு வந்திருக்கும் மானியங்களை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விழைகிறேன். இன்றையதினம் பிரதான எதிர்க்கட்சியாக இருக்கும் காங்கிரஸ் கட்சி ஒரு பிரச்சினையைக் கிளப்புவார்கள் என்று கருதுகிறேன். இதில் மாநில ஆட்சித் தலைவர் பற்றிய செலவினம் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. சிண்டிகேட்டின் சீரிய தலைவர்கள் வெளியிலே ஆகட்டும், பாராளுமன்றத்திலாகட்டும், கவர்னர் பதவி தேவைதானா என்று கிளப்பிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். பிரதான எதிர்க்கட்சித் தலைவரான மாண்புமிகு திரு. கருத்திருமன் அவர்கள் இதுபற்றி தன்னுடைய பேச்சின் போது தெளிவுபடுத்துவார்கள் என்று கருதுகிறேன். எங்களைப் பொறுத்தமட்டில் இதைப்பற்றி கருத்தைத் தெளிவுபடுத்தி, அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திற்குக் கட்டுப்பட்டுப் பொறுப்

1970 மார்ச் 10] [திரு. செஞ்சி வெ. முனுசாமி]

பேற்றிருக்கிறோம். இந்த நிலையில், இப்படிப்பட்ட பிரச்சினைகளை விட்டுவிட்டு, தனிப்பட்ட அதிகாரிகளுக்குக் கொடுத்துவிட்ட பதவி உயர்வைப் பற்றி ஏதோ தகுதியில்லாமல் கொடுத்துவிட்டதாக எதிர்க்கட்சியைச் சார்ந்த காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் பேசினர். அது எந்த எந்த அளவிற்கு உண்மைக்கு மாறானது என்பதை விவர மறிந்தவர்கள் உணர்வர். எதற்காக இல்லாவிட்டாலும் இதற்காக இந்த அரசைப் பாராட்டாமல் இருக்கமுடியாது. காரணம் என்ன வென்றால், காந்தியத்தைக் காங்கிரஸ்காரர்கள் மறந்தபோதிலும் காந்திய வழியில் நடந்துவந்த தென்னாட்டு காந்தி பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள், முதல் அமைச்சர் பதவி ஏற்ற நேரத்திலேயே சிக்கனமான முறையில் நடந்து கொள்ள வேண்டுமென்று, தன் சொந்தவீட்டிலேயே இருந்துகொண்டு அலுவல்களைக் கவனித்து வந்தார்கள். அதே வழியில் இன்றைய முதல் அமைச்சர் கலைஞர் அவர்களும் தன்னுடைய வீட்டிலிருந்தே அலுவல்களைக் கவனித்து வருகிறார்கள். இது பற்றி நாடாளுமன்றத்திலேயே பிரதமர் இந்திரா காந்தி அவர்கள் பாராட்டியிருப்பதைப் பார்க்கிறோம்.

சுற்றுப் பயணம் குறைக்கப்படுவது பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். சுற்றுப் பயணத்தைக் குறைக்க முடியாது. ஏனென்றால், அமைச்சர்கள் சுற்றுப் பயணமே செய்யாமல், இங்கேயே இருந்தால் தெருக்கூத்திலும், நாடகத்திலும் அரசர் வேடம் போட்டவர், மந்திரி வேடம் போட்டவரைப் பார்த்து, “என்ன மந்திரி மாதம் மும்மாரி பெய்கிறதா?” என்று கேட்பதைப்போல் இந்நாள் அமைச்சர்களும் அதிகாரிகளைக் கேட்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டுவிடும். ஆகவே, சுற்றுப் பயணம் அவசியம். அமைச்சர்கள் கிராமப் புறங்களுக்குச் சென்று, மக்கள் குறைகளை அறிந்து வரும் போதுதான், நாட்டு மக்கள் நிலை என்ன, நிர்வாகம் எப்படி நடக்கிறது என்பதை அறியமுடியும். ஆகவே, அது அவசியம். மேலும், அமைச்சர்களெல்லாம் குக்கிராமங்களுக்கு, போக்கு வரத்து வசதியற்ற இடங்களுக்கு வரவேண்டும், தங்கள் குறைகளை அறிய வேண்டும், ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கிராமவாசிகள் கருதுகின்றனர். அது நியாயமும் கூட. ஏதோ நகர மக்கள்தான் அமைச்சர்கள் கண்களில் படுவதாகவும், பலவற்றில் கிராமப்புறம் புறக்கணிக்கப்படுவதுபோலவும், சுற்றுப்பயணத்தில் கூட நகர்ப் புறங்களில் ஏற்பாடு செய்கின்ற நிகழ்ச்சிகளில்தான் அமைச்சர்கள் கலந்து கொள்ளுகின்றனர் என்றும் கிராம மக்கள் கருதுகின்றனர். அதில் உண்மையிருப்பதனைக் கிராமப்புறங்களிலிருந்து தேர்ந் தெடுக்கப்பட்ட என்னைப் போன்ற சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் உணருகின்ற நிலை ஏற்படாமல் இருப்பதற்கில்லை. ஆகையால் அமைச்சர்கள் பரவலாக கிராமப்புறங்களிலும் சுற்றுப் பயணம் மேற்கொண்டு, மக்கள் குறைகளை அறிந்து, ஆவன செய்யக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

[திரு. செஞ்சி வெ. முனுசாமி] [1970 மார்ச் 10]

ஏதோ அரசாங்க அலுவல் நிகழ்ச்சிகளுக்குப்போய், கட்சி நிகழ்ச்சிகளுக்குச் செல்கிறார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இப்படிப்பட்ட பேச்சு வரும் என எண்ணி, வழிச்செலவுக்கு, அரசு சம்பந்தப்பட்ட நிகழ்ச்சிகளுக்குப் போனால்தான், அரசாங்கப்பணம் பெறவேண்டும், கட்சி நிகழ்ச்சிகளுக்குப் போகும்போது கட்சியிடம் வழிச்செலவு பெறவேண்டும் என்று வகுத்துக் கொடுத்த வழியில்தான் இந்த அரசு செல்கிறது என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

தேர்தல்கள் பற்றிச் சொன்னார்கள். ஒருவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டால் ஐந்தாண்டுகளுக்கு இருக்கலாம் என்று சட்டங்களும் விதிகளும் இருக்கின்றன. அப்படியொரு ஸ்திரமான நிலை இங்கே இருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். இதற்கு மாரூக ஸ்திரத் தன்மை அற்று மேற்குவங்காளத்தில் இடைத்தேர்தல் வந்ததையும், வருவதையும் மற்ற இடங்களில் இடைத்தேர்தல்கள் வருமோ என்ற அச்சமும் ஏற்படுகின்ற நிலைமையை பார்க்கும்போது, தமிழகத்தில் நிலையான முறையில் ஐந்து ஆண்டுகளும் தொடர்ந்து உறுப்பினர்களாக இருந்து பணியாற்றுகின்ற நிலையைக் கண்டு பெருமைப்படலாம். இன்றைக்கு ஊராட்சி, ஒன்றியத் தேர்தல்கள் வரவிருக்கின்றன. இந்த நேரத்தில் ஒரு திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். வரிகளைக் கட்டி விட்டதற்கு க்ளியரன்ஸ் சர்ட்டிபிகேட் வாங்கிக்கொடுக்க வேண்டும் என்பதில், முன்பு ஊராட்சி ஒன்றிய ஆணையாளரிடமிருந்து பெறவேண்டும் என்று இருந்ததை இப்பொழுது ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டரிடமிருந்தும் வாங்கித்தர வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது காலதாமதம் ஏற்படுவதற்கு இடம் கொடுக்கும். உரிய நேரத்தில் வாங்க முடியாமல் பாதிக்கப்படுவார்கள். வசதிபடைத்தவர்கள் எதை வேண்டுமானாலும் செய்துகொள்ளலாம், ஆனால் பாமரமக்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள். க்ளியரன்ஸ் சர்ட்டிபிகேட் தேவையென்றால் அது அங்கங்கேயுள்ள தாலுகா ஆபீசில், வட்ட ஆட்சித் தலைவரிடம் 'டாக்ஸ் அர்ரியர்ஸ்' இல்லை என்று சொல்லும் அளவில் ஒட்டு மொத்தமாக ஒரே சர்ட்டிபிகேட் பெற்றுத் தந்தால் போதும் என்ற நிலையை உருவாக்கி கிராமமக்கள் பல இடங்களுக்குச் சென்று அவகிப்படுகின்ற நிலையைப் போக்கி ஆணையாளர், ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் அகியவர்களிடம் சர்ட்டிபிகேட் பெற வேண்டியதில்லை யெனச் செய்யவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு முதல் அமைச்சர் கொண்டுவந்துள்ள கோரிக்கைகளை ஆதரித்து முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. எ. அ. சுப்பராவா : தலைவர் அவர்களே, தேர்தலைப்பற்றிய டெக் மானியக்கின்மேல் பேச விரும்புகிறேன். டைசில் மாற்றங்கள் செய்ய அரசாங்கம் சிபாரிசு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பொதுவாக, இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய தேர்தல் ஏற்பாையானது. பாராளுமன்றமானாலும் சரி, மாநிலமானாலும் சரி

1970 மார்ச் 10] [திரு. ஏ. சுப்பராஜா]

முதலமைச்சர்கள், பிரதம மந்திரி ஆகியோர் நேரடித் தேர்தல் முறையில் தேர்ந்தெடுக்கப்படாமல் உறுப்பினர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறவர்களாக இருக்கிறார்கள். இதனால் கட்சி உறுப்பினர்கள் நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானம் கொண்டுவரப்படும் போது பிரதம மந்திரி, முதலமைச்சர் போன்றோர் அகற்றப்பட்டு, அந்த இடத்தில் வேறு ஒருவர் வரக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. கடந்த இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளில் எத்தனையோ மந்திரிகள் மாற வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. இன்றைக்கு நமது தேசம் எங்கே போகிறது என்ற ஐயம் இருக்கிறது. மாநிலத்திற்கு மாநிலம் கருத்து வேறுபாடுகள் மிகுந்திருக்கின்றன. நதிகளில் வரக்கூடிய தண்ணீரைப் பகிர்ந்துகொள்வதிலும், எல்லைகளைப் பிரித்துக் கொள்வதிலும் இரண்டு மாநிலங்களும் சண்டை போட்டுக்கொள்ளக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. இன்றைக்கு இருக்கிற தேர்தல் முறையானது இந்தமாதிரியான நிலையை உண்டாக்கியிருக்கிறது.

இன்றைக்கு நமக்கு லாஸ் லெபெடரேஷன் வேண்டுமென்று கேட்கிறோம். அதை எந்த வகையில் செய்வது என்று சொன்னால் மத்திய அரசாங்கத்தில் இருக்கிற அதிகாரங்களை நாம் பெற வேண்டும். நமக்கு ஒரு சுய ஆட்சி வேண்டுமென்று கேட்கிறோம். நாட்டில் அந்தந்தப் பிரதேசத்தில் பிரதேசக் கட்சிகள் வளரக் கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது. உதாரணமாக பஞ்சாபில் அகாலி தளமும், தமிழ்நாட்டில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் போன்ற கட்சிகளும் இருக்கின்றன. இந்தப் பிரதேசக் கட்சிகள் எல்லாம் பாராளுமன்றத்தில் மத்தியில் ஒரு ஸ்திரமான அரசாங்கத்தை அமைப்பது என்றால் முடியாது. பிரதேசக் கட்சிகள் மத்திய அரசாங்கத்தை ஏற்படுத்தினால், அன்றைக்கு அங்கிருக்கக்கூடிய அரசியல் சட்டத்தை மாற்றி, அதிகாரங்களை மாநிலங்களுக்குப் பிரித்துக்கொள்ளும் நிலைமை வரும். ஆகவே, மத்தியிலே இருக்கக் கூடிய பிரதம மந்திரி அவர்களும், மாநில முதலமைச்சர்களும் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஒரு கட்சி பெரும்பான்மை மெஜாரிட்டியாக இருந்தாலும்கூட, கட்சியில் ஏற்படும் உட்பூசல்களினால், மந்திரிசபை மாறுகிற நிலைமை இருக்கிறது. இன்றைக்கு மேற்கு வங்காளத்தில் இருக்கிற நிலைமையை நாம் பார்க்கிறோம். ஒரு தேர்தல் என்று சொன்னால் எத்தனை செலவுகள், எத்தனை கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன? இப்படி அடிக்கடி மந்திரிசபை மாறினால் என்ன ஆவது என்ற பயம் மக்களிடத்திலே ஏற்படுகிறது. பொறுப்புள்ள பிரதிநிதிகள், சிறு பிள்ளைகள் விளையாடுவதைப்போல காரியங்களில் ஈடுபடுகிறார்கள். இப்படியே போனால் நமக்கு பின்னால் வருகின்ற சந்ததியினர் நம்மைப்பற்றி என்ன நினைப்பார்கள் என்பதை யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

[திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா]

[1970 மார்ச் 10]

அமெரிக்காவில் இருக்கிற கான்ஸ்டிடியூஷனைப் பார்க்கிறோம். அந்தத் தேர்தல் முறை வந்தால்தான் நிலையான சர்க்கார் ஐந்து வருஷமாவது இருக்கலாம் என்று கருதுகிறேன். நமக்கு ஒரு நல்ல தேர்தல் முறை வரவேண்டும். அதற்கு மாநில சர்க்கார் சிபாரிசு செய்ய வேண்டும். அமெரிக்காவில் ஜனாதிபதியைத் தேர்ந்தெடுக்க தேசத்திலுள்ள அத்தனை மக்களும் ஓட்டளிக்கிறார்கள். அதேமாதிரி பிரதம மந்திரி தேர்தல் நடத்தினால், எல்லா மாநில மக்களின் ஓட்டைப் பெறும்போது, நம்முடைய பிரதம மந்திரி என்ற உணர்வு பொதுமக்களிடத்தில் ஏற்படும். அப்பொழுது கட்சிபேதம் ஏற்படாது. ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் இன்றைய முதன் மந்திரிகள் நிலை என்ன, நாளை என்ன நடக்கும் என்ற நிலையில்தான் இருக்கிறார்கள். சாதாரணமாக, 'பிள்ளைப்பூச்சியை எடுத்து மடியில் கட்டிக் கொண்டு அவதிப்படுவதுபோல' என்று பழமொழி சொல்வார்களே, அதுபோல காலையில் எழுந்தால் நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானம் வருமோ என்று அச்சப்படக்கூடிய நிலைமையில், நாளைக்கு என்ன ஆகுமோ என்று கவலைப்படக்கூடிய நிலைமையில் தப்புசெய்யக் கூடிய நிலைமையில் சர்க்கார் இருந்து வருகிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே, முதலமைச்சர்களும், பிரதம மந்திரியும் நேரடியாக தேர்தல் மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும். சட்டசபைக்கும் அவர்களுக்கும் தொடர்பு இருக்கக்கூடாது.

இன்றைக்கு இந்தியா தேசத்தில் நேரடித் தேர்தல் முறை நடத்தவில்லையென்றால், பிற்காலத்தில் தேசம் பிரிந்து சின்ன பின்னமாகி, நமக்குப் பின்னால் வருகிறவர்கள் எப்படிப்பட்டவர்களாக இருப்பார்களோ என்பதை நாம் கொஞ்சம் யோசித்துப் பார்த்தால்தான் தெரியும். எந்த லாஸ் லிபெடரேஷன் கேட்டாலும் பின்னால் தேசம் சிதறுண்டு போவதற்கு நாம் வித்திடக்கூடாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நமது மாநில சர்க்கார் நேரடித் தேர்தல் முறை வேண்டுமென்று தீர்மானம் போட்டு, சிபாரிசு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. அ. மாரிமுத்து: பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையின்மீது என்னுடைய கட்சியின் சார்பாகக் கொடுத்துள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒருசில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். இன்றையதினம் அமைச்சர்களுடைய பொறுப்பு பற்றியும், அவர்களுடைய கடமை பற்றியும் இங்கு பேசுவதற்கு இந்த மன்றம் உறுப்பினர்களுக்கு வாய்ப்பு அளித்திருக்கிறது. எங்கள் தஞ்சை மாவட்டத்திலே கும்பகோணம் பகுதியில் வலங்கைமான் என்ற ஊரிலே சென்ற ஒரு வாரத்திற்கு முன்னால் கள் குடித்ததன் காரணத்தால் 9 பேர் மாண்டனர் என்ற செய்தி வந்ததைப் பார்க்கிறோம். தமிழகத்திலே இந்தமாதிரியான தீய காரியங்களிலே எந்த அளவிலே அக்கறை

1970 மார்ச் 10] [திரு அ. மாரிமுத்து]

கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். எனக்கு முன்னால் பேசிய உறுப்பினர் அவர்கள் முன்னாள் மறைந்த முதல்வரை 'தென்னாட்டுக் காந்தி' என்றும் அவரால் உருவாக்கப் பட்ட தம்பிமார்கள் ஆளும் தமிழகத்தின் ஆட்சியில் எந்தக் குறையும் இல்லையென்றும் பாராட்டிப் பேசினார்கள். குடந்தையிலே இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை எண்ணிப் பார்க்கும்போது மிகமிக அச்சப்படக்கூடிய நிலையிலே அந்தப் பகுதி மக்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதை முதலமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

அடுத்து, தானியக் கட்டுப்பாட்டைப்பற்றி நான் ஒன்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கும் நான் இதைச் சொல்ல கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு மட்டும் தானியக் கட்டுப்பாடு இருக்கிறது. அப்பகுதி விவசாயிகள் உற்பத்தி யாளர்கள் அத்தனைபேரும் எந்த ஒரு லாபத்தையும் அடைய முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் வெளிப்படையாகச் சொல்லப் போனால், தஞ்சையின் தானியக் கட்டுப்பாடு தனி நபருக்கு மகத்தான, கொள்ளை லாபத்தைத் தந்திருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். தஞ்சையில் 76 ஏர்பாய்க்கு அந்த நெல்லை விற்க வேண்டுமென்று தமிழக அரசு உத்தரவிட்டதன் காரணமாக மற்றைய மாவட்டங்களில் அதிகமாக விலை விற்பது. தனி வியாபாரிகள் அந்த நெல்லை வாங்கி மற்ற மாவட்டங்களில் அதிக விலைக்கு விற்பது, கொள்ளை லாபம் அடித்திருக்கிறார்கள். உற்பத்தியாளர்களும் அரசாங்கம் நிர்ணயிக்கக்கூடிய விலையிலே விற்கும் நிலை ஏற்பட்டது. விவசாயிகள் ஒருபுறம் வாங்கிய கடனை அடைக்க வேண்டுமென்ற நிர்ப்பந்தம். மறுபுறம் பிப்ரவரி வந்தால் நிலவரி வந்துவிடுமே, அதிகாரிகளிடம் தொல்லைப்பட முடியாதே என்று குறைந்த விலைக்கு விற்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. ஆகவேதான் உற்பத்தி செய்யக்கூடியவர்களுக்கு லாபம் கிடைக்க வில்லையென்பதை உணவு அமைச்சர் அவர்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

அடுத்து, 1965-லே நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் சட்டக் கல்லூரியில் பேசியபோது மாணவர்கள் குறையைப்பற்றிக் கூறினார்கள். அப்போது, "முதலமைச்சராக இருந்த கனம் பக்தவத்சலம் அவர்கள் மாணவர்களுடைய பிரச்சினைக்காக டெல்லியில் ஒரு குரல் எழுப்பினால், அன்னவருக்கு என் கை எலும்பை எடுத்து சிலை வடிப்பேன்" என்று கூறினார்கள். ஆனால் இன்றையதினம் அத்தகைய பொறுப்பை

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: பேசுவதை திருத்திச் சொல்வது நல்லதல்ல. 'டெல்லிக்குச் சென்று இந்தியை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டோம் என்று சொல்வார்களானால்' நான் அந்த நிபந்தனையைச் சொன்னேன்.

[1970 மார்ச் 10]

திரு. அ. மாரிமுத்து : விளக்கத்திற்கு நன்றி. மாணவர்களிடம் அத்தகைய அக்கறை கொண்டவர்கள் முதல் அமைச்சராக இருக்கிறபோது—இன்றைக்கு பட்டம் பெற்ற எத்தனை மாணவர்கள் வேலை கிடைக்காமல் திண்டாடுகிறார்கள் என்பது அவர்களுக்குத் தெரியும்—அந்த மாணவர்கள் தங்கள் கோரிக்கையை முதல் அமைச்சர் அவர்களிடம் தெரிவிக்க வந்தபோது அவர்களைச் சந்தித்து ஆறுதல் கூறுது மறுத்து அனுப்பியிருக்கிறார்கள் என்றால்

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : எப்போது மறுத்தேன் என்பதை விளக்க விரும்புகிறேன்.

திரு. அ. மாரிமுத்து : நான் மாணவர்கள் மத்தியில் பேசும் போது அவர்கள் இதனைச் சொன்னார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : மாணவர்கள் என்னைச் சந்தித்த நேரத்தில் அவர்களோடு நான் ஒரு மணிநேரம் பேசினேன். அவர்களுடைய கோரிக்கையை கவனிப்பதாகச் சொன்னேன். நான் மாணவர்களைச் சந்தித்துப் பேசிக்கொண்டிருந்த நேரத்தில் எடுக்கப்பட்ட போட்டோ எல்லாப் பத்திரிகைகளிலும் வந்திருக்கிறது. உண்மைக்கு மாறான விஷயங்களைப் பேசுவது நல்லது அல்ல.

திரு. அ. மாரிமுத்து : விளக்கத்திற்கு நன்றி. அந்த மாணவர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும் வரை உபகாரச் சம்பளமாக 100 ரூபாய் தந்து உதவவேண்டும் (மணி அடிக்கப்பட்டது)

DR. H. V. HANDE : Sir, on behalf of the Swatantra Party I wish to offer a few remarks. First of all, I request the Hon. Chief Minister to clarify to the House the circumstances under which a senior I.C.S. Officer resigned sometime ago. I request the Hon. Chief Minister to take the House into confidence and read the exact resignation letter which that senior I.C.S. Officer wrote to the Chief Minister, what were the contents of that letter etc. I hope and trust the Hon. Chief Minister must be able to lay his finger on a copy of the letter written by that senior I.C.S. Officer and tell us exactly the circumstances which made that officer resign because there is a general feeling that the seniority of that distinguished officer was overlooked. Therefore a reading of the letter will help us to know the exact position. Any action taken by the Ministry should not be such as to demoralise the services. That is my first plea to the Ruling Party.

Secondly, there is the Pay Commission. I request the Hon. Chief Minister to give instructions to the authorities concerned to give the report as quickly as possible and try to implement it as quickly as possible and not to try to put it in cold storage. There was a Pay Commission's report given during the time of the erst-

1970 மார்ச் 10]

[Dr. H. V. Hande]

while Congress Party (I do not know whether it is Mr. Bhuvaram's Congress or Mr. Vinayakam's Congress, for when it comes to responsibility, one claims it is Subramaniam's Congress and the other claims it is Kamaraj's Congress) and most of the Commission's recommendations have not been implemented. There is a feeling that the same mistake of the Congress Party may be done by this Government also. So I want the Hon. Chief Minister to give a categorical answer that the recommendations of the Pay Commission will be given proper weightage and will be properly implemented.

Thirdly, I come to the Secretariat. The accommodation there is woefully miserable. The shabby manner in which the employees are seated is deplorable. Many of them had told me that there is absolutely no proper accommodation at all. This is the position in the Secretariat, which is the nerve centre for the entire State Government should give their immediate attention to this problem and do the needful. In this connection one incident comes to my mind. The revered Anna at one time accidentally happened to go to one particular section and he was taken aback that so many people were seated in such a manner. He was so much moved that he immediately passed an order saying that those people should be given proper accommodation. Some clerks even told me what a great man he was and what a human heart he had.

எத்தகைய மனிதத் தன்மை படைத்தவர் இங்கே பாருங்கள் என்று சொன்னார்கள்.

So this is one incident to tell the Ministry that such sort of sentiment we expect from the present Ministry also.

Fourthly, I come to the Governor's Address. We are tired of the Governor's Address. I request the Hon. Chief Minister to immediately pass a resolution in this House to do away with this anachronism of this address, a legacy of British Raj. It was alright during British days. Now it is not at all necessary. I demand on the floor of the House and request the Hon. Chief Minister to convene a conference of all parties and then pass a unanimous resolution in this House doing away with the Governor's Address. Instead of it, let us have a Chief Minister's Address, wherein the Chief Minister voices the opinion of his Government. Let us exterminate the anachronistic demonstration of the British Raj. That is point (a).

Coming to point (b), we are spending huge amount of money on Governor's household (interruption). I know and I can tell the hon. Member Thiru Vinayakam that we can only not vote upon the Governor's establishment but we can talk on the same. I know it and that is why I am talking. We cannot bring a cut-motion on it but we can discuss. The point is we are wasting huge sums of money on Governor's household. We can convert it into

[Dr. H. V. Hande]

[1970 மார்ச் 10]

a T. B. Sanatorium. We can see to it that a small household is set apart for the Governor in a proper manner. Let us not spend too much money on it.

With regard to Minister's tour programmes, I do not want to go into the details of what Thiru Bhuvaram said. It happens like that. I do not want to prevent Minister's attending marriages of their friends. But I would pinpoint one request. Whenever a Minister goes out of the City, other Ministers must know about it. There must be proper co-ordination and not more than two or three Ministers must be out of the city at any time. There have been days when 75 per cent of the Ministers were out of the City. There must be proper co-ordination. In their cabinet meetings, they should discuss and arrange their functions accordingly so that not more than two or three Ministers are out of the city at any time.

I want to make one more request. With regard to election to graduates' constituency, the Secretariat staff because of their being posted as Presiding Officers are not able to exercise their franchise. It is something unthinkable. "If you want to vote, you forgo your remuneration as Presiding Officer". That is what I heard as having been said. This is most undemocratic. It is against ethics of election. Therefore it is that I say that a van might be arranged to collect the votes of the 120 Presiding Officers in the polling booths. This is the simple suggestion that I want to make, for which I am sure the Hon. Minister will give proper weight and pass necessary orders. Thank you, Sir.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அவைத்தலைவர் அவர்களே, இப்போது இருக்கும்படியான மானியத்திலே எங்கள் கட்சியின் சார்பில் கொடுக்கப்பட்ட வெட்டுப்பிரேரணைகளை ஆதரித்துப் பேசுகின்றேன்.

முதலாவதாக தேர்தல் நடக்கும்படியான முறை பற்றிச் சொல்கிறேன். தேர்தல் சமயத்தில் எத்தனையோ இவர்கள் எதிர்க் கட்சியில் இருந்தபோது பேசி வந்தார்கள். தாக்கி வந்தார்கள். ஆளும் கட்சியாக வந்தவுடன் இவர்கள் என்ன மாறுதல்களைச் செய்தார்கள் என்று பார்த்தால் ஒன்றும் இல்லை. தேர்தல் சமயத்தில் அமைச்சரவையே ராஜீநாமாச் செய்யவேண்டும் என்றார்கள். தேர்தலிலேயே ராஜீநாமாச் செய்துவிட்டு கலந்து கொள்ளக் கூடாது என்றார்கள். (திரு. கோ. புவராகன் குறுக்கீடு.) நான் ராஜீநாமாச் செய்யவேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. கலந்து கொள்ளவேண்டாம் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். நீங்கள் ராஜீநாமாச் செய்யவேண்டும் என்று சொன்னீர்களே என்று கேட்டபோது—உப தேர்தலுக்குச் சொல்லவில்லை என்று மாற்றிக் கொண்டார்கள். அதனுடைய விளைவுகள் எல்லாம் என்ன? அமைச்சர்கள் கலந்து கொள்ளும்படியான சந்தர்ப்பத்திலே சர்க்கார் அதிகாரிகளை உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். தேர்தல் முறைகளிலே யார் யாரைக் கொண்டுபோவது, என்ன என்ன செய்ய

1970 மார்ச் 10] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

வேண்டுமோ அதையெல்லாம் செய்வது என்று நடத்தினார்கள். தென்காசியிலே தேர்தல் நடந்தது. அங்கே உள்ள யூனியன் சேர்மன் இன்னும் சிறிய சிறிய அதிகாரிகள் இவர்களுையெல்லாம் ஈடுபடுத்தி ஆதரவு கொடுத்தால் இப்படிச் செய்வோம் அப்படிச் செய்வோம் என்றெல்லாம் பிரச்சாரம் செய்தார்கள். ஆளுங்கட்சியிலே உள்ள அமைச்சர்கள் செய்யும்படியான பிரச்சாரம் இருக்கிறதே அதற்குச் சிலவேளைகளில் மக்களும் செவியாய்க்கும் படியான நிலைமை வந்துவிடுகிறது. உடனே முதலமைச்சர் அவர்கள் கேட்கலாம், உங்கள் கட்சி இருந்த நேரத்தில் அப்படியெல்லாம் நடந்ததே என்று சொல்வார்கள், அப்படி அவர்களால் கேட்காமல் இருக்கமுடியாது. இருந்தாலும் அப்படியே நடந்து கொண்டே போனால் தேர்தல் நியாயமான முறையிலே நடத்தப் படுகிறதா என்று எப்படிப் பார்க்கமுடியும். முகையூரிலே தேர்தல் நடந்தது. தேர்தல் நடப்பதற்கு நான்கு வார காலத்திற்கு முன்னாலே அபேட்சா பத்திரம் தாக்கல் செய்கின்ற நேரத்திலே மின்சார விஸ்தரிப்பு, ரோடுகள் பராமரித்தல் இவையெல்லாம் நடந்ததைப் பார்த்தேன். முகையூர் பகுதியிலே அபிவிருத்தி வேண்டும், வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. ஏற்கனவே அங்கே விஸ்தரிப்பு செய்திருப்பார்களானால் நல்லது. வேண்டாமென்று யாரும் சொல்லமுடியாது. மூப்பது லட்சம் 40 லட்சம் என்று செலவு செய்தார்கள். இதிலே இரண்டு பாதிப்பு ஏற்படுகிறது. அவசரமாகச் செலவு செய்தால் செலவு நிறைய ஆகிறது. அதே நேரத்திலே செலவு அதிகமாவதால் பாக்கியிருக்கும்படியான இடங்களில் விஸ்தரிப்பு நடப்பதையெல்லாம் நிறுத்துவதற்கு வழி ஏற்பட்டு விடுகிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். எனவே பாரபட்சம் இல்லாத முறையிலே தேர்தல் நடத்தவேண்டும். மக்கள் தாங்களாக ஓட்டுப்போடும்படியான முறை இருக்கவேண்டும். பஞ்சாயத்துத் தேர்தல் வந்தது. ஐந்து வருஷம் ஆனவுடனே தேர்தல் நடத்தியிருக்கலாம், ஆறு மாதம், 3 மாதம் என்றார்கள். ஆளுங்கட்சிக்குச் சாதகமாக ரேஷன் எல்லாம்

[மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : பொதுத் தேர்தல், இடைத் தேர்தல்பற்றித்தான் மானியம். பூவராகன்கூட அதைப்பற்றிப் பேசினார்கள். எனக்கு விளங்கவில்லை. பஞ்சாயத்துத் தேர்தலைப் பற்றித் தனியாக மானியம் வருகிறது. எனவே எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இந்த நல்ல நேரத்தை அதற்குப் பயன்படுத்த வேண்டாம்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : ரொம்ப நன்றி. அந்த நேரத்திலும் பேசிக்கொள்ளலாம். வடநாட்டு கவர்னர் வேண்டாம் என்று சொன்னார்கள். கவர்னருடைய பேச்சுக்களைப் பிடிச்சுக்காரம் செய்வோம் என்று சொன்னார்கள். இப்பொழுது அதே ராஜபவனத் திற்கு நீங்கள் செல்லவில்லையா? கவர்னர் பதவி வேண்டாம்,

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

[1970 மார்ச் 10]

அதுவும் வடநாட்டுக் கவர்னர் வேண்டாமென்றெல்லாம் சொன்னார்கள். இப்பொழுது வடநாட்டுக் கவர்னரோடு அரசியல் மாநாட்டிலே கட்டித்தழுவிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். வடநாடு தென்னாடு என்று பேசாமல் நல்ல வேளை இப்பொழுதாவது சேர்ந்து இருப்பதற்காகப் பாராட்டுகிறேன். இப்பொழுது வடநாட்டுக் கவர்னர்தான் இருக்கிறார்கள். ஏன் கொள்கையில் மாற்றம்? கவர்னர் பதவியை ரத்துச் செய்யவேண்டுமென்று சொன்னீர்களே, ஏன் செய்யவில்லை? நீங்கள் எதிலுமே நிலையாக இருப்பதில்லை, குழப்பமாக இருக்கிறீர்கள். உத்திரவு போடுவதிலே நிலையாக இருக்கிறீர்களா? அலுவலகங்களிலே கடவுளர்படம் இருக்கக்கூடாது என்று சொன்னீர்கள். பிறகு அதைப்பற்றிக் கேட்டால் எப்படியோ வந்துவிட்டது என்று சொன்னார்கள். எப்படி வந்தது என்று நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டாமா? நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானம் கொண்டுவந்த நேரத்திலே எப்படியோ வந்தது என்று சொன்னார்கள். திட்டவட்டமாகக் கேட்கிறோம். எப்படி உத்திரவு போட்டோம் என்பதை . . .

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: எப்படியோ வந்துவிட்டது என்று யார் சொன்னார்கள்? நடவடிக்கை குறிப்பில் இருக்கிறதா?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: எப்படியோ வந்துவிட்டது என்று சொன்னார்கள். கடவுளர்படம் நீக்கப்படும் என்று உத்திரவு போட்டு இருக்கிறீர்களா என்று திட்டவட்டமாகச் சொல்ல வேண்டும். (குறுக்கீடு: போடப்பட்டிருக்கிறது) போடப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள் நன்றி. போட்டிருப்பதால் அது ஒரு மதத்தைச் சார்ந்தவர்களாக இருப்பவர்களின் மனத்தைப் புண்படுத்துவதாக இல்லையா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: கடவுளர்படங்கள் ஆங்காங்கு இருக்கவேண்டிய இடங்களில்தான் இருக்கவேண்டும். அலுவலகங்களிலே மாட்டுகின்ற காரணத்தினாலே இருக்கின்ற மற்ற மதத்தினரைப் புண்படுத்தக்கூடிய நிலைமையெல்லாம் வந்து அதைத் தொடர்ந்து சர்ச்சைகள் எல்லாம் வருகின்றன. அதனால் தான் எந்த இடங்களில் இருக்கவேண்டுமோ அந்த இடங்களில் இருக்கலாம். கடவுளர்பீது எங்களுக்கு வெறுப்புக் கிடையாது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: கடவுளர்படத்திற்கு என்றால் எல்லா மதத்தைச் சேர்ந்தவர்களுடைய படங்களுக்கும் என்று உத்திரவு போட்டிருக்கிறீர்களா? அப்படியென்றால் எம்மதமும் சம்மதம் என்று சொல்லுகிறார்கள், ஒன்றமே வேண்டாம் என்றால் என்ன அர்த்தம்? அடிப்படை உரிமையே போய்விடுகிறது. படம் போடக்கூடிய உரிமை இருக்கட்டும், ஆனால் யாரையும் புண்படுத்துவதாக இருக்கவேண்டாம். முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், நான் நாஸ்திகராக இருந்தேன். ஆஸ்திகத்திற்கு நான் எதிர்ப்பு இல்லை. என்னுடைய கொள்கை நாஸ்திகம் பாதி,

1970 மார்ச் 10] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

ஆஸ்திகம் பாதி இதிலே பாதி அதிலே பாதி என்று விளக்கம் தந்தார்கள். ஆனால் அடிப்படை ஜ்வாதார உரிமை என்பதைக் கொடுக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: அதிலே பாதி இதிலே பாதி என்று நான் சொன்னதாகச் சொல்லிக் கற்பித்துக்கொண்டு நான் ஏதாவது சொல்லவேண்டுமென்று எதிர்பார்த்துப் பேசுகிறார்கள். எனக்கு கடவுளைப்பற்றி ஒரு கொள்கை உண்டு. ஆனால் அதே நேரத்திலே மற்றவர்களுடைய கொள்கையிலே தலையிடுவதில்லை.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: உங்களுடைய கொள்கை புரிகிறது. ஆனால் தலையிடும்படியான நிலைமையும் இருக்கக்கூடாது. சீர்திருத்தம், கொள்கைகள் இவற்றிலே திட்டவாட்டமாக இல்லையென்பதைத்தான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த ஆண்டு வறட்சி நிவாரணத்திற்காக 18 கோடி ரூபாய் செலவழித்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய நாட்டிலே வறட்சி இருந்ததோ, இல்லையோ பணத்தை வாங்கிச் செலவழித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அமைச்சர்களுடைய சுற்றுப் பயணத்திலே வறட்சியே இல்லை. முன்பு 5 லட்சம் ஆக இருந்தது இப்பொழுது 11½ லட்சமாக ஆகியிருக்கிறது. அவர்களுக்கு மக்களைப் பற்றி அக்கறை கிடையாது. முன்பு இருந்தவர்களைப்பற்றிச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள். இப்பொழுது ஊருக்குத்தான் உபதேசம் தனக்கில்லை என்ற கொள்கையை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். 500 ரூபாய் ஆக சம்பளத்தைக் குறைத்துக்கொண்டோம் என்றார்கள். என்ன பிரயோஜனம்? பிரயாணப்படி செலவுகளைக் குறைத்திருக்கிறீர்களா? குறைத்ததாகத் தெரியவில்லையே. காங்கிரஸ்காரர்கள் ஆட்சியிலே இருந்தபொழுது அவர்களை நல்லவர்களாக ஆக்கிவிட்டீர்கள். அவர்கள் எவ்வளவு தூரம் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்தாலும் கோட்டையிலே வேலையில்லையா, எதற்காக ஊர் ஊராகச் சுற்றுகிறீர்கள் என்று கேட்டீர்கள். இப்பொழுது உங்கள் கணக்கு என்ன? ஒரு மந்திரி அல்ல டஜன் கணக்கில் மந்திரிகள் போகிறார்கள். திருமணத்திற்கு 6 மந்திரிகள், காதுசுத்திற்கு 7 மந்திரிகள், கிரகப் பிரவேசத்திற்கு எத்தனை மந்திரிகள்? முன்பு அவர்கள் ஒன்றிரண்டு மந்திரிகளாகப் போனார்கள், அந்த இடங்களுக்கு நீங்கள் 7 பேர்கள் போகிறீர்கள். கேட்டால் இதுவும் ஒரு சாதனை, ஒரு மந்திரி இரண்டு மந்திரிதான் போனார்கள், நாங்கள் 7 பேர்கள் போகிறோம் என்று சாதனை என்று சொல்வார்கள். கேட்டால் பொதுமக்களுடன் தொடர்பு வைத்துக் கொள்வதற்காகப் போகிறோம் என்று சொல்வார்கள். நீங்கள் அதைக் குறைக்க என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறீர்கள்?

ஹ்நூறு ரூபாயை வைத்துக்கொண்டு குடும்பத்தை நடத்துகிறீர்களா? சென்னையிலே 500 ரூபாயை வைத்துக்கொண்டு குடும்பத்தை நடத்தமுடியுமா? கணக்குப் போட்டுப் பார்ப்போம்.

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்] [1970 மார்ச் 10]

சொத்துக் கணக்கு கொடுத்திருக்கிறீர்கள். கடன்தான் என்று எழுதி வைத்திருக்கிறீர்கள். ஆயிரம் 2 ஆயிரம் வருமானம் வருவதாகக் காணோம். அமைச்சர்கள் கோபித்துக்கொள்ளக்கூடாது. ஒரு நாளைக்கு சிகரெட் எவ்வளவு பிடிக்கிறார்கள்? ஒரு நாளைக்கு எட்டு பாக்கெட்டு ஆகிறது என்று வைத்துக்கொள்வோம். குறைந்தது ஒரு நாளைக்கு 16 ரூபாய் என்று வைத்துக் கொண்டால் மாதத்திற்கு 480 ரூபாய் அதிலேயே போய்விடுமே. பாக்கி வீட்டுக்கு அரிசியெல்லாம் எப்படி வாங்குவது? சிகரெட்டெல்லாம் ஒரு பாக்கெட் இரண்டு பாக்கெட் என்று அன்பளிப்புத் தருகிறார்களா? மக்கள் பாராட்டக்கூடிய முறையில் எளிய வாழ்க்கை நடத்தவேண்டும். சாதாரணமாக கைச்செலவுக்குக் கூட 400, 500 என்று செலவாகிறது. எப்படி அந்தச் சம்பளத்தை வைத்துக் கொண்டு இருக்கமுடியும்? விவோசியைக் குறைப்போம் என்று போராட்டம் எல்லாம் நடத்தினீர்கள். குறைந்திருக்கிறதா? வாழ்க்கைப்புள்ளி குறைய வில்லையே, ஏறிக்கொண்டேதான் போகிறது. எனவே திட்டவட்டமாக இதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கிறார்களோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்களா இதுவரையில்?

அதைப் பற்றியெல்லாம் சொல்லாமல் விளக்கெண்ணெய் விலை குறைந்திருக்கிறது என்று ஒரு அமைச்சர் பதில் கூறினார். விளக்கெண்ணெய் ரொம்பவும் நல்லது. சுற்றுப் பயணத்தில் அஜீரணம் ஏற்பட்டு விட்டால் விளக்கெண்ணெய் சாப்பிட்டால் நல்லது. எல்லாவற்றுக்கும் நாம் ஒரு முன் மாதிரியாக இருந்து காட்ட வேண்டும். இந்த மந்திரி சபையை மட்டும் நான் சொல்லவில்லை. டில்லி வரை அப்படித்தான் இருக்கிறது. நாட்டின் நிலவரம், மந்திரி சபையில் எப்படிப் புதுந்து கொள்வது, மந்திரிகளை எப்படி அதிகப் படுத்துவது என்பதிலேதான் இருக்கிறது. அரசியல் கட்சியிலே இருப்பவர்கள் எல்லாம் நாட்டு மக்களுக்காக இல்லை. எந்தெந்த நேரத்தில் எப்படி மந்திரியாகவிடலாம் என்றுதான் நிலைமை இருக்கிறது.

உறுப்பினர்கள் பேசும்போது குற்றச்சாட்டுகளை நிரூபிக்க வேண்டுமென்று சபாநாயகர் அவர்களும் சொல்லிக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். ஒரு அமைச்சர் வீட்டிற்கு சென்று கல்லூரி அட்மிஷனுக்காக ஒருவர் பணம் கொடுத்தார். அவர் பெயர் ஆடலழகன். அமைச்சர் ஃபோனில் போலீஸ் அதிகாரியைக் கூப்பிட்டு அவரை பிடித்துக் கொண்டு போகும்படி சொல்லிவிட்டார். அவர் கோர்ட்டில் என்ன சொன்னார்? 'நான் அவருக்குக் கொடுக்கவில்லை; தூராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்குக் கொடுத்தேன்' என்று சொன்னார். நான் முன்பு ஒருசமயம் மெயின் ஸ்டீரீம் என்ற பத்திரிகையிலிருந்து ஒன்றைப் படித்தேன்.

'Corruption was here and there and under the two years of D.M.K. rule corruption is institutionalised,

1970 மார்ச் 10] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

என்று அதிலே இருக்கிறது. அதற்கு ஆதாரமாகத்தான் இதைக் குறிப்பிடுகிறேன். கட்சிக்காகக் கொடுத்தேன் என்று பிடிப்பட்டவர் கோர்ட்டில் கூறியிருக்கிறார்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : கடைசியில் நீதிபதி என்ன தீர்ப்பளித்தார் என்பதையும் மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூறவேண்டும்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : பணம் கொடுத்தது உண்டு. நீங்கள் டெலிபோன் செய்தது உண்டு.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பணம் கொடுக்க வந்தவனை அமைச்சர் அவர்கள் உரிய அதிகாரியிடம் டெலிபோன் மூலம் தெரிவித்து நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளும்படி ஒப்புவித்துவிட்டார். அந்த நிலையில் * அந்த வார்த்தைகளைத் திரும்பப் பெற வேண்டும்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ஒன்றுமே பேசக்கூடாது என்று சொல்லிவிடுங்கள். நான் வெளியே போய் விடுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, ஆடலழகன் என்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழகக்காரர் கல்வியமைச்சரிடத்தில் வந்து ஐயாயிரம் ரூபாய் கொடுக்க வந்தார். கல்வியமைச்சர் உடனடியாக அந்தக் குற்றத்தைப் போலீசாருக்குத் தெரியப்படுத்தி நடவடிக்கை எடுத்தார். நீதி மன்றம் அவருக்குத் தண்டனை வழங்கி இருக்கிறது, அவர் அப்பீல் செய்திருக்கிறார். அது வேறு விஷயம். மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் என்று கேட்டிருப்பது உள்படியே வேதனைக்குரிய ஒன்றாகும்.

அப்படிச் சொன்னதைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் :

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரும்பத் திரும்ப எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அப்படிச் சொல்லிக் கொண்டிருப்பது முறையல்ல. ஒருவர் பணம் கொடுக்க அமைச்சரிடம் வந்தார். அமைச்சர் அவரைப் பிடித்துக் கொடுத்து விட்டார்.

இப்படியெல்லாம் பேசுவதற்கு வெளியிலே வேறு இடம் இருக்கிறது. அங்கே எவ்வளவு வேகமாகப் பேச வேண்டுமோ அவ்வளவு வேகமாகப் பேசுங்கள். இங்கே பேசும்போது எந்தக் குற்றச்சாட்டைக் கூறினாலும் ஆதாரம் இல்லாமல் சொல்ல வேண்டாம்.

** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைகளைக் அகற்றப் பட்டது.

[1970 மார்ச் 10]

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : பணம் கொடுக்க வந்தவரை அமைச்சர் டெலிபோன் செய்து பிடித்துக் கொடுத்தார். அதைப் பற்றி என்னுடைய அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லக் கூடாதா? அவர் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் :
என்று நீங்கள் கூறியதை ஆதாரத்தோடு கூறவேண்டும்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : பொதுமக்கள் அப்படி சொல்லிக் கொள்ளுகிறார்கள். அதைக் கேட்டு நான் சொல்லுகிறேன். பொதுமக்கள் கூறுவதை, பத்திரிகையில் வருவதைக் கூறக்கூடாதா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பொதுமக்கள் கூறுவதை, பத்திரிகையில் வருவதை எல்லாம் இங்கே கூறக்கூடாது. கூறுகின்ற குற்றச்சாட்டுக்கும் கூறுகின்றவர்கள் பொறுப்பேற்றுக் கொள்ள வேண்டும். பத்திரிகையில் வந்தது, அதைக் கூறிவிட்டேன், பொதுமக்கள் சொல்லுகிறார்கள்—நான் கூறிவிட்டேன் என்று சொல்லுவது எதிர்க்கட்சித் தலைவருடைய கூற்றாக இருக்க முடியாது. அப்படிப்பட்ட வார்த்தைகளுக்கு மன்றத்தில் இடம் தரமுடியாது. நீங்கள் ஆதாரமான குற்றச்சாட்டு இருந்தால் கூறவேண்டும். அதைவிட்டு பொதுமக்கள் பேசிக் கொள்ளுகிறார்கள்; பத்திரிகையிலே வந்திருக்கிறது என்று பேசுவது முறைதானா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்த்துப் பேச வேண்டும்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : சிந்தித்துத்தான் பேசுகிறேன். மனுநீதி வழங்கும் இந்தச் சர்க்கார் மீது, தமிழ்ப் பாம்பரை முறையில் நடக்கும் இந்தச் சர்க்கார் மீது இப்படிப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகள் இருக்கின்றன, தெரிந்து கொள்ளுங்கள் என்று கூறுகிறேன். அவர்கள் நன்றாக இருக்க வேண்டுமென்பதற்காக தான் இதைச் சொல்லுவது தவறு?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உங்களுடைய வாதப்படி ஒருவர் பணம் கொண்டு வந்து கொடுத்தவுடன் காவல் துறையினருடன் தொடர்பு கொண்டு அவரைப் பிடித்துக் கொடுத்தது உங்களுடைய குற்றச்சாட்டா? அதை ஆதாரத்தோடு சொன்னால் அந்தக் குற்றச்சாட்டுகளை இங்கே கூற வேண்டாமென்று நான் சொல்லவில்லை. அப்படி இல்லாமல் 'பேசிக் கொள்ளுகிறார்கள்' என்று சொன்னால்—கடைவீதியில் என்னவெல்லாமோ பேசிக் கொள்ளுகிறார்கள்; அதைச் சொல்லுவதற்கு இது இடம் இல்லை; அதற்கு வேறு இடம் இருக்கிறது. இதையெல்லாம் அங்கே வைத்துக் கொள்ளுங்கள். இங்கே ஆதாரத்தோடு பேசவேண்டும்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : முன்னால் இருந்த அமைச்சர்களைப் பற்றி இவர்கள் எதிர்க்கட்சியில் இருந்தபோது பேசியிருக்கிறார்

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பட்டது.

1970 மார்ச் 10] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

கள். லூர்தம்மாள் சைமன் மீது குற்றச்சாட்டைப் பத்திரிகை யில் போட்டார்கள், சட்டசபையிலும் பேசினார்கள். நடவடிக்கை எடுத்தார்களா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: முன்னாள் அமைச்சர் மீது ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: நிரூபித்தார்களா? பாரபட்சம் இல்லாமல் நடக்க வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் இதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒவ்வொன்றையும் ஆதார பூர்வமாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் அதற்கு கோர்ட்டான் இருக்கிறது. கோர்ட்டுக்கு போய்ச் சொல்லிக் கொண்டிருக்க முடியுமா? இங்கே சொல்ல உரிமை இல்லையா? இதுமாதிரி ஊரில் பேசிக்கொள்ளுகிறார்கள் என்று கூறினேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: * என்ற வார்த்தைகளை எதிர்க் கட்சித் தலைவர் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: நான் இதைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டிய அவசியம் ஒன்றும் ஏற்படவில்லை. முன்பு சபாநாயகராக இருந்த ஒருவர் 'எதிர்க்கட்சித் தலைவர்' என்ற வார்த்தையே 234 விதிகளில் ஒன்றில்கூட இல்லையென்று சொன்னார். அவர் கூறியது தவறு என்று அடுத்த நாள் நிரூபித்த பிறகும் இவர், தான் சொன்னதைத் திரும்பப் பெறுது, 'நான் சொன்னது சொன்னதுதான்' என்று சொல்லிவிட்டார். அவருக்கு ஒரு நீதி, எனக்கு ஒரு நீதியா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இந்த 'நீதி' வேறு எங்கோ போய்க் கொண்டிருக்கிறது. நீங்கள் கூறியது முறைகேடான குற்றச்சாட்டு, ஆதாரம் இல்லாத குற்றச்சாட்டு. அதைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளுவது நல்லது. விதமுறைகள் அப்படித்தான் இருக்கின்றன.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: 'எதிர்க்கட்சித் தலைவர்' என்ற வார்த்தையே கிடையாது என்று அவர் சொல்லிவிட்டு சொன்னதைத் திரும்பப்பெற முடியாது என்று சொன்னது சரியா? நான் சொல்லியதில் ஒன்றும் தவறு இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இப்போது உள்ள 'சப்ஜெக்ட்' நீங்கள் சொன்ன வார்த்தைகளைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளுகிறீர்களா, இல்லையா என்பது. நீங்கள் இப்போது கூறுகின்ற விஷயத்தைப்பற்றித் தனியாக விவாதம் வைத்துக்கொள்ளுவோம். இப்போது நீங்கள் கூறியது முறைகேடான குற்றச்சாட்டு. அதை

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பட்டது.

[1970 மார்ச் 10]

நீங்கள் திரும்பப் பெற்றுவிடுவது நல்லது. அப்படிப்பட்ட குற்றச் சாட்டைச் சொல்ல நான் இடம் தர முடியாத நிலை ஏற்படும் என்பதைத்தான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அதை சபாநாயகர் அவர்களின் அபிப்பிராயத்திற்கு விட்டுவிடுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதை நீக்கிவிட உத்தரவிடுகிறேன். அதை யாரும் பத்திரிகைகளிலும் வெளியிடத் தேவை இல்லை.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அமைச்சர்கள் இதுமாதிரி பொறுப்பில்லாமல் பல சுற்றுப்பயணங்களை மேற்கொள்வதினால் வீண் விரயம் ஏற்படுகிறது. இப்படி ஒவ்வொரு அமைச்சராகப் போய்க்கொண்டிருந்தால் எவ்வளவு செலவாகிறது என்று பார்க்க வேண்டும். அமைச்சர்கள் போகும்போது பெரிய பெரிய ஆபீசர்களும் போக வேண்டியிருக்கிறது, அப்போது அவர்கள் டி. ஏ. பில் வாங்காமலா இருக்கிறார்கள்? நான் ரெயிலில் போய்க் கொண்டிருந்த போது ஒருவர் சொன்னார், இந்த ரயில் வண்டி அமைச்சர்கள் போகிற வண்டி என்று. இதில் ஒருவர் வருவார் ஒருவர் போவார் என்று கூறினார். இப்படி அடிக்கடி அமைச்சர்கள் போவதால் கலெக்டர்கள் தங்கள் வேலைகளைக் கவனிக்க முடிவதில்லை. இன்று ஒருவர் போகிறார், நாளை ஒருவர் போகிறார் என்றால் இவர்கள் பின்னோடு சுற்றிக்கொண்டிருந்தால் நிர்வாகம் எப்படி நடக்கும்? கோட்டையில் நிர்வாகம் சரியாக நடக்கவில்லை. ஜில்லா தலைநகர அலுவலகங்களிலும் நிர்வாகம் சரியாக நடக்கவில்லை. வேலைகள் நன்றாக நடக்கவில்லை. அதிகப்படியாக சுற்றுப்பயணம் செல்வதால் விரயம் தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை. மக்களைச் சென்று சந்திக்கவேண்டும் என்றால் அதற்கு என்று ஒரு போர்ட் ஃபோலியோ ஒதுக்கி வைக்கலாமே, அமைச்சரவையில் ஒரு சிலர் இருக்கிறார்கள். கட்சியை வளர்ப்பதற்காக என்று, கட்சியை தாங்கிப் பிடிப்பதற்காக என்று ஒரு அமைச்சர் இருக்கிறார். ஆகவே, தனியாக ஒரு போர்ட் போலியோவைக் கொடுத்து ஊர் ஊராகச் சுற்றிக்கொண்டு இரு, கட்சியை வளர்த்துக் கொண்டிரு, மக்களைப் பார்த்துக் கொண்டிரு என்று சொல்லலாமே.

விண்ணப்பங்கள் மாவட்டச் செயலாளர்கள் மூலம் வர வேண்டும் என்று ஒருவர் சொல்லியிருக்கிறார். எம்.எல்.ஏ. மூலம் வரவேண்டும் என்றில்லை. இதை எப்படி நிரூபிப்பது, கையெழுத்து வாங்கி இப்படித்தான் சொல்லியிருக்கிறார் என்று நிரூபிக்க முடியுமா. ஆகவே, நிர்வாகம் சரியாக நடைபெறுகிறதா, அமைச்சர்கள் பொறுப்புடன் நடந்து கொள்கிறார்களா என்றால் இல்லை. இப்படிச் சுற்றிக்கொண்டிருந்தால் எப்படி பிரச்சனைகளுக்கு தீர்வு காண்பது. ஆய்ந்து ஓய்ந்து பார்த்தா முடிவு எடுக்கிறார்கள்? ஆய்ந்து ஓய்ந்து பார்க்காமல் எப்படியோ ஒரு முடிவு எடுத்துவிட்டு பிறகு அதற்குத் தக்கபடி அட்ஜஸ்ட் செய்வது என்றால் சிறப்பான முறையில் நிர்வாகம் நடக்க முடியாது.

1970 மார்ச் 10] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்.]

ஆகவே, நான் சொல்வது, வீண் செலவுகள் குறைக்கப்பட வேண்டும், மக்களுக்கு நாம் ஒரு எடுத்துக்காட்டாக அமைய வேண்டும். நாம் பரிசுத்தமாக இருக்கவேண்டும். ஏதாவது குற்றஞ்சாட்டினால் முன்னால் இதைச் செய்யவில்லையா என்று சொல்வது அதற்குப் பரிகாரம் ஆகாது. அது நியாயமான பதிலும் அல்ல. அதைத் திருத்துவதற்குத்தானே அமைச்சரவையில் இருக்கிறீர்கள். அதற்காகத்தானே நீங்கள் இங்கே உட்கார்ந்துகொண்டு இருக்கிறீர்கள். முன்பு இப்படியெல்லாம் தப்புகள் நடந்துவிட்டன, இப்போது அவற்றைத் தீர்த்திருக்கிறோம், நிர்வாகத்தில் இவ்வளவு சிக்கனம் செய்திருக்கிறோம், இவ்வளவு தூரம் அபிவிருத்தி செய்திருக்கிறோம் என்று சொன்னால் அவற்றை ஏற்றுக்கொள்ளத்தாயார். ஆனால் அப்படி ஒன்றும் இல்லை. ரெவின்யூ போர்டை எடுத்தாகிவிட்டது என்று சொன்னார்கள். பின்னால் படிப்படியாக எடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். முன்பு போர்ட் ஆஃப் ரெவின்யூவை எடுக்கவேண்டுமென்றும் அதை ஒழித்துவிட்டு ஆங்காங்கு கமிஷனர்களைப் போடவேண்டும் என்றும் அதுபற்றி ஆராய்ந்த பிறகு செலவு அதிகமாவதால் அது நன்றாக இருக்காது என்று மீண்டும் அதை வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று தீர்மானம் செய்தார்கள் முன்பிருந்த சர்க்கார்.

செக்ரட்டேரியேட்டை எடுத்துக்கொண்டால் கார்கள் வாங்குவது போவது என்று எல்லாம் இருக்கிறது. இங்குள்ள அதிகாரிகளுக்கு பல சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. ஒரு உத்தரவு போட்டிருப்பதை பாராட்டாமல் இருக்கமுடியாது. ரூ. 1,250 சம்பளம் அல்லது அதற்குமேல் வாங்குகிறவர்கள் லி.ஐ.டி.-யில் உள்ள வீடுகளை காலி செய்யவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள், அதை நடுத்தர உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு கொடுக்கவேண்டுமென்று. செக்ரட்டேரியட்டில் உள்ளவர்களுக்கு தனிப்பட்ட முறையில் அவர்களுக்கு தனியாக ஒதுக்கீடு செய்து வீட்டு வசதியெல்லாம் தனிப்பட்ட முறையில் செய்வார்களானால் நன்றாக இருக்கும் என்ற என் ஆலோசனையைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மக்களின் நலனைப் பாதுகாக்க இந்த நிர்வாகம் இல்லை. வெறும் பிரசாரமாக, கட்சி சார்பாகத்தான் இருக்கிறது. எங்களைக் கவந்து கொள்ளவில்லை என்ற முறையில் சொல்லவில்லை.

உலகத் தமிழ் மாநாடு நடந்தது. அது நடந்து இரண்டு வருடங்கள் ஆகிவிட்டது. அதுவும் இதில் வருகிறது. இது அவுட் ஆஃப் ஆர்டர் என்று சொல்வீர்களோ என்றுதான் இதைச் சொல்கிறேன். உலகத் தமிழ் மாநாடு நடந்தது. அதன் கணக்கு வழக்குகள் இதுவரையில் வந்திருக்கிறதா, அந்தக் கணக்குகள் சரிபார்க்கப்பட்டிருக்கிறதா? அது ஈட்டசபையில் வைக்கப்பட்டதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் எவ்வளவோ பணம் வசூல் செய்யப்பட்டதே, அதற்கான வவுச்சர்ஸ் எங்கே, அதற்கான கணக்குகள் எங்கே என்று கேட்கிறேன். சிப் செகரட்டரி போர்ட் உத்தரவு, பத்து லட்சம்

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்.] [1970 மார்ச் 10]

ரூபாய் செலவு செய்யலாம் என்று போட்ட உத்தரவு இருக்கிறது. பூம்புகாரில் செலவழித்த பணம் எங்கே? அவைகளைப் பற்றிய கணக்குகள் வைக்கப்படவில்லை. கேட்டால் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் நன்றாகப் பதில் சொல்வார்கள். அதை ஏன் காட்டவில்லை, இதை ஏன் காட்டவில்லை என்று சொல்வது சகஜமாகி விட்டது. கேட்ட கேள்விக்கு நேராகப் பதில் சொல்லவேண்டும். தமிழ் மாநாட்டிற்கான கணக்குகளை காட்டவேண்டும். எவ்வளவோ தொகை வசூலிக்கப்பட்டது. திருச்சியில் 35 லட்சம், கோவையில் இவ்வளவு லட்சம், தஞ்சையில் தாங்கமுடியாத லட்சம் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்களே, அந்தக் கணக்குகள் எங்கே?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: உலகத் தமிழ் மாநாட்டுக் கணக்கு அப்போதே பத்திரிகைகளில் எல்லாம் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது, எல்லாப் பத்திரிகைகளிலும் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: அதை ஆடிட் செய்து சட்ட சபையில் வைக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறோம்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: அதை சர்க்கார் செய்யவில்லை.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: சிப் செகரட்டரி உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்களே அதனால்தான் கேட்கிறேன்.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல்: கேள்வி போடுங்கள்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: கேள்விபோடவேண்டும் என்று சொல்ல நீங்கள் யார்? கேள்வி போடுங்கள் என்று எனக்கு அவர்கள் ஆலோசனை சொல்கிறார்கள். என்ன பதில் வரும் என்று தெரியாதா. தப்பித்துக்கொண்டு போகப் பார்க்கிறார்கள். சிப் செகரட்டரி உத்தரவு போட்டிருக்கிறாரா இல்லையா. சர்க்கார் உத்தரவு போட்டிருக்கிறதா இல்லையா.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: என்ன உத்தரவு அது?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: இவ்வளவு லட்சம் ரூபாய் செலவிடப்படும் என்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். சர்க்கார் உத்தரவு இடப்பட்டிருக்கிறது. அது ஆடிட் ரிப்போர்ட்டிலும் வந்திருக்கிறது, சரியான கணக்கு இல்லை என்று வந்திருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: ஒரு கண்காட்சி நடத்துகிறோம், தேனம்பேட்டையில் ஒரு கண்காட்சி நடத்தப்படுகிறது என்று வைத்துக்கொள்வோம், அல்லது சுற்றுலாக் கண்காட்சி நடத்துவதாக வைத்துக்கொள்வோம். அதற்கு அரசாங்கம் இவ்வளவு பணம் ஒதுக்குவது என்று ஒதுக்கி விட்டால் அந்தக் கண்காட்சிக் கணக்கை இந்தச் சட்டசபையில் இந்த அரசாங்கம் வைக்கவேண்டுமா? விளக்கம் தேவை.

1970 மார்ச் 10]

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : தேனும்பேட்டையை நினைக்காமல் முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு தூக்கம் வராது, காங்கிரசை நினைக்காமல் அவருக்கு தூக்கம் வராது. அவ்வளவு பின்னிப் போயிருக்கிறார்கள். தேனும்பேட்டை...

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : பேசுகிற வார்த்தையை வைத்துக்கொண்டு அங்கிருந்து பாய்ந்து பாய்ந்து செல்வது நல்ல தல்ல. சுற்றுலாக் கண்காட்சி என்றும் சொன்னேன். எந்தக் கண்காட்சியாக இருந்தாலும் அதற்காக அரசு இவ்வளவு மானியம் அல்லது ஸ்டால் வைக்க இவ்வளவு என்று நிதி ஒதுக்கி சீப் செகரட்டரி ஒரு உத்தரவு போடுகிறார் என்று வைத்துக்கொள்வோம். பிறகு அது நடைபெறுகிறது. அந்தக் கண்காட்சி முடிந்தபிறகு அதன் வரவு செலவுக் கணக்கை எல்லாம் இங்கு நாம் வைக்க கடமைப்பட்டவர்களா?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அப்படி நடத்துவது வேறு, சர்க்கார் நடத்துவது வேறு.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அதேபோல்தான் உலகத் தமிழ் மாநாட்டிற்கு ஆதரவு அளித்து சர்க்கார் ஓரளவு ஒரு சிறு தொகைதான் கொடுத்ததே தவிர அதை ஒரு கமிட்டி நடத்தியது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அப்படியானால் அது சர்க்கார் ஆடிட் ரிப்போர்ட்டில் ஏன் வரவேண்டும்? அப்படி அது சர்க்கார் ஆடிட் ரிப்போர்ட்டில் வரவிட்டால் ஆட்சேபணை கிடையாது. அது சர்க்கார் ஆடிட் ரிப்போர்ட்டில் வந்திருக்கிறது. அதில், உலகத் தமிழ் மாநாட்டுக் கணக்குகளை சரியாக வைக்கவில்லை என்று ஏன் போட்டிருக்கிறார்கள்? ஆடிட் ரிப்போர்ட்டில் வந்திருக்காவிட்டால் நான் நிச்சயம் இதைப்பற்றி இங்கு கேட்க முடியாது. கேட்டிருக்கவும் மாட்டேன். வேறு ஒருவர் நடத்தி யிருந்தால் அதைப்பற்றி இங்கு கூறியிருக்க மாட்டேன். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லலாம், நீங்கள் பப்ளிக் அக்கவுண்ட்ஸ் கமிட்டி சேர்மன் ஆயிற்றே, அதைப்பற்றி விசாரணை செய்து கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லலாம். முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு என் ஆலோசனை எல்லாம், அந்த வரவு செலவுக் கணக்குகளை இப்போதாவது பரிசீலனை செய்து இங்கு வைத்தால் பொது மக்கள் அதைப் பார்த்துக் கொள்ளவும், நம் சர்க்காரின் நாணயம், நேர்மை எவ்வளவுதாரம் என்று தெரியும். பத்திரிகையில் அறிவித்திருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். பத்திரிகையில் வந்ததை வைத்து நாங்கள் கேட்கிறோம். பத்திரிகையில் அறிவித்ததை எடுத்துக்கொண்டு சொல்வார்களேயானால் நன்றாக யிருக்கும் என்று கூறி இந்தக் கட் மோஷனை ஆதரிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, இந்த மானியத்தின்மீது எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்களும், மற்ற கட்சி களின் தலைவர்களும், மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் தங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்து வைத்திருக்கின்றார்கள். இதிலே, குறிப்பாக

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1970 மார்ச் 10]

நம்முடைய நண்பர் திரு. மார்டின் அவர்கள் இங்கு தொகுத் தளித்த சில குற்றச்சாட்டுகளுக்கு நான் முதலில் விடைகாண விரும்புகின்றேன்.

என்னுடைய தனிச் செயலாளரை டெபுடி டிரான்ஸ்போர்ட் கமிஷனராக விதிகளுக்குப் புறம்பாக சலுகை காட்டும் விதத்தில் ஆர்.டி.ஓ.வாக இருந்த அவரை ஏதோ பாசப் பிணைப்பின் காரணமாக பேப்பர் பிரமோஷன் கொடுத்துவிட்டதாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மார்டின் குற்றம் சாட்டினார். அவர் என்னுடைய பீ.ஏ. அல்ல; என்னுடைய பிரைவேட் செகரட்டரி என்பதை முதலில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

டெபுடி டிரான்ஸ்போர்ட் கமிஷனராக யார்யாரை நியமிக்க வேண்டும் என்பது பற்றி விதிகளை டிரான்ஸ்போர்ட் கமிஷனர் அவர்கள் அனுப்பி அவை அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளன. அந்த விதிகளின்படி அலிஸ்டென்ட் டிரான்ஸ்போர்ட் கமிஷனராக ஓராண்டு முடிந்திருந்தாலோ, தலைமைச் செயலகத்தில் ஹோம் டிபார்ட்மெண்டிலோ, இண்டஸ்ட்ரீஸ் டிபார்ட்மெண்டிலோ, டிரான்ஸ்போர்ட் சப்ஜெக்ட் பார்த்துக் கொண்டு இருக்கும் உதவிச் செயலாளர்கள் தாங்கள் உதவிச் செயலாளர் என்ற கிரேடிட் நான்கு ஆண்டுகள் இருந்திருந்தாலும், டெபுடி கலெக்டர்களாக இருந்து டிரான்ஸ்போர்ட் டிபார்ட்மெண்டிற்கு சென்று இரண்டு ஆண்டுகள் ஆர்.டி.ஓ.வாக பணியாற்றி அவர்கள் டெபுடி கலெக்டர், ஆர்.டி.ஓ. இரண்டையும் சேர்த்து குறைந்தது ஆறு ஆண்டுகளாவது சர்வீஸ் செய்து இருப்பார்களானால் அவர்களையும் டெபுடி டிரான்ஸ் போர்ட் கமிஷனராகத் தேர்ந்தெடுக்கலாம் என்று விதி இருக்கிறது.

எனக்கு தற்பொழுது தனிச் செயலாளராகவும், நான் பொதுப் பணி அமைச்சராக இருந்த போது கெஜுப்பதிவு பெற்ற பீ.ஏ.-வாகவும் இருந்தார். அவர் என்னிடம், நான் பொதுப்பணி அமைச்சராக இருந்தபோதுதான் அவருக்கு டெபுடி டிரான்ஸ் போர்ட் கமிஷனராக பிரமோஷன் வந்தது. டிபார்ட்மெண்டில் எல்லோரும் பரிசீலனை செய்து டெபுடி டிரான்ஸ்போர்ட் கமிஷனர் பதவிக்கு யார்யார் தகுதி வாய்ந்தவர்கள் என்று உள்துறை செயலாளர், ஓய்வுபெற்ற தலைமைச் செயலாளர் இருவரும் பரிசீலனை செய்து ஒரு பேனல் தயாரிக்கப்பட்டது. அந்தப் பேனலில் என்னுடைய (1) தனிச் செயலாளர், (2) தேட்சனாமூர்த்தி என்ற டிரான்ஸ்போர்ட் இலாகாவைச் சேர்ந்தவர், (3) தர்மா என்ற கலைமைச் செயலகத்தினைச் சேர்ந்த உதவிச் செயலாளர் ஆகிய மூவரும் தான் தகுதி உடையவர்கள் என்று பேனல் தயாரிக்கப் பட்டது. அந்தப் பேனலை மறைந்த பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அங்கீகரித்தார்கள். அந்த அங்கீகாரத்திற்குப் பிறகு போஸ்டிங்ஸ் கொடுப்பதற்கு பைல் வந்தது. அப்போது என்னிடத்தில் பீ.ஏ.-வாக இருந்தவரை விடுவிக்க நான் விரும்பவில்லை. என்னிடத்தில் அவர் பீ. ஏ வாக இருந்ததினாலேயே அவருக்குக் கிடைக்கவேண்டிய பிரமோஷனைத் தடுக்கக்கூடாது என்ற முறையைப் பின்பற்றி

1970 மார்ச் 10]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

அவருக்குப் பேப்பர் பிரமோஷன் கொடுக்கப்பட்டதே ஒழிய விதி
முறைக்குப் புறம்பாக எதுவும் செய்யப்படவில்லை. இதை 'பீபிள்
போர்டு ஆஷேபித்தது என்று கூறுவதும் தவறு.

அண்ணா அவர்கள் அமெரிக்கா சென்றிருந்த போது அவருக்கு
போஸ்டிங்ஸ் கொடுக்க என்னிடம் பைல் வந்தது. அண்ணா
அவர்கள் அமெரிக்கா சென்றபொழுது தன்னுடைய இலாக்காக்களை
மற்ற அமைச்சர்களுக்குப் பகிர்ந்து அளித்துவிட்டுச் சென்றார்கள்.
அதில் பப்ளிக் சர்வீஸ் துறை என்னிடம் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது.
போக்குவரத்துத் துறை ஏற்கனவே என்னிடம் இருந்தது. ஆகவே
அண்ணா அங்கீகரித்ததையொட்டி அவருக்கு பேப்பர் பிரமோஷன்
கொடுக்கும் உத்தரவில் நான் கையெழுத்து போட்டேனே ஒழிய,
ஏதோ அண்ணா இல்லாத சமயத்தில் அவருடைய விருப்பத்திற்குப்
புறம்பாக நான் ஏதோ எனக்கு வேண்டியவர் என்பதற்காக
செய்துவிட்டது போல் மிகைப்படுத்திச் சொல்வதெல்லாம், சில
தினங்களுக்கு முன்னர் வேண்டுமென்றே என்னுடைய டிரைவர்
மீது மிகைப்படுத்தி ஒரு குற்றம் சொன்னார்களே, அதைப்
போன்றதேயல்லாமல் வேறில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளு
கின்றேன்.

அடுத்து, அவருக்கு ஸ்பெஷல் பே என்று ரூபாய் 250 கொடுக்கப்
படுகிறது என்று குற்றம் சாட்டினார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர்
திரு. மார்டின் அவர்கள் எப். ஆர். ரூல்ஸ் விதி ஒன்றைச் சுட்டிக்
காட்டினார்கள். ஸ்பெஷல் பே என்பது அடிப்படை சம்பளத்தில்
சாதாரணமாக இத்தனை விகிதம் இருக்கவேண்டுமென்று
இருக்கிறது. ஆனால் அதே எப். ஆர். ரூல்ஸில் ஸ்பெஷல் பே
என்பது ஆனைப் பொறுத்தது அல்ல; அவர் செய்யும்
உத்தியோகத்தின் சிரமத்தைப் பொறுத்து நிர்ணயிக்கப்பட
வேண்டுமென்று இருக்கிறது. முதலமைச்சரின் தனிச் செயலாள
ராக யார் இருந்தாலும் அந்த உத்தியோகத்திற்கு என்ன ஸ்பெஷல்
பே உண்டோ அது கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்பது விதி.
மறைந்த பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுக்கு தனிச் செயலாளராக
இருந்தவருக்கும், அதற்கு முன்னர் இருந்த தனிச் செயலாளர்
களுக்கும் ரூபாய் 250 தான் ஸ்பெஷல் பே கொடுக்கப்பட்டு
வந்திருக்கிறது. தனிச் செயலாளராக யாரைப் போட்டுக் கொள்ள
வேண்டும் என்பது அந்தந்த முதலமைச்சரின் நம்பிக்கைக்கு
பாத்திரமானவர்களும், கடுமையாக உழைப்பவர்களும் தான்
தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். அந்த முறையில் என்னுடைய தனிச்
செயலாளருக்கு 250 ரூபாய் ஸ்பெஷல் பே கொடுத்தது, எந்த
விதிமுறைக்கு புறம்பானது என்று எனக்குப் புரியவில்லை.

அடுத்து, டெபுடி கலெக்டர்களின் லிஸ்டில் 41 வது ஆளாக
சீனியாரிட்டி லிஸ்ட்டில் இருந்தவரை, 15-வது ஆளாக மாற்றி
விட்டார்கள் என்று ஒரு குற்றச்சாட்டு. டெபுடி கலெக்டர்கள்,
சீனியாரிட்டி, கன்பர்மேஷன், பிரமோஷன் போன்றவைகள் பற்றி
ஸ்பெஷல் ரூல் ஒன்று காங்கிரஸ் அரசாங்கத்தால் அங்கீகரிக்கப்

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1970 மார்ச் 10]

பட்டு அமுலில் இருந்து வருகிறது. தாசில்தார்களாக இருந்து பிரமோஷன் பெறும் டெபுடி கலெக்டர்களும், நேரிடையாக நியமனம் பெறும் டெபுடி கலெக்டர்களும் 2:1 என்ற விகிதத்தில் அமைய வேண்டுமென்று இருக்கிறது. சர்வீஸ்களைப் பொறுத்து ஜெனரல் ரூல் 6-ன் படி நேரிடையான நியமனங்கள் சாஸ்வதமான காலியிடங்களுக்கே நியமிக்கப்பட வேண்டுமென்று இருக்கிறது. சிறப்பு விதி இரண்டின் படி சாஸ்வதமாக காலியாகும் இடங்களில் 2:1 என்ற விகிதாச்சாரத்தை பின்பற்றி நியமனங்கள் செய்யப்பட வேண்டும். ஆகவே, ஓராண்டில் 9 நிரந்தர காலி இடங்கள் ஏற்படுமானால் அந்த ஆண்டில் 3 பேர் நேரிடையாக நியமனம் பெறுகிறார்கள். ஆனால் அதே ஆண்டில் தற்காலிகம் என்று சொல்லப்படுகிற 20, 30 இடங்கள் வருவது உண்டு. இந்த 20, 30 இடங்களுக்கு எல்லாம் நேரிடையான நியமனம் அனுமதிக்கப் படுவதில்லை. நேரிடையாக நியமனம் பெற்ற டெபுடி கலெக்டர்கள் அவர்கள் பயிற்சி காலம் முடிந்தவுடன் நிரந்தர டெபுடி கலெக்டர்களாக ஆக்கப்படுகிறார்கள். நிரந்தர டெபுடி கலெக்டர்கள் என்பது 72 பேர் தான் இருக்கிறார்கள். ஆனால் நமது மாநிலத்தில் டெபுடி கலெக்டர்கள் சுமார் 300-க்கு மேல் இருக்கிறார்கள். இந்த 300 பேர்களில் சுமார் 24 பேர் தான் நிரந்தர டெபுடி கலெக்டர்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு விதிகளின்படி சீனியாரிட்டி அவர்கள் நிரந்தரமாக ஆக்கப்பட்ட தேதியிலிருந்து நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டுமே அல்லாது, தற்காலிகமாக பிரமோஷன் வந்தவர்களுடன் பயிற்சி காலம் ஆரம்பத் தேதியை வைத்து சீனியாரிட்டி நிர்ணயம் செய்வது தவறு. சட்ட விரோதம் என்று சுப்ரீம் கோர்ட்டில் தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. நான் மேலே கூறிய விதிகளை உயர்நீதிமன்றத்தில் ஜெயசிங் என்பவருக்கும் மத்திய அரசுக்கும் இடையே நடந்த வழக்கில் 1967-ம் ஆண்டு, உத்தரவு எண் 1427, 52 என்பதில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இந்த உத்தரவு போடுவதற்கு முன்பு தாசில்தாராக இருந்து, டெபுடி கலெக்டர்களாக பதவி உயர்வு பெற்றவர்களின் பிரதிநிதிகளையும் நேரிடையாக நியமனம் டெபுடி கலெக்டர்களாக பெற்றவர்களின் பிரதிநிதிகளையும் நிதி அமைச்சர், சட்ட அமைச்சர், முன்னாள் தலைமைச் செயலாளர், சட்டச் செயலாளர், ரெவின்யூ இலாகா செயலாளர் இவர்கள் முன்னிலையில் கோரிக்கைகளைக் கேட்டு ஆழ்ந்து பரிசீலித்து அதன் பின்னர் அரசாங்க ஆணை எண் 3090 தேதி 22-12-69 அன்று ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஆணையை திரு. மார்டின் அவர்கள் படித்துப் பார்த்தால் இந்த உத்தரவிலே தவறு எதுமில்லை என்பதை நன்கு புரிந்து கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். ஏற்கனவே இருக்கும் விதிமுறைகளை அமுலாக்க வேண்டும் என்பதுதான் நேரடி நியமனம் பற்றி டெபுடி கலெக்டர்களின் கோரிக்கையே அல்லாமல் பொதுவாக எதுவும் எங்களுக்குச் செய்யவேண்டும் என்பது அல்ல அவர்களுடைய கோரிக்கை. என்னுடைய தனிச் செயலாளர் இந்த மாற்றத்தினால் முதலாவதாகவோ இரண்டாவது ஆளாகவோ வரவில்லை. 15-வது ஆளாகத்தான் வந்

1970 மார்ச் 10] [திரு. மு. கருணாநிதி]

திருக்கிரூர். துரதிருஷ்டவசமாக, அவர் எனக்கு தனிச் செயலாளராக அமைந்ததினால் இந்தக் குற்றச்சாட்டை எழுப்ப வேண்டிய ஒரு நிர்ப்பந்தத்திற்கு ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறார் என்று நான்கருதுகிறேன்.

ஐ.ஏ.எஸ். பற்றிச் சொன்னார்கள். 1969-ம் ஆண்டு செப்டம்பரில் ஐ.ஏ.எஸ், ஐ.பி.எஸ்., செலக்ஷன் செய்வதற்கு டெல்லியிலிருந்து கமிட்டி ஒன்று வந்தது. ஆனால் நேரடியாக நியமனம் பெற்ற டெபுடி கலெக்டர்கள் எங்களுடைய சீனியாரிட்டி முடிந்த பிறகு ஐ.ஏ.எஸ். தேர்வு வைத்துக்கொள்ளவில்லை என்றால் எங்களுக்குக் கிடும் அநீதி ஏற்படும் என்ற கோரிக்கையை விடுத்தார்கள். நான் மேலே விளக்கிச் சொல்லியபடி அவர்களுடைய கோரிக்கை நியாயமானது. ஆகவே, டெல்லியிலிருந்து வந்த கமிட்டி, ஐ.பி.எஸ். தேர்வை மட்டும் முடித்துக்கொண்டு சென்று விட்டார்கள். இந்த சீனியாரிட்டி பிரச்சினையைப் பற்றி 3090 என்ற எண்ணிட்ட அரசாங்க உத்திரவின் நகல் சம்பந்தப்பட்ட எல்லா டெபுடி கலெக்டர்களுக்கும் அனுப்பப்பட்டுள்ளது. அவர்கள் அதன்மீது மேலும் சில முறையீடுகளைச் செய்திருக்கிறார்கள். அதையும் பரிசீலனை செய்த பிறகு முடிவான உத்திரவு விரைவிலே வெளியிடப்படும். அதற்குப் பிறகுதான் ஐ.ஏ.எஸ். தேர்வு கமிட்டி வருவது நியாயம்.

இன்னொன்று, என்னுடைய அந்தரங்கச் செயலாளர் பற்றி. சேலத்தில் தாண்டவராய கவுண்டர் என்ற ஒருவருக்கும் ஈரோட்டில் ராமலிங்கம் என்ற ஒருவருக்கும் அரசாங்கத்தில் சலுகைகள் கொடுக்கப்பட்டன என்ற குற்றம் சாட்டினர். நான் விசாரித்த அளவில் தாண்டவராய கவுண்டர் என்பவர் என்னுடைய தனிச் செயலாளரின் மைத்துனர் என்று தெரிகிறது. ஆனால், அவருக்கு தனிப்பட்ட முறையில் எந்த ஹோல்சேஸ் லைசன்சும் கொடுக்கப்படவில்லை. இரண்டு மூன்று பேர் சேர்ந்து கூட்டாக உணவுப் பொருள் வியாபாரம் செய்வதற்காக இலாகாக்களுக்கு மனுச் செய்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு லைசன்ஸ் ஒன்று கலெக்டரால் வழங்கப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. அந்தக் கூட்டுக் கம்பெனியில் தனிச்செயலாளர் மைத்துனரும் ஒருவர் என்றும் தெரிகிறது. அதுவும், இப்பொழுது இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்கு முன்புதான் லைசன்ஸ் கிடைத்திருக்கிறது. உணவுக் கன்ட்ரோலை எடுத்துவிட்ட பிறகு அந்த லைசன்ஸுக்கும் பயன் இருக்கும் என்று நான் கருதவில்லை. சாதாரணமாக, விதிமுறைப்படி உறவினர்கள் என்பதால் அவர்கள் எந்த தொழிலும் செய்யக்கூடாது என்பது எந்த நீதியில் அடங்கும் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. ஈரோட்டு ராமலிங்கம் என்பவர் யார் என்பதே தனக்குத் தெரியாது. அவர் தனக்கு உறவினர் இல்லை என்று என்றுடைய தனிச் செயலாளர் கூறுகிறார். அவர் எந்த வன்னிய குலத்தைச் சார்ந்தவரோ இவர் எந்த வன்னிய குலத்தைச் சேர்ந்தவரோ தெரியவில்லை. ஏனென்றால், வன்னிய குலத்திற்காக அதிக சலுகைகளை இந்த அரசு அளித்து வருகிறது. முதலமைச்சர் அளித்து வருகிறார் என்று

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1970 மார்ச் 10]

பேசி வருகிறார்கள். அந்த அடிப்படையிலே இந்தக் குற்றச்சாட்டு அமைந்தால் நான் உள்ளபடியே அந்த நோக்கத்திற்காக வருத்தப் படுகிறேன்.

அடுத்து, செல்லப்பன் அவர்களுக்கும் பரமசாமி அவர்களுக்கும் சலுகைகள் அளித்து பதவி உயர்வுகள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன என்றும் திரு. மார்டின் அவர்கள் குற்றம் சாட்டினார்கள். இந்த நியமனங்கள் எல்லாம் விதிமுறைகளை பின்பற்றியே செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. வாத்திற்காக விதிமுறைகளுக்குப் புறம்பாக இவைகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்று வைத்துக்கொண்டாலும் இங்கு முன்பு முதலமைச்சராகயிருந்த திரு. காமராஜ் அவர்கள் யாரைத் தன்னுடைய பிரைவேட் செக்ரட்டரியாக வைத்திருந்தார்? திரு. கிருஷ்ணையாவை பிரைவேட் செக்ரட்டரியாக வைத்திருந்தார்கள். அவர் ஐ.ஏ.எஸ். அல்ல. அது மட்டுமல்ல, ஆசிரியராக இருந்து அடிஷனல் டெவலப்மெண்ட் கமிஷனர் பதவிக்கு உயர்த்தப்பட்ட திரு. வெங்கடாசலபதி அவர்களுக்கும் எந்த விதி முறையை பின்பற்றி பழைய சர்க்கார் பதவி உயர்வுகள் கொடுத்தது என்பதை இங்கு இருக்கும் ரெக்கார்டுகளை பார்த்தால் நன்கு விளங்கும். பாசப் பிணைப்பும் எங்களிடம் இல்லை, பழைய திரவியப் பிணைப்பும் எங்களிடம் கிடையாது. மாண்புமிகு உறுப்பினர், நண்பர் திரு. மார்டின் அவர்கள் இதை நன்றாக உணர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பாசப் பிணைப்பு, கட்சிப் பிணைப்பு இவைகளின் பேரில் ஒருவருக்கு வேலை கொடுக்கப்பட்டது என்று சொல்வது தவறாகும்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : திரவியப் பிணைப்பு என்றால் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : புரிந்துகொண்டுதான் கை தட்டினார்கள்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : எனக்குப் புரியவில்லை. எனக்குத் தெரியாததால்தான் நான் கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இதில் பாசப் பிணைப்பும் அல்ல, திரவியப் பிணைப்பும் அல்ல என்றுதான் சொன்னேன். இருக்கிறது என்று சொன்னால்தானே உங்களுக்கு விளக்கம் தேவை.

அடுத்தாற்போல், செங்கல்பட்டில் மோட்டார் வெஹிக்கிள் இன்ஸ்பெக்டராக இருந்து ஒருவர் உயர்நீதி மன்றத்தினால் தண்டிக்கப்பட்டும், மீண்டும் பதவியில் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார், இது இந்த அரசு செய்த மாபெரும் குற்றம் அல்லவா? இதைப்போல எங்களிடம் ஒரு குற்றச்சாட்டை எடுத்துக் காட்டுங்கள், இந்த இடத்திலேயே நான் இல்லை என்று திரு. மார்டின் அவர்கள் அவசரப்பட்டுச் சொல்லி விட்டார். இந்த செங்கல்பட்டு விவகாரத்தில், ரூபாய் 10 லஞ்சம் வாங்கிய குற்றத்திற்காக அவருக்கு மாவட்ட நீதிபதியால் ஈராண்டு சிறைத் தண்டனை அளிக்கப்பட்டது. அவர் உயர்நீதி மன்றத்திற்கு அப்பீல் செய்து, அதன்பேரில் அப்பீலில் தண்டனை

1970. மார்ச் 10]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

மூன்று மாதங்களாகக் குறைக்கப்பட்டது. அந்தத் தண்டனையை வைத்து, அவரை வேலையை விட்டு நீக்குவதற்காக உத்தரவிடப்பட்டது. 'மேஜர் பனிஷ்மெண்டு' கொடுக்கும்போது சர்வீஸ் கமிஷனைக் கலந்து ஆலோசிக்க வேண்டும் என்று முறைப்படி சர்வீஸ் கமிஷனின் அபிபிராயத்திற்கு அந்தக் கருத்து விடப்பட்டது. சர்வீஸ் கமிஷன், இவரை வேலை நீக்கம் செய்ததில் விதிமுறைகள் சரியாகக் கடைப்பிடிக்கப்படவில்லை என்று கூறியது. ஆகவே, அவரைத் திரும்பவும் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய நிர்ணயம் எங்களுக்கு ஏற்பட்டது. மீண்டும் அவருக்கு குற்றப் பத்திரிகை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவருக்குத் தக்க தண்டனையை கொடுக்க வேண்டிய அதிகாரிகள் கொடுப்பார்கள், டிபார்ட்மெண்ட் ஆக்ஷன் நிச்சயம் எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்று இந்த மன்றத்திற்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். முதலில் அவரை வேலையிலிருந்து நீக்கம் செய்யவேண்டும் என்பது குறித்து, சர்வீஸ் கமிஷனின் கருத்தைத் தெரிந்துகொள்வதற்காக அனுப்பியபோது, ப்ரொஸீஜர் சரிபாக இல்லை. முறைப்படி வரவேண்டும் என்று சர்வீஸ் கமிஷன் எழுதியிருக்கிற காரணத்தினால், அந்த லைபல் மறுபடியும் டிபார்ட்மெண்டினால் கவனிக்கப்பட்டு வருகிறது. அவருக்கு உரிய தண்டனை கொடுக்கவேண்டும், அவரை வேலையிலிருந்து நீக்கவேண்டும் என்கின்ற அளவிலேதான் அரசு சிபார்சு செய்திருக்கிறது. 'இப்படி ஒன்றை எங்களுடைய அட்சியில் காட்ட முடியுமா' என்று அவர்கள் கேட்டார்கள். நான் அவர்களுக்குச் சொல்கிறேன். 9-3-1964-ல் உங்களுடைய அட்சியில் கணபதி நாயுடு என்ற ஒரு போலீஸ் அதிகாரி, அவர் தண்டிக்கப்பட்டவர், அப்படி தண்டிக்கப்பட்ட அந்த கணபதி நாயுடு என்பவரை பேசின் பிரிட்ஜில் உள்ள பின்சார இலாக்காவில் சார்ஜெண்டாக நியமித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒன்று காட்டுங்கள், இங்கே இருக்கவே இல்லை என்று சொன்னார்கள். ஒன்று காட்டி விட்டேன். ஆனால் போக வேண்டாம், இங்கேயே இருங்கள்.

பிறகு அமைச்சர்களுடைய செலவு மன்றிருந்ததைவிட இப்பொழுது அதிகமாகி விட்டது என்று சொல்லி, புன்பு ரூபாய் 5 லட்சமாக இருந்தது, இப்பொழுது ரூ 10,57,000-ஆக இருக்கிறது என்று குற்றச்சாட்டு சாட்டினார்கள். புன்பு ரூ. 5 லட்சம் என்று என் அவர்கள் குறைத்துச் சொன்னார்கள் என்பது தெரியவில்லை. 1966-67-ல் ரூ. 6.44 லட்சம், அதாவது 6 லட்சத்து 44 அயிரம் ரூபாய் அமைச்சர் வகையில் ஆன செலவு. இப்பொழுது 1970-71க்கு ரூ 10,57,000 என்று கணக்கு தரப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே முழுவதும் அமைச்சர்களுக்காகவே செலவிடப்படுகிறதா என்றால், இல்லை. அமைச்சர்களுக்காக இருக்கிற ஸ்டாஃப், அமைச்சர்களுக்காக மாத்திரமல்லாமல் செக்ரட்டேரியட்டுக்கு வாங்கப்படுகிற கார்கள், அந்தக் கார்கள் படிதுபார்த்தல், இவை அனைத்திற்கும் சேர்த்து செலவிடப்படுகிற தொகை இது. ரூ. 6.44 லட்சம் பழைய அமைச்சரவை பெற்றுக்கொண்டிருந்த நேரத்தில், அமைச்சரவையில் அமைச்சர்களின் எண்ணிக்கை கணக்கு 8.

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1970 மார்ச் 10]

இப்பொழுது 13 அமைச்சர்கள் இருக்கிறார்கள். அப்பொழுது ரூ. 6.44 லட்சத்தில், கார்களுக்காக செலவிடப்பட்டது ரூ. 1,12,000' படி களுக்காக ரூ. 42,000. படிகள் என்றால் அமைச்சர்களுக்கு மாத்திரமல்ல, அவர்களோடு செல்கின்ற அலுவலர்களுக்கும் சேர்ந்த படி தான். பஞ்சப்படியாக ரூ. 44,000 அப்பொழுது. அந்தக் காலத்தில், கார் படிகள் இந்த வகைகளுக்காக ரூ. 1,98,000 செலவிடப்பட்டிருக்கிறது. படிகள் என்பது அமைச்சர்களுக்கு மாத்திரமல்ல, கூடவே செல்கின்ற பி.ஏ., செக்யூரிடி ஆபீசர், இவர்களுக்கெல்லாம் சேர்த்த கணக்குத்தான். அப்பொழுது ரூ. 1,12,000 காருக்காக, இப்பொழுது ரூ. 2 லட்சம். இதர படிகளுக்காக இப்பொழுது ரூ. ஒரு லட்சம், பஞ்சப்படிக்காக ரூ. 1,20,000. அப்பொழுது ஆன ரூ. 6,44,000-த்தில் ரூ. 1,98,000-த்தை கழித்துப் பார்க்க வேண்டும், அமைச்சர்களுக்கான செலவுக்கு இப்பொழுது அமைச்சர்களுக்காக ஆகின்ற செலவு ரூ. 10,57,000-த்தில் ரூ. 4,20,000-த்தைக் கழித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

அமைச்சர்களுடைய வசதிக்காக மாத்திரம் வாங்கப்பட்ட கார்கள் 1967-ல் 12 அம்பாசிடர் கார்கள் வாங்கப்பட்டன. 1968-ல் இரண்டு அம்பாசிடர் கார்களும், 1969-ல் 20 அம்பாசிடர் கார்களும் வாங்கப்பட்டன. இவைகளில் 16 கார்களை அமைச்சர்கள் பயன்படுத்துகிறார்கள். 4 கார்களை ஸ்போராக, கார்களுக்கு பழுது ஏற்படும்பொழுதும் உடனுக்குடன் உபயோகப்படுத்தி வதற்கு 3, 4 கார்கள் ஸ்போராக வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நான்கு கார்கள் மாவட்ட கலெக்டர்களுடைய வேலைகளுக்காக அனுப்பப் பட்டுவிட்டன. டெபுடி ஸ்பீக்கருக்கு ஒரு கார், அசெம்பிளி வேலை களுக்காக, லெஜிஸ்லேசருக்காக இரண்டு கார்கள், சர்குலேஷன் வான் அவைகளில் ஒன்று. ஸ்டாஃப் கார், அலுவலர்களுக்கு மாத் திரம் உபயோகப்படுத்திக்கொள்ள 6 கார்கள், செண்டரல் ஸ்டேப் ரிலேஷன்ஷிப் கமிட்டியின் உபயோகத்திற்காக ஒரு கார், சீஃப் ஸ்பீப்பிற்காக ஒரு கார், எதிர்க் கட்சித் தலைவர் இன்னும் சம்மதம் தெரிவிக்கவில்லை, அதன் காரணமாகத்தான் அவருக்கு இன்னும் கார் தரப்படாமல் இருக்கிறது. ஆக, இந்த அளவிலே இந்தக் கார்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றனவே அல்லாமல், கார்கள் அனைத் தையும், 30-க்கும் மேற்பட்ட கார்களை அமைச்சர்களே பயன் படுத்திக்கொண்டிருக்கவில்லை. ஆகவே, இந்தக் கார்கள் வாங்குவது என்பது யாருடைய தனிப்பட்ட வசதிக்காகவும் அல்ல, பழுது ஏற்பட, ஏற்பட தலைமைச் செயலகத்திற்கு அவ்வப்பொழுது வாங்கப்படுகிற கார்களினுடைய கணக்கும் இதில் சேர்ந்திருக் கிறது. இப்படியெல்லாம் சேர்ந்த கணக்குதான் ரூ. 10 லட்சம் என்று தெரிகிறது. அது மாத்திரமல்ல, இதர படிகள் என்ற வகை யிலே அப்பொழுது ரூ. 42,000 செலவிடப்பட்டது. இப்பொழுது ரூ. 1 லட்சம் இதர படிகள் என்ற வகையிலே செலவிடப்பட இருக் கிறது. ஏன்? எங்களோடு இருக்கிற பி.ஏ முதலிய அலுவலர்கள், இவர்களுக்காக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிற படிகளின் விகிதாசாரப்படி,

1970 மார்ச் 10]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

அந்த பயனை அவர்கள் பெற்று கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே தான் அது ரூ. 1 லட்சமாக உயர்ந்திருக்கிறது. அதைப் போலவே தான் அப்பொழுது பஞ்சப்படி ரூ. 44,000, இப்பொழுது அது ரூ. 1,20,000-ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. அந்த வகையில் ரூ. 10 லட்சத் திலிருந்து ரூபாய் 4 லட்சத்தைக் குறைத்துப் பார்த்தால், இது அதிகச் செலவு என்று யாரும் கூறமாட்டார்கள்.

அமைச்சர்கள் ஏதோ வெளி நாடுகளிலிருந்து புதிய கார்களை இறக்குமதி செய்து, அந்தக் கார்களில் போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றெல்லாம் குற்றச்சாட்டு சாட்டப்பட்டது.

எம். எஸ். எம். 2728 (பென்ஸ்) காரை முதலமைச்சர் பயன்படுத்துகிறார்.

எம்.எஸ்.எஸ். 7575 (செவ்ரே) காரை கல்னி, பொதுச் சுகாதார அமைச்சர் பயன்படுத்துகிறார்.

எம்.டி.ஈ. 8448 (போர்ட் ஸெபைர்) காரை நிதி அமைச்சர் பயன்படுத்துகிறார்.

எம்.எஸ்.எஸ். 5550 (பென்ஸ்) காரை வேளாண்மை, அரிசன நலத்துறை அமைச்சர் பயன்படுத்துகிறார்.

எம். எஸ். ஆர். 9999 (ஓபல் காபிடன்) காரை உணவு, வானிக வரித்துறை அமைச்சர் பயன்படுத்துகிறார். மிச்சமுள்ளவை எம். எஸ். எஸ். 7111 (செவ்ரே இம்பாலா) அரசு விருந்தினர் மாளிகையில் பயன்படுத்தப்படுகிறது. எம். டி. இ. 9339 (செவ்ரே பிஸ்கேன்), எம். எஸ். எஸ். 5750 (பியட்), எம். எஸ். எஸ். 7007 (போர்ட் ஸெபைர்), எம். எஸ். எஸ். 417 (பிளிமத்), எம். எஸ். ஓய். 3456 (பிளிமத்), எம். எஸ். ஓய். 3003 (பிளிமத்) ஆகிய கார்கள் அரசு விருந்தினர் மாளிகையிலுள்ளன. ராஜ்பவன் கார் ஒன்று பிளிமத். இந்தக் கார்களில் எதுவும் பென்ஸ் கார் ஒன்றைத் தவிர, ந்தித மூன்று ஆண்டு காலத்தில் வாங்கப்பட்ட கார்களல்ல. இறக்கு மதி செய்யப்பட்ட, வெளிநாடுகளிலிருந்து தருவிக்கப்பட்ட பெரிய கார்கள் அனைத்தும் நாங்கள் ஆட்சிக்கு வருவதற்கு முன்பு படிப் படியாக சில ஆண்டுகளில் வாங்கப்பட்ட கார்களே தவிர, நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு, நான் பயன்படுத்துகிற பென்ஸ் கார் ஒன்றைத் தவிர, வேறு பெரிய கார்கள் வாங்கவில்லை. அந்த பென்ஸ் கார் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அறுவை சிகிச்சைக்காக அமெரிக்கா சென்றபொழுது, அவர் திரும்பியதும் அவருடைய உபயோகத்திற்காக வாங்கவேண்டும் என்று வாங்கப்பட்டு டெல்லி யில் இருந்தது. அண்ணா அவர்கள் மறைந்ததற்குப் பிறகு நான் டெல்லி சென்றபொழுது அந்தக் கார் அங்கே இருந்தது. ஏன் அந்தக் கார் அங்கே இருக்கிறது என்று கேட்டேன். முதலமைச்சர் டெல்லிக்கு வந்தால் அவருடைய உபயோகத்திற்காக இருக்கிறது என்றும், அமைச்சர்களை, மற்ற பிரமுகர்களைச் சந்திப் பதற்காகச் செல்லும்பொழுது, மற்ற எல்லா ஸ்டேட் அமைச்சர் களும் பெரிய கார்களில் போகும்பொழுது நான் மட்டும்

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1970 மார்ச் 10]

அம்பாசிபுரம் காரில் எப்படிப் போவது என்பதற்காகத்தான் அந்தக் காரை அங்கேயே விட்டுவைத்திருக்கிறோம் என்றும் சொன்னார்கள். அந்தக் கார் அங்கே இருக்க வேண்டியதில்லை, எப்பொழுதோ மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு முறை டெல்லி செல்லும்பொழுது பயன்படுத்துவதற்காக டெல்லியில் அந்தக் கார் இருக்கத் தேவையில்லை என்று கூறி, அந்தக் காரை சென்னைக்கு எடுத்து வந்துவிடச் சொன்னேனே தவிர, வேறு அல்ல. இதிலே வைக்கப்பட்டிருக்கிற குளிர் சாதனமும், ஏர்-கண்டிஷன் கார் விளைக்கு வாங்கியபோதே அதையும் சேர்த்தே விற்றிருக்கிறார்கள். இல்லையென்றால், டாக்டர்கள் சொன்னாலும் நான் வைக்காமலேயே இருந்திருப்பேன். அதுபற்றிப் பேசப்பட்டது. குளிர் சாதனத்தோடேயே இந்த பென்ஸ் காரை டெல்லியில் வாங்கி, அண்ணாவின் உபயோகத்திற்காக வைத்த இந்த ஒன்றைத் தவிர, இந்த அமைச்சரவை பொறுப்பேற்ற பிறகு பெரிய கார்கள், நான் படித்துக் காட்டிய பெரிய கார்கள் முன்பே வாங்கப்பட்டனவேயல்லாமல் நாங்கள் வாங்கியவை அல்ல. அம்பாஸ்டார் யாருக்கும் அவசியம் இல்லாததால், விருந்தாளிகள் மாளிகையில் இருக்கிறது.

அமைச்சர்களைப் பார்வையாளர்கள் சந்திக்க முடியவில்லை என்ற குற்றச் சாட்டு கூறப்பட்டது. அது உள்ளபடியே எனக்கு வேடிக்கையாக, வேதனையாக இருக்கிறது. நிற்கிற சமயங்களில் நாங்கள் நிகழ்ச்சிகளுக்கு தாமதமாக வருகிறோம் என்றால், பார்வையாளர்களின் கடலிலே சிக்கிக்கொண்டு காரிலே செல்ல முடியாமல் தவித்துக் கொண்டு இருக்கிறோம் என்பதை நீங்கள் யாரும் அறியாதவர்கள் அல்ல. எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கட என்னைச் சந்திக்க வந்த நேரங்களில் பார்த்திருக்கிறார்கள். என்ன சந்திப்பது என்கிற எண்ணம் கிடையாது. ஆளும் கட்சி, எதிர்க்கட்சி என்றில்லாமல், நண்பர் என்றிருந்தால் நான் அவரைப் பார்ப்பதும், அவர்கள் என்னைப் பார்ப்பதும் உண்டு. அவர்களே பார்த்திருக்கிறார்கள். அப்பொழுது சொல்லுவார்கள், 'எனையா இவ்வளவு கூட்டம் இருக்கிறதே. உடம்பு என்னத்திற்கு ஆகும்' என்று கண்டித்துக் கூட இருக்கிறார்கள். அந்த நிலையில் பார்வையாளர்களை ஒவ்வொரு அமைச்சரும் சந்தித்துக் கொண்டு இருக்கிறோம். ஒன்று சொல்லப்பட்டது. கோட்டைக்கு குறித்த நேரத்தில் அமைச்சர்கள் வந்திருந்தால், பார்வையாளர்கள் பார்க்க வசதியாக இருக்கும் என்று சொல்லப்பட்டது. உள்ளபடியே அது யோசிக்க வேண்டிய ஒன்றாகும். (குறுக்கீடு) விட்டுக்கு வராதீர்கள். இங்கேயே காணுங்கள் என்று இருந்து விட்டால் விட்டில் பைல்களைப் பார்த்து விட்டு, இங்கே வந்து பார்வையாளர்களைச் சந்திக்க நேரம் கிடைக்கும். அந்த நிலைக்கு உறுப்பினர்களெல்லாம் ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இந்த ஒரு ஆண்டு காலத்தில், என்றைக்கும் இல்லாத வகையில், நாங்கள் அடிக்கடி கூடிப்பேசி, மாதம் ஒரு முறை காபினட் கூடி முடிவுகளை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம் என்பது உங்களுக்கெல்லாம்

1970 மார்ச் 10]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

லாம் தெரியும். சில நேரங்களில் 15 நாட்களுக்கு ஒரு முறை காபினட் மீட்டிங் கூடி முடிவுகள் எடுக்கிறோம். அது மாத்திரமல்ல, உறுப்பினர்கள் குறைகளைச் சொல்வதாக இருந்தாலும் எந்தக் கட்டுப்பாடும் இல்லை. பார்க்கிறோம், இங்கே குறுக்கே புகுந்து, இங்கே திரும்பினாலும், அங்கே திரும்பினாலும், முக்கியமான விஷயத்திற்குப் பதில் சொல்லவேண்டும் என்றுகூட கவனிக்க முடியாமல், உறுப்பினர்கள் இங்கே எங்களிடம் கோரிக்கைகளைக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கொஞ்சம் ஐந்து நிமிஷம் ஓய்வு எடுத்துக் கொள்வோம் என்றாலோ, பாத் ரூம் பக்கம் போகலாம் என்றாலோ, அங்கே வந்திருப்பவர்கள் உத்தரவு கேட்டுத்தான் கதவைத் திறக்க வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. அந்த அளவுக்கு மனுக்களைக் கூடுமான வரையில் வாங்கிக்கொண்டு, அவைக்கையெல்லாம் நிறைவேற்றி வைப்பதில் தீவிர கவனம் செலுத்தப்படுகிறது. கொஞ்சம் ஸ்டாப் அதிகமாக வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அலுவலர்களை அதிகமாக வைத்திருக்கிறோம். முன்பு இருந்த அமைச்சர் சொல்லுகிறார்கள், எங்களுக்கு இந்த அளவுக்கு அதிகமாக மக்கள் வருவதில்லை, சந்திப்பதில்லை, சலபமாக வரலாம் என்றிருப்பதால் அதிகமான பேர்கள் வருகிறார்கள் என்றார்கள். அவர்களுக்கு விளக்க விரும்புகிறேன். இது ஒன்றும் தவறான முறையல்ல. மக்கள் ஆட்சியில் மக்கள் குறைகளைக் கேட்க, சந்திக்க, வாய்ப்பும், வசதியும் இருக்கவேண்டும் என்கிற தத்துவத்தின் அடிப்படையில் செய்யப்படுகிறது.

அமைச்சர்கள் சுற்றுப் பயணம் பற்றிச் சொல்லப்பட்டது. நான் கூட அதிகச் செலவாகியிருக்குமோ என்று பார்த்தேன். இல்லை. 65,66 ஆக இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு சுற்றுப் பயண படிச் செலவு ரூ. 1,49,802. இப்பொழுது 67-ம் ஆண்டு, 68-ம் ஆண்டு ஆகிய இரண்டு ஆண்டுகளிலும் ரூ. 1,32,138 தான் செலவு ஆகியிருக்கிறது. ஆகவே, அதிகச் செலவு ஆகிவிட்டதாகச் சொல்ல முடியாது. உறுப்பினர்கள் அதிகமாகச் சுற்றிக் கொண்டு இருக்கக் கூடாது என்பதை மறுக்கவில்லை. ஆனாலும் இருக்கும் சங்கடம் என்னவென்றால், திரு. கனகசபை எல்லா அமைச்சர்களும் வரக்கூடாது என்றார்கள். கூட்டுறவு அமைச்சர், நிதி அமைச்சர், முதல் அமைச்சர் எல்லோரையும் அழைக்கிறார்கள். பாங்கு விஷயம் என்று முதல் அமைச்சரைக் கூப்பிடுகிறார்கள். பண விஷயமாக இருப்பதால் நிதியமைச்சர் வரவேண்டும், சட்ட சிக்கல் என்று சட்ட அமைச்சர் வரவேண்டும், கூட்டுறவு விஷயம் ஆகவே கூட்டுறவு அமைச்சர் வரவேண்டும் என்று இப்படிக்காரணங்களைச் சொல்லி, எங்களைக் கட்டுப் படுத்தாமல் இருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை. அப்படிக் கட்டுப்படுத்துவதிலும் தவறு இருப்பதாகவும் கருதவில்லை. அப்படிப் போகின்ற நேரத்தில் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் மக்களைச் சந்திக்கின்றோம். அதிகாரிகளுடன் கலந்து பேசுகிறோம். சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் இவர்களைச் சந்தித்து, குறைபாடுகளை முறையீடுகளைத் தருவதற்கு அவர்களுக்கு வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. இவற்றையும் கவனிக்க முடிகிறது.

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1970 மார்ச் 10]

கல்யாணங்களுக்கு எல்லோரும் செல்கிறார்கள் என்று திரு. பூவராகன் அவர்கள், போவதைவிட, பெயர்களைப் போடுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் ஆசைக்குப் போடுகிறார்கள். எல்லோருடைய பெயர்களையும் போட்டதாலேயே, எல்லோரும் போய் விடுகிறோம் என்று பொருள் இல்லை. அதிலும் ஒரு முறையை வகுத்துக் கொள்கிறோம், யார் போவது என்று ஒரு திட்டம் வகுத்துக் கொண்டு, அப்படித்தான் சென்று வருகிறோம். பூவராகன் கல்யாணத்திற்குப் போகாத காரணத்தால், 13 பேரும் போயிருப்பார்கள் என்று சொல்கிறார்கள் போலும், அப்படி நாங்கள் செல்வதில்லை. ஆனாலும், கட்சியில் உற்ற நண்பர்கள் இருக்கிறார்கள். மந்திரிகளாகப் போய் விட்டதால் உற்ற நண்பர்களை மறந்துவிட முடியாது. உற்ற நண்பர்கள் அனைவரும் கலந்து கொள்வதில் ஈடுபடுகிறோம். எங்களுக்கும் அவர்களுக்கும் பாசப் பிணைப்பு, தொன்று தொட்டு வளர்ந்த நட்பு இருப்பதால், போகாமல் இருக்க முடியாது. அதே போல் எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் இல்லங்களுக்கும் அனைவரும் சென்று வருகிறோம். அதில் பாரபட்சம் காட்டுவது கிடையாது. மந்திரிகள் சுற்றுப் பயணத்தைக் குறைக்க வேண்டும் என்று ஒரு கருத்தும், அதே நேரத்தில், தலைநகரத்தில் இருக்கவேண்டும். என்ற ஒரு கருத்தும் சொல்லப்பட்டது. இரண்டு கருத்துகளையும் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். ஏற்றுக் கொள்வது மட்டுமல்ல, சுற்றுப் பயணத்தால் ஏற்படும் நன்மைகளைப் பற்றி நீங்களும் சிந்திக்க வேண்டும் என்று உங்களுக்குச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

திரு. பூவராகன் வருவாய்த்துறை வாரியத்திற்குப் பதிலாக வேறு அமைப்புகள் இன்னும் செய்யப்படவில்லை என்று சுட்டிக் காட்டினார்கள். இந்தச் சட்டநியாய பொறுப்புக்களை வருவாய்த்துறை வாரியத்திற்குப் பதிலாக ஆணையாளர்களை நியமித்து அவர்களின் மூலம் செய்யலாமா என்பது யோசனையில் இருக்கிறது. ஆகவே, அதை நாங்கள் செய்யவில்லை, கைவிட்டுவிட்டோம் என்று பொருள் இல்லை. செய்த முடிவுக்குப் பிறகு, இந்த வருவாய்த்துறை வாரிய நீக்கச் சட்டம் இந்தியக் குடியரசுத் தலைவருடைய அனுமதியையும் பெறவேண்டும் என்பதை உறுப்பினர்கள் அறியாதவர்கள் இல்லை. அந்த யோசனை ஆய்வில் இருக்கிறது. பல்வேறு கருத்துக்கள் சொல்லப்பட்டன. உரிய நடவடிக்கைகள் விரைவில் எடுக்கப்படும் என்பதை அவர்களுக்குச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். (குறுக்கிடு) அவர்களுடைய பிரமோஷன் வருகிற நேரத்தில் அவர்களுக்கு இடம் கிடைக்கும்.

திரு. ராமச்சந்திர துரை அவர்கள் சைதாப்பேட்டைத் தொகுதிக்கு பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் செலவழித்து சாலைகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன என்றார்கள். எனக்கு தேர்தலுக்கு நல்ல பாயின்ட் ஒன்று கொடுத்திருக்கிறார்கள். நான் சொல்லுவேன், 'உங்கள் தொகுதிக்கு பணம் ஒதுக்கவேண்டும் என்று செய்தேன். ஆனால், திரு. ராமச்சந்திர துரை, காங்கிரஸ்காரர், இந்தத்

1970 மார்ச் 10]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

தொகுதிக்கு பணமா' என்றார்கள், 'ஆகவே, வாக்காளர்களே அதை ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ளுங்கள்' என்று சொல்ல நல்ல வாய்ப்பாக இருக்கும். . .

(திரு. ராமச்சந்திர துரை தன் இடத்தில் நின்றார்)

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: Not Yielding நேரம் இல்லை. அவர்கள் என்ன சொல்லப் போகிறார்கள் என்று தெரியும். மற்ற தொகுதிகளுக்குக் கொடுக்காமல், இந்தத் தொகுதிக்கு மாத்திரமா என்று தன்னைத் திருத்திக் கொள்ள விரும்புகிறார். அதை நானே திருத்திக் கொள்கிறேன். ஆனால், சைதாப்பேட்டை சென்னை மாநகரத்தோடு இணைக்கப்பட்ட புதிய பகுதி. தலையை ஆட்டுகிறார் வேகமாக திரு. வினாயகம். (திரு. வினாயகம்: உங்களுக்கு முன்பு நான்தான் மெம்பர் அதற்கு) திரு. வினாயகம் வாதாடுகிறார்கள். ஆகவே, சைதாப்பேட்டை சென்னை மாநகரத்தோடு இணைக்கப்பட்ட இடம். சென்னை வளரும் பகுதி. அதோடு கிராமப் புரத்தைச் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். முதலில் நான்கூட சைதாப்பேட்டையை சென்னையிலே நகர் புறத்திலே இப்படி இருப்பதாலே, இது தஞ்சாவூர் போல, குளித்தலை போல கஷ்டப்பட வேண்டியது இல்லை என்று நினைத்தேன். ஆனால், தொகுதியைச் சுற்றிப் பார்த்த பிறகு, அந்தக் கிராமப் பகுதிகளே பரவாயில்லை என்றிருந்தது. இந்தக் கிராமத்தையும், சென்னை நகரத்தையும் இணைத்திருக்கிறார்கள். அதையும் சென்னை நகரம்பேரில் செய்ய வேண்டும் என்றாலும், முழுமையாக வெற்றி பெற முடியா விட்டாலும், புதிய வசதிகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று, சைதாப்பேட்டைத் தொகுதிக்கு ரோடு வசதி, விளக்கு வசதி, சுகாதார வசதிகள் இவற்றிற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அறந்தாதிக்குப்போய் வறட்சிக்காகக் கொடுத்திருக்கிறார்களே என்று கேட்டார்கள்.

அறந்தாங்கி திரு. துரையாசன், எம்.எல்.ஏ., எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் என்பதாலோ, அந்த மாவட்டத்துச் செயலாளர் திரு. ராஜன் பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவராக இருப்பதாலோ அந்தப் பகுதிக்கு பணம் ஒதுக்கித் தரவில்லை. அது தஞ்சை மாவட்டத்திலே துரதிரிஷ்டமான பகுதி. அது இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தோடு சேர்க்கப்பட வேண்டிய இடம். மிகுந்த வறண்ட பகுதி அறந்தாங்கி. அந்தப்பகுதி வறட்சியால் தாக்கப்பட்ட நேரத்தில் நண்பர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல 18 லட்சமோ, 15 லட்சமோ வறட்சி நிவாரணத்திற்காக அளிக்கப்பட்டதே தவிர, வேறு காரணத்திற்காக அல்ல. வறட்சி எங்கெங்கு பாதகத்தை உண்டு பண்ணியதோ அங்கெல்லாம் தமிழக அரசு வாரி அளித்திருக்கிறது.

கவர்னர் அவர்களின் உரையின்மீது பேசும்போது இன்னொரு கருத்தும் சொல்லப்பட்டது. நண்பர் திரு. விநாயகம் அவர்களுடைய தொகுதியான திருத்தணி தொகுதிக்கு செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திலே மற்ற எந்த தொகுதிக்கும் இல்லாத அளவில்

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1970 மார்ச் 10]

அதிகத் தொகை ஒதுக்கப்பட்டது. அறந்தாங்கிக்கு இவ்வளவு பணமா என்று கேட்பது, நண்பர் திரு. ராமச்சந்திர துரை திரு. விநாயகம் தொகுதியான திருத்தணி தொகுதிக்கு ஒதுக்கியதை மறைமுகமாகக் குற்றம் சாட்டுவதுபோல் இருக்கிறது. அந்தப் பகுதியில் நீர்வளம் குறைவு. அந்த மாவட்டத்திலே அது வறட்சிப் பகுதி என்று அறிவிக்கப்பட்டது. அந்தப் பகுதி எம்.எல்.ஏ., எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் என்பதற்காகப் பணம் ஒதுக்க வில்லை. கட்சி சார்பற்ற முறையில் வறட்சி நிவாரணப் பணிகளுக்காக எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் நியாயமாகப் பணம் ஒதுக்கிடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அடுத்து, பஞ்சாயத்து தேர்தலைப்பற்றி எல்லோரும் சொன்னார்கள். அதற்கு உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்கிற நேரத்தில் விளக்கமாகக் கூறுவார்கள். அடுத்து, டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் பேசுகமிஷன் ரிப்போர்ட் எப்போது வரும் என்று கேட்டார்கள். அவர் என்.ஜி.ஓ.க்களுடைய ஒரு கூட்டத்திலே பேசிவிட்டதாலேயே அவர்கள் மீது மிகுந்த அக்கறை இருப்பதாகக் காட்டியிருக்கிறார்கள். நேற்றைய தினமே மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் உற்ற பதிலைக் கொடுத்தார்கள். கழக அரசு என்.ஜி.ஓ.க்களுடைய குறைகளைப் போக்குவதில், என்.ஜி.ஓ.க்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் எந்த உறுப்பினர்களுக்கும் தாழ்ந்து விடவில்லையென்பதை உறுதியாகக் கூறுகிறேன். (கையொலி) கொஞ்ச காலதாமதம் ஏற்படலாம், நிர்வாக வசதியை முன்னிட்டு, நிதிவசதியை முன்னிட்டு சிறிது தாமதப்படலாம். ஆனால் அவர்களுடைய எண்ணத்த ஈடேற்றுவதில் கிஞ்சிற்றும் பின் வாங்காது. எல்லாக் கட்சி உறுப்பினர்களுக்கும் எந்த அளவிற்கு அவர்கள்பால் ஆர்வம் இருக்கிறதோ அதைவிட அதிக ஆர்வம் இந்த அரசு கொண்டிருக்கிறது என்பதை டாக்டர் உறாண்டே அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

DR H. V. HANDE : The Hon. Chief Minister said that because I was recently called upon to address the N.G.O.'s meeting, I had become interested in their problems. I may tell the Hon. Chief Minister that long before this, I was representative of the N.G.O.'s (representative of the graduates) in the Upper House. That is why I am interested in their problems and I had been pleading for them. I know their problems even during the British regime. So I request the Hon. Chief Minister to view what I had said in an objective manner and not from a personal angle.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, அடுத்து, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் உலகத் தமிழ் மாநாட்டைப்பற்றிப் பேசினார்கள். அவர்களுடைய பேச்சில் இரண்டு மூன்று விஷயங்கள் இல்லாமல் இருக்காது. நாதஸ்வர வித்வான் ராஜரத்தினம் அவர்களுடைய கச்சேரியில் தோடி ராகம் இல்லாமல் இருக்காது. அதுபோலவே எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய பேச்சில்

1970 மார்ச் 10] [திரு. மு. கருணாநிதி]

கொள்முதல் உலகத் தமிழ் மாநாட்டின் கணக்கு இடம் பெறாமல் இருக்காது. நண்பர் ஆதிமூலம் அவர்களுடைய அனுதாபத் தீர்மானத்திலேகூட கொள்முதல் வந்தது. உலகத் தமிழ் மாநாட்டுக் கணக்கை பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் 1968-ஆகஸ்ட் 28-ம் தேதி யன்று இதே மன்றத்தில் படித்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். சட்டப் பேரவை நடவடிக்கைக் குறிப்பில் 417-வது பக்கத்திலே அது இடம் பெற்றிருக்கிறது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: தலைவர் அவர்களே, படித்தது படித்ததுதான். அது சரியான கணக்குத்தானா என்பதைத்தான் நான் கேட்கிறேன். என்னுடைய பழக்கம் எப்படி என்பதைப் பற்றி முதலமைச்சர் அவர்கள், “ராஜரத்தினம் கச்சேரியில் தோடி ராகம் எப்படி முக்கியமோ அது போல” என்று சொன்னார்கள். “ராஜரத்தினம் நாயனத்திற்கு இவர் பக்கமேளமாக வர வேண்டாம்” என்பதைத்தான் நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஒரு விஷயம் திராத பிரச்சினையாக இருப்பதாலேதான் மீண்டும் மீண்டும் சொல்கிறேன். இப்பொழுது ரேஷனை எடுத்துவிட்டார்கள். உலகத் தமிழ் மாநாட்டின் கணக்கைப் பூரணமாகச் சொல்லியிருந்தால் நான் அதைப் பேசியிருக்க மாட்டேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: கணக்குச் சரியில்லையென்று கூறுவது சரியல்ல. அடிக்கடி கனம் பக்தவத்சலம் அவர்கள் “புழுதிவாரி விசிவிட்டு போவது” என்று கூறுவார்களே அதேபோல கணக்குச் சரியில்லை, கணக்குச் சரியில்லை என்று பொதுப்படையாகக் கூறுவது சரியில்லை. நாங்கள் கணக்குக் கொடுத்துவிட்டோம். கணக்கு கொடுக்கப்பட்டுவிட்ட பிறகு, இன்னின்ன கணக்கு தவறு, இன்னின்ன இனங்களிலே தவறு என்று சுட்டிக்காட்டினால் ஏற்றுக்கொள்ளலாம். பொதுப்படையாகத்தவறு என்று சொன்னால் போதுமா? நான் ராஜரத்தினம் போன்ற பெரிய வித்வான்களோடு ஒப்பிட்டுப் பேசியது எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்குப் பிடிக்கவில்லை. அப்படி பெரிய வித்வான்களோடு ஒப்பிட்டுப் பேசியதற்கு வருத்தம் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (சிரிப்பு) ஆகவே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவரும் தங்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்களை திரும்பப் பெற்றுக் கொண்டு, இந்த மானியக் கோரிக்கையை நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 7-க்கு திரு. கே. வினாயகம் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, தோல்வி யுற்றது.

திரு. எம். பூபதி அவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டதாகக் கருதப்பட்டது.

[1970 மார்ச் 10]

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப் பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“நிதிக் கோரிக்கை எண். 7—தேர்தல்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 8,48,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்”.

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 8-க்கு திரு. டி. மார்டின் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, தோல்வியுற்றது.

திரு. ரா. கனகசபை அவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால், அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டதாகக் கருதப்பட்டது.

திருவாளர்கள் வி. கே. கோதண்டராமன், சோ. அழகர்சாமி, ஏ. அ. சுப்பராஜா, டாக்டர் ஹாண்டே ஆகியோர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்களை பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“நிதிக் கோரிக்கை எண். 8—மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 4,54,51,100-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்”.

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டு கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 33-க்கு வெட்டுத்தீர்மானம் கொடுத்திருந்த திரு. க. இராமமூர்த்தி அவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டதாகக் கருதப்பட்டது.

திருவாளர்கள் வி. கே. கோதண்டராமன், ஏ. அ. சுப்பராஜா, டாக்டர் உறாண்டே ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 33—பல்வகை என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 8,32,85,400-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்”.

1970 மார்ச் 10]

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவடைந்து பேரவை மீண்டும் நாளை காலை 9 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

(5) பேரவையின் முன்வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. *Statutory Rules and Orders.*

@ 161. Notification issued with G.O. Ms. No. 1668, Revenue, dated the 14th August 1969 in regard to making the Tamil Nadu Agricultural Labourer Fair Wages Rules, 1969. [*Laid on the Table of the House under Section 14 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Labourer Fair Wages Act, 1969 (Tamil Nadu Act 19 of 1969)*]

B. *Reports, Notifications and other papers.*

+ 64. The Tamil Nadu Appropriation (Vote on Account) Bill, 1970.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

@ Placed on the table of the House on 9th March 1970.

+ Despatched to Members on 7th March 1970.